

STRATEGIA ROZWOJU POWIATU PUCKIEGO NA LATA 2026-2035

[Wersja pełna prezentowana do konsultacji społecznych](#)

Dokument opracowany przez zespół w składzie:

Mariusz Czepczyński

Natalia Soldatke

Maciej Tarkowski

Julia Ziółkowska

Spis treści

I.	Diagnoza stanu Powiatu Puckiego – analiza i wnioski	6
	Wprowadzenie	6
1.1	Środowisko	9
	System przyrodniczy powiatu	9
	Stan środowiska i ochrona przyrody	11
	Jakość wód	12
	Jakość powietrza	12
	Podsumowanie	13
1.2	Społeczeństwo	16
	Struktura demograficzno-przestrzenna i przemiany demograficzne	16
	Infrastruktura społeczna	19
	Infrastruktura oświatowa	21
	Infrastruktura zdrowotna	21
	Infrastruktura kulturalna, sportowa i rekreacyjna	22
	Infrastruktura pomocy społecznej	23
	Podsumowanie	24
1.3	Transport i infrastruktura techniczna	27
	Sieć transportowa powiatu	27
	Sieć drogowa	27
	Sieć kolejowa	29
	Transport lotniczy	30
	Dostępność transportowa	31
	Transport publiczny samochodowy	31
	Transport publiczny kolejowy	32
	Dostępność do transportu publicznego oraz wykluczenie transportowe	33
	Infrastruktura techniczna	36
	Sieci wodno-kanalizacyjne	36

Sieci gazowe	38
Gospodarka odpadami	39
Podsumowanie	40
1.4 Gospodarka	42
Przedsiębiorczość	42
Struktura gospodarki	44
Podmioty gospodarcze według liczby pracujących	44
Podmioty gospodarcze według rodzaju działalności	45
Najważniejsze branże	49
Turystyka	50
Gospodarka morska	52
Przemysł i budownictwo	54
Rolnictwo	56
Majątek przedsiębiorstw i inwestycje	57
Rynek pracy	58
Podsumowanie	62
1.5 Megatrendy i strategie ponadlokalne	64
Megatrendy	64
Zmiana klimatu	64
Depopulacja i starzenie się społeczeństwa	64
Niepewność społeczno-gospodarcza i polityczna	65
Cyfryzacja, robotyzacja i sztuczna inteligencja	65
Deglobalizacja	66
Transformacja energetyczna	66
Turystyka zindywidualizowana, oparta na doświadczeniach i zrównoważona	67
Nowa gospodarka morska	67
Rosnące znaczenie regionów metropolitalnych	68
Strategie i agendy	68

Agendy i strategie międzynarodowe	68
Krajowe strategie polityki i rozwoju	72
Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030	73
Strategia Rozwoju Ponadlokalnego do roku 2030 dla Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia Sopot	74
Charakterystyka obszarów strategicznej interwencji zidentyfikowanych w Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030 oraz w Strategii Rozwoju Polski do 2035 r.	75
Analiza SWOT Powiatu Puckiego	78
II. Wizja, cele i strategiczne kierunki rozwoju Powiatu Puckiego	80
2.1 Wizja Powiatu Puckiego	81
2.2 Cele strategiczne i kierunki rozwoju Powiatu Puckiego	81
Cel strategiczny 1. Społeczeństwo: wysoka jakość życia, spójność społeczna i współpraca dla rozwoju	81
Cel strategiczny 2. Gospodarka: zrównoważona, nowoczesna i konkurencyjna gospodarka lokalna	82
Cel strategiczny 3. Środowisko: Odpowiedzialne zarządzanie przestrzenią i środowiskiem	82
Cel strategiczny 4. Dostępność: Poprawa dostępności komunikacyjnej i rozwój zrównoważonej mobilności	82
2.3 Kierunki działań strategicznych i ich mierzalne rezultaty	82
Cel 1. Społeczeństwo: wysoka jakość życia, spójność społeczna i współpraca dla rozwoju	82
Cel 2. Gospodarka: zrównoważona, nowoczesna i konkurencyjna gospodarka lokalna	84
Cel 3. Środowisko: Odpowiedzialne zarządzanie przestrzenią i środowiskiem	85
Cel 4. Dostępność: Poprawa dostępności komunikacyjnej i rozwój zrównoważonej mobilności	86
Model funkcjonalno-przestrzenny Powiatu Puckiego	88
Źródła	89
Spis tabel	93
Spis rycin	94

I. Diagnoza stanu Powiatu Puckiego – analiza i wnioski

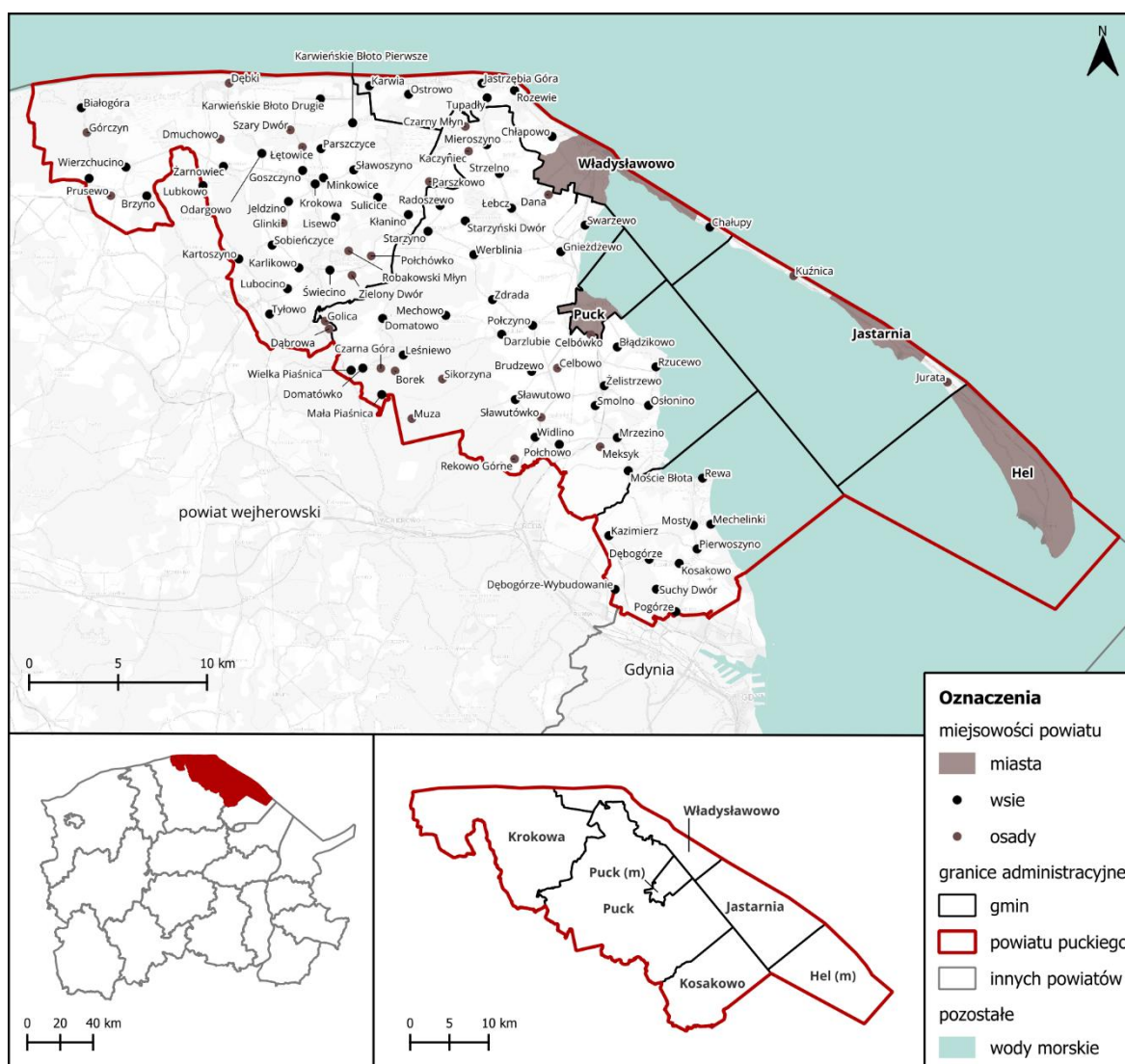
Wprowadzenie

Powiat pucki położony jest w północnej części województwa pomorskiego, w obrębie południowego wybrzeża Bałtyku. W skali kraju stanowi jeden z najbardziej na północ wysuniętych powiatów Polski oraz ważny element strefy nadmorskiej o istotnym znaczeniu turystycznym, gospodarczym i strategicznym. Linia brzegowa powiatu puckiego, rozciągająca się od Helu do Białogóry stanowi jedną czwartą całkowitej długości linii brzegowej Polski. Wyjątkowa lokalizacja powiatu puckiego wpływa zarówno na pełnione przez ten obszar funkcje związane z gospodarką morską i turystyką, jak i na rozwój osadnictwa oraz infrastruktury transportowej.

Od północy powiat pucki graniczy z Morzem Bałtyckim, natomiast od zachodu sąsiaduje z powiatem wejherowskim, który stanowi powiązanie komunikacyjne i funkcjonalne z zachodnią częścią Pomorza. Od północy graniczy z Gdynią – miastem na prawach powiatu, co ma kluczowe znaczenie dla powiązań społeczno-gospodarczych. Wschodnią granicę powiatu puckiego wyznaczają wody Zatoki Puckiej i Zatoki Gdańskiej. Szczególnym elementem przestrzennym powiatu jest Półwysep Helski, który stanowi unikatową formę geomorfologiczną i jednocześnie obszar silnej koncentracji funkcji turystycznych.

Powiat pucki wchodzi w skład Obszaru Metropolitalnego Gdańsk – Gdynia – Sopot i ma charakter komplementarny wobec rdzenia metropolii stanowiąc obszar realizacji funkcji rekreacyjnych, środowiskowych i mieszkaniowych, które są kluczowe dla zapewnienia wysokiej jakości życia i rozwoju całego obszaru metropolitalnego.

Powiat obejmuje 7 gmin. Gminy miejskie Puck oraz Hel, gminy miejsko-wiejskie Jastarnia i Władysławowo oraz gminy wiejskie Kosakowo, Krokowa i Puck. Na terenie powiatu znajduje się 127 miejscowości (zgodnie z systematyką SIMC). Ryc. 1. przedstawia podział administracyjny powiatu ze wskazaniem głównych miejscowości.

Ryc. 1. Podział administracyjny powiatu puckiego

Źródło: opracowanie własne

Powiat pucki zajmuje powierzchnię 868 km², w tym 508 km² powierzchni lądowej i 360 km² powierzchni wód morskich. Szczegółowe dane dotyczące powierzchni poszczególnych jednostek przedstawia Tab. 1. Największymi gminami pod względem powierzchni są gmina wiejska Puck oraz gmina Krokowa.

Tab. 1. Powierzchnia powiatu ogółem i w podziale na jednostki

TERYT	Nazwa jednostki	Powierzchnia [ha] z uwzględnieniem powierzchni wód morskich	Powierzchnia [km ²] z uwzględnieniem powierzchni wód morskich
22 11	Powiat pucki	86834	868
22 11 01 1	Hel	9536	95
22 11 02 3	Jastarnia	10396	104
22 11 02 4	Jastarnia - miasto	505	5
22 11 02 5	Jastarnia - obszar wiejski	9891	99
22 11 03 1	Puck - miasto	1694	17
22 11 04 3	Władysławowo	6189	62
22 11 04 4	Władysławowo - miasto	3338	33
22 11 04 5	Władysławowo - obszar wiejski	2851	29
22 11 05 2	Kosakowo	9984	100
22 11 06 2	Krokowa	21377	214
22 11 07 2	Puck – obszar wiejski	27658	277

Źródło: Główny Urząd Geodezji i Kartografii 2025

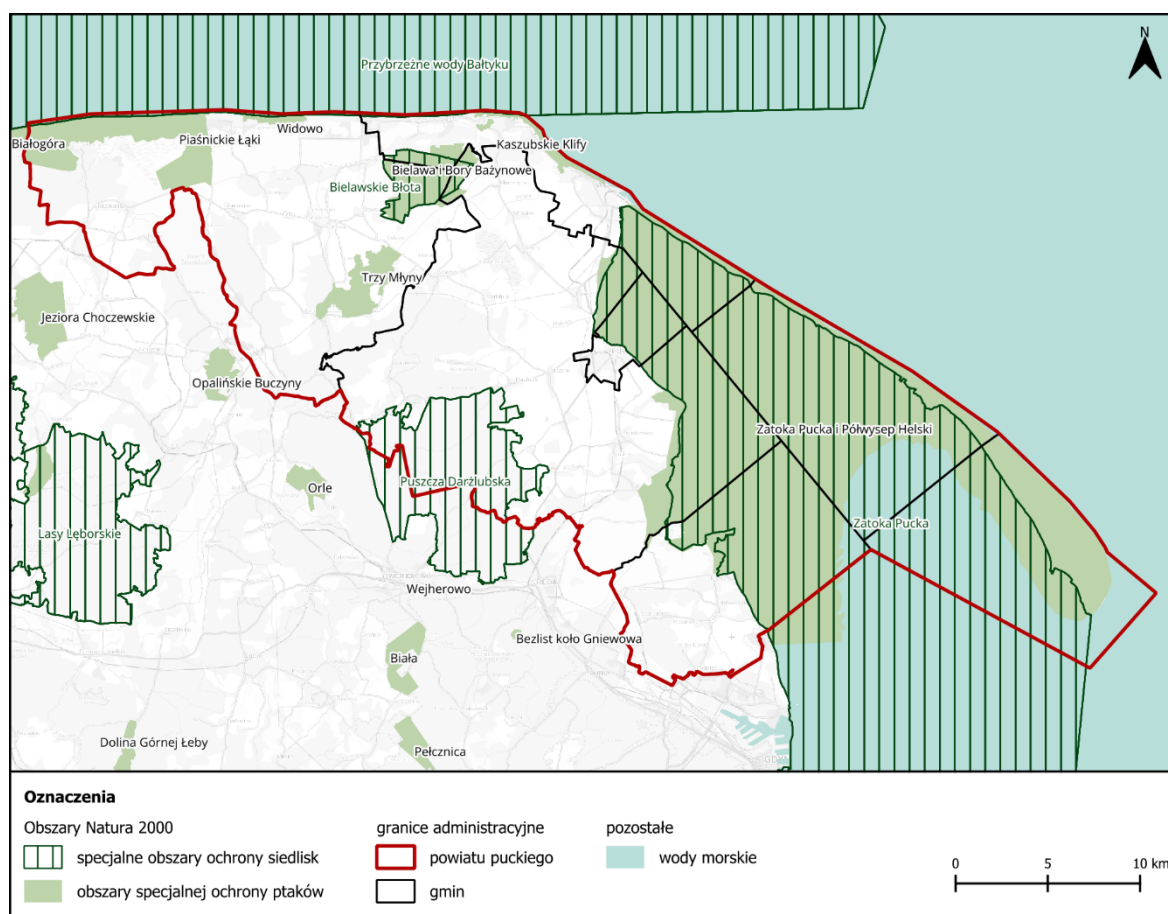
Lokalizacja powiatu puckiego na styku strefy nadmorskiej, obszaru metropolitalnego oraz terenów cennych przyrodniczo powoduje, że obszar ten charakteryzuje się wysoką atrakcyjnością inwestycyjną i osadniczą, ale jednocześnie podlega silnej presji urbanizacyjnej i turystycznej. Szczegółowa analiza powiatu puckiego pod kątem stanu środowiska, społeczeństwa, transportu i przedsiębiorczości jest przedstawiona w dalszej części opracowania.

1.1 Środowisko

System przyrodniczy powiatu

Większość obszaru powiatu puckiego leży w obrębie makroregionu Pobrzeża Gdańskiego i obejmuje mezoregiony: Pobrzeże Kaszubskie oraz Mierzeję Helską; część południowa powiatu znajduje się w obrębie Pojezierza Wschodniopomorskiego (mezoregion Pojezierze Kaszubskie). Pod względem klimatycznym teren ten znajduje się w regionie nadmorskim, charakteryzującym się dużą zmiennością stanów pogody oraz w porównaniu z innymi regionami, zimniejszym latem i łagodniejszą zimą.

Na terenie powiatu znajdują się liczne obszary chronione ze względu na występującą tam cenną faunę i florę a także obszary chronionego krajobrazu, w tym krajobrazów priorytetowych zidentyfikowanych w Audycie krajobrazowym Województwa Pomorskiego, które są szczególnie cenne dla społeczeństwa ze względu na swoje wartości przyrodnicze, kulturowe, historyczne lub estetyczno-widokowe. Na terenie powiatu znajdują się min.: specjalne obszary ochrony ptaków Natura 2000 Zatoka Pucka PLB220005 oraz obszary mające znaczenie dla Wspólnoty PLH 220032 Zatoka Pucka i Półwysep Helski. Obszar Natura 2000 PLH220021 „Piaśnickie Łąki”, Obszar Natura 2000 PLH „Białogóra”. Powiat jest częścią Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu. Na terenie powiatu znajdują się obszary chronionego krajobrazu: Puszczy Darżlubskiej [gminy: Krokowa, Puck, Reda, Wejherowo]; Doliny Rzeki Płutnicy (gminy Krokowa, Puck (w), Puck (m)); Nadmorski [na terenie powiatu gminy Krokowa, Puck, Władysławowo]. W granicach powiatu znajduje się Nadmorski Park Krajobrazowy [gminy: Kosakowo (w), Hel (m), Puck (m), Puck (w), Jastarnia (m-w), Krokowa (w), Władysławowo (m-w), wody Zatoki Puckiej]. Ryc. 2. przedstawia formy ochrony przyrody Natura 2000 zlokalizowane na terenie powiatu oraz w jego najbliższym sąsiedztwie.

Ryc. 2. Formy ochrony przyrody Natura 2000 zlokalizowane w powiecie puckim i jego sąsiedztwie
Źródło: Geoserwis GDOŚ, 2025.

Jednym z najcenniejszych obszarów przyrodniczych zlokalizowanych na terenie powiatu jest Zatoka Pucka. Zarówno część otwarta Zatoki, jak i Mała Zatoka Pucka posiadają bardzo wysokie walory faunistyczne obejmujące: bezkręgowce wodne oraz ryby (ważny obszar tarliskowy), ptaki i ssaki morskie. Obszar Zatoki jest miejscem masowego zatrzymywania się w czasie wędrówek licznych gatunków ptaków wodnych (min. perkoza dwuczubego, łabędzia niemego, czernicy, gągola). Ryf Mew (in. Rybitwia Mielizna) jest miejscem wypoczynku ptaków wodnych oraz fok (czasem jest to również miejsce rozrodu tych ssaków). Ryf Mew dzieli zatokę na dwa akweny różne pod względem ekologicznym co wpływa min. na rozkład siedlisk i łowisk ryb. W rejonie tym występują liczne gatunki ryb chronionych. Część wewnętrzną Zatoki stanowi Zalew Pucki, akwen płytki, o średniej głębokości 3,13 m z trzema zagłębieniami: Jamą Kuźnicką (9,40 m), Jamą Chałupską (4,0 m) i Jamą Rzucewską (5,7 m). Średnia głębokość w części zewnętrznej wynosi 20,5 m, a maksymalna głębokość wynosi 54 m.

Stan środowiska i ochrona przyrody

Powiat pucki charakteryzuje się wysoką wartością przyrodniczą i dużą różnorodnością ekosystemów, wśród nich można wymienić:

- ekosystemy nadmorskie – plaże, wydmy, klify;
- ekosystemy wodne i przybrzeżne – Zatoka Pucka, ujścia rzek, jezioro Żarnowieckie (na granicy powiatu), systemy melioracyjne;
- łąki i torfowiska nadmorskie – cenne przyrodniczo siedliska ptaków;
- lasy (głównie sosnowe) – szczególnie na obszarach piaszczystych;
- agroekosystemy – mozaika pól uprawnych i łąk.

Przez teren powiatu przechodzą korytarze ekologiczne kluczowe dla zachowania bioróżnorodności na poziomie regionalnym i ponadregionalnym. Są to min. ponadregionalny korytarz Nadmorski, subregionalne korytarze doliny Płutnicy i doliny Czarnej Wody, Rynny Jeziora Żarnowieckiego, północnego pasa leśnego Lasów Darżlubskich. Udział obszarów prawnie chronionych ogólnej powierzchni powiatu wynosi 33,2%. Na koniec 2024 roku powierzchnia obszarów prawnie chronionych ogółem w Powiecie Puckim wyniosła 28 814,83 ha. Z punktu widzenia planowania przestrzennego oraz rozbudowy istniejącej lub nowej infrastruktury np. drogowej kluczowe jest uwzględnienie przebiegu wspomnianych korytarzy. Szczegółową charakterystykę obszarów prawnie chronionych zlokalizowanych w powiecie puckim przedstawia Tab. 2.

Tab. 2. Obszary prawnie chronione w powiecie puckim

Obszary prawnie chronione	Jednostka miary	2024
rezerваты przyrody	ha	1 865,39
parki krajobrazowe razem	ha	7 452,00
rezerваты i pozostałe formy ochrony przyrody w parkach krajobrazowych	ha	1 256,03
obszary chronionego krajobrazu razem	ha	21 354,03
rezerваты i pozostałe formy ochrony przyrody na obszarach chronionego krajobrazu	ha	1 049,16
użytki ekologiczne	ha	154,75
użytki ekologiczne w tys. ha	-	0,2
stanowiska dokumentacyjne	ha	1,00

zespoły przyrodniczo-krajobrazowe	ha	292,85
udział obszarów prawnie chronionych w powierzchni ogółem	%	33,2
powierzchnia obszarów prawnie chronionych na 1 mieszkańca	m ²	3 119,1
powierzchnia obszarów prawnie chronionych powołanych przez gminę na 1 mieszkańca	m ²	48,6
udział powierzchni obszarów prawnie chronionych powołanych przez gminę w powierzchni ogółem	%	0,52
liczba pomników przyrody na 100 km ²	szt.	12,2
liczba pomników przyrody ogółem	szt.	106

Źródło: BDL GUS 2024

Powierzchnia lasów w obrębie powiatu puckiego w 2024 r. wyniosła 17 813,48 ha. Lesistość (stosunek powierzchni lasów do ogólnej powierzchni analizowanego obszaru) wyniosła 20,5% (dla Polski wartość ta wynosi 29,6 %). Wyraźnie dominującym obszarem zalesionym na terenie powiatu jest Puszcza Darżłubska.

Jakość wód

Ocenę stanu wód powierzchniowych wykonuje się w odniesieniu do jednolitych części wód, na podstawie wyników Państwowego Monitoringu Środowiska. Przedstawione dane pochodzą z GIOŚ. Ocena stanu Jednolitych Części Wód Powierzchniowych (JCWP) obejmujących swym zasięgiem powiat pucki wskazuje na utrzymujący się od kilkunastu lat zły stan tych wód. Najnowsze dostępne dane uwzględniające pomiary przeprowadzone w okresie 2019-2024 z pomiarowych punktów kontrolnych (PPK) dotyczących JCWP rzecznych znajdujących się na terenie powiatu wskazują zły stan chemiczny wód dla wszystkich 12 punktów. W odniesieniu do klasyfikacji/stanu potencjału ekologicznego jedynie dla 2 PPK wskazano dobry stan ekologiczny (Piaśnica – Czymanowo, Reda – Mrzezino), pozostałe PPK wskazują na umiarkowany i słaby stan ekologiczny wód. Stan wód przybrzeżnych i przejściowych, na rok 2024 w stosunku do pomiarów przeprowadzonych w latach 2019 i 2020 utrzymuje się na podobnym poziomie. Należy podkreślić, że na podstawie danych monitoringowych z lat 2019-2024 zły stan wód dotyczy wszystkich obszarów JCWP przejściowych i przybrzeżnych w Polsce.

Jakość powietrza

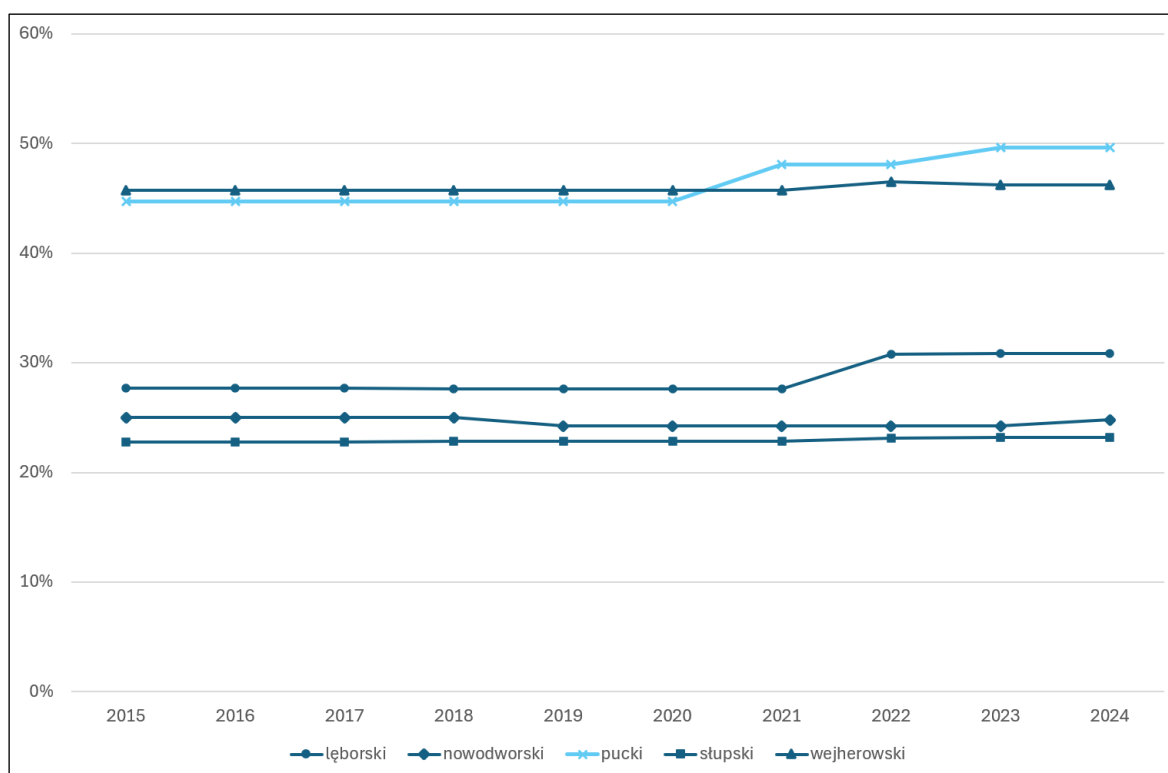
Powiat pucki znajduje się w strefie pomorskiej (obejmującej większość województwa poza aglomeracją trójmiejską), w której prowadzi się roczną ocenę jakości powietrza przez Główny Inspektorat Ochrony Środowiska oraz Wojewódzki Inspektorat Ochrony Środowiska w Gdańsku. Na tle

kraju i województwa obszar ten charakteryzuje się relatywnie dobrą jakością powietrza, co wynika przede wszystkim z nadmorskiego położenia i bardzo dobrych warunków przewietrzania. Dla większości zanieczyszczeń (SO_2 , NO_2 , CO, benzen, metale ciężkie) nie stwierdza się przekroczeń norm (klasa A). Stężenia pyłów zawieszonych PM_{10} i $\text{PM}_{2,5}$ są na ogół umiarkowane i spełniają normy średnioroczne, jednak występują krótkookresowe przekroczenia (dobowe) pyłu PM_{10} w sezonie grzewczym. Kluczowym problemem jest benzo(a)piren (B(a)P) – przekroczenia poziomu docelowego mają charakter ponadlokalny i dotyczą całej strefy pomorskiej. Jakość powietrza w powiecie puckim charakteryzuje się pewnym zróżnicowaniem przestrzennym. Gminy nadmorskie (Puck, Hel, Jastarnia, Władysławowo) posiadają lepsze warunki aerasanitarne dzięki wpływowi morza i silnej wentylacji i wykazują niższe średnioroczne stężenia zanieczyszczeń. Gminy wiejskie (Kosakowo, Krokowa, Puck) charakteryzują się większym znaczeniem emisji z indywidualnych źródeł ciepła, występuje tu lokalne pogorszenie jakości powietrza, szczególnie w okresie grzewczym. Głównymi źródłami zanieczyszczeń w powiecie puckim są dominująca emisja komunalno-bytowa (tzw. niska emisja) – główne źródło pyłów i B(a)P; transport drogowy, szczególnie w sezonie turystycznym; emisja napływowa spoza powiatu. Do korzystnych czynników wpływających na jakość powietrza w powiecie można zaliczyć nadmorskie położenie, częste i silne wiatry oraz brak uciążliwych źródeł przemysłowych.

Podsumowanie

Pod względem jakości i ochrony środowiska, w powiecie puckim można wskazać trzy wyróżniające się obszary. **Strefa nadmorska** obejmująca Zatokę Pucką i Półwysep Helski cechuje się najwyższymi walorami przyrodniczymi i koncentracją form ochrony, ale jednocześnie silną presją turystyczną oraz złym stanem wód. **Północno-zachodnia część powiatu** obejmująca Puszcę Darżlubską choć wyróżnia się dużą lesistością, ciągłością korytarzy ekologicznych i wysoką bioróżnorodnością to występuje w tym obszarze sezonowe pogorszenie jakości powietrza spowodowane emisjami komunalno-bytowymi. Z kolei **południowa i centralna część powiatu**, obejmująca obszary rolnicze i osadnicze, charakteryzuje się większym wpływem działalności człowieka, lokalnym pogorszeniem jakości powietrza w sezonie grzewczym oraz presją infrastrukturalną.

W odniesieniu do powierzchni obszarów prawnie chronionych w powiecie puckim w latach 2015–2024, na tle wybranych powiatów województwa pomorskiego (lęborskiego, słupskiego, wejherowskiego i nowodworskiego), nie odnotowano istotnych różnic (Ryc. 3.).

Ryc. 3. Udział obszarów prawnie chronionych w ogólnej powierzchni wybranych powiatów województwa pomorskiego w latach 2015-2024

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL (GUS) 2025

Wzrost udziału obszarów prawnie chronionych w ogólnej powierzchni powiatu (bez powierzchni wód) który nastąpił w latach 2021-2024 był efektem powiększenia Obszaru Chronionego Krajobrazu Puszczy Darżłubskiej i utworzenia dwóch nowych obszarów - Doliny Rzeki Płutnicy oraz Bielawskiego.

Kluczowe trendy rozwojowe powiatu puckiego w obszarze Środowisko

1. Wzrost znaczenia ochrony i spójnego zarządzania obszarami cennymi przyrodniczo

Duży udział obszarów prawnie chronionych (33,2% powierzchni powiatu), obecność licznych form ochrony przyrody (Natura 2000, Nadmorski Park Krajobrazowy, obszary chronionego krajobrazu) oraz wysoka wartość ekosystemów nadmorskich i wodnych będą prowadzić do dalszego wzmacniania funkcji środowiskowej powiatu. Można oczekiwać rosnącego znaczenia działań związanych z ochroną bioróżnorodności, zachowaniem korytarzy ekologicznych oraz uwzględnianiem ograniczeń środowiskowych w planowaniu przestrzennym i rozwoju infrastruktury. Szczególnie istotne będzie zabezpieczenie ciągłości korytarzy ekologicznych oraz ochrona unikatowych siedlisk Zatoki Puckiej, Półwyspu Helskiego i Puszczy Darżłubskiej.

2. Rosnąca potrzeba poprawy jakości wód i ochrony ekosystemów wodnych

Utrzymujący się zły stan chemiczny i ekologiczny jednolitych części wód powierzchniowych wskazuje, że jednym z kluczowych kierunków rozwoju środowiskowego będzie konieczność intensyfikacji działań naprawczych dotyczących gospodarki wodnej. Dotyczy to zarówno rzek, jak i wód przybrzeżnych oraz Zatoki Puckiej – jednego z najcenniejszych obszarów przyrodniczych powiatu. W kolejnych latach można spodziewać się większego nacisku na ograniczanie presji antropogenicznej, poprawę jakości wód oraz ochronę siedlisk wodnych i przybrzeżnych.

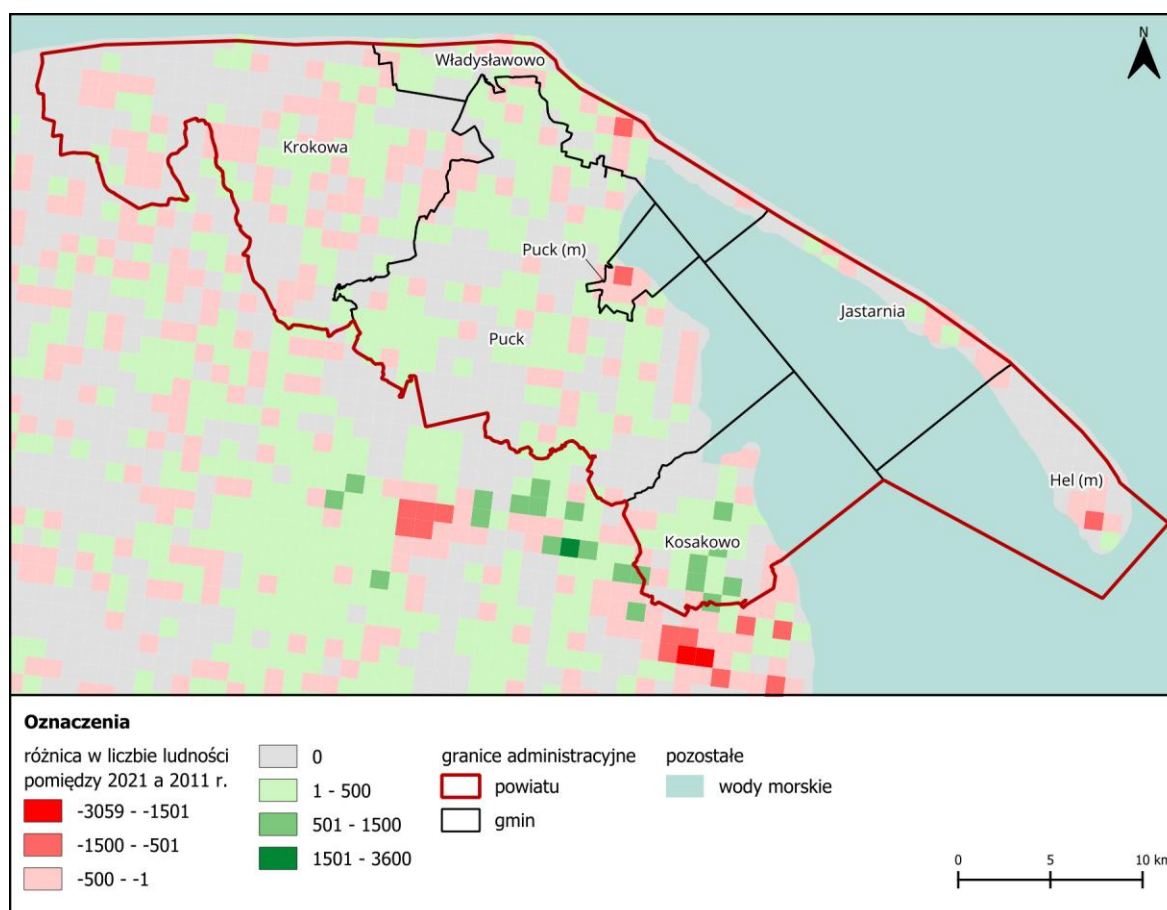
3. Rozwój działań na rzecz poprawy jakości powietrza i adaptacji środowiskowej zabudowy mieszkaniowej oraz transportu

Pomimo relatywnie dobrej jakości powietrza wynikającej z nadmorskiego położenia i korzystnych warunków przewietrzania, nadal widoczne są problemy związane z niską emisją, sezonowymi przekroczeniami pyłu PM₁₀ oraz ponadnormatywnymi stężeniami benzo(a)pirenu. W przyszłości można oczekiwać zwiększenia działań ukierunkowanych na ograniczanie emisji komunalno-bytowej, szczególnie na terenach wiejskich, oraz zmniejszanie presji transportowej nasilającej się w sezonie turystycznym. Trend ten oznacza potrzebę dalszej modernizacji źródeł ciepła, rozwoju zrównoważonego transportu oraz wzmacniania odporności środowiskowej obszarów nadmorskich.

1.2 Społeczeństwo

Struktura demograficzno-przestrzenna i przemiany demograficzne

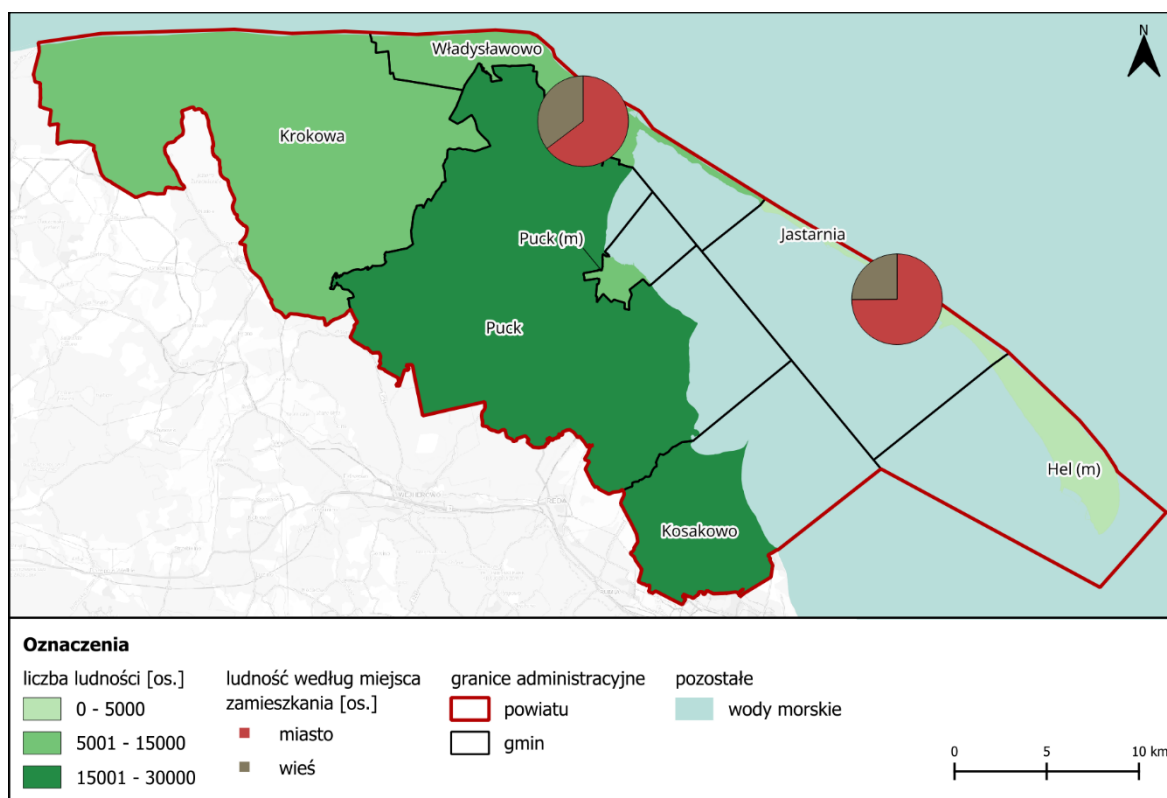
Powiat pucki charakteryzuje się wyraźnym wzrostem liczby ludności w długim okresie. W 2002 roku liczba mieszkańców wynosiła ok. 71,5 tys., natomiast w 2024 roku osiągnęła poziom ok. 92,4 tys. Oznacza to wzrost o ponad 29% w ciągu dwóch dekad, co plasuje powiat w grupie jednostek o relatywnie wysokiej dynamice demograficznej. Wzrost ten nie jest jednak równomierny przestrzennie. Najsilniejszy przyrost odnotowano w gminie Kosakowo (z ok. 7 tys. w 2002 r. do ponad 22 tys. w 2024 r.), umiarkowany wzrost występuje w gminie Puck (wiejskiej) oraz w gminie Krokowa. Spadki liczby ludności obserwuje się w gminach typowo turystycznych: Hel, Jastarnia oraz częściowo Władysławowo i miasto Puck. Zróżnicowanie to wskazuje na silny wpływ procesów suburbanizacji (Kosakowo jako zaplecze Gdyni) oraz sezonowości gospodarki turystycznej (półwysep Helski). Szczegółowy obraz zmian w liczbie ludności w latach 2011-2021 (na bazie Narodowego Spisu Powszechnego) przedstawia Ryc. 4.

Ryc. 4. Różnica w liczbie ludności powiatu puckiego w latach 2011-2021

Źródło: opracowanie własne na podstawie (NSP, GUS 2011, 2021)

Powiat pucki ma charakter zdecydowanie wiejski. W 2024 roku ludność w miastach w procencie ogółu ludności stanowiła 26,79%. Stopa urbanizacji wynosi więc ok. 27–42% (w zależności od metodologii), co oznacza przewagę osadnictwa wiejskiego. Ryc. 5. przedstawia przeciętny rozkład ludności w poszczególnych gminach oraz ludność wg miejsca zamieszkania. Największe skupiska ludności koncentrują się w gminie wiejskiej Puck oraz gminach Kosakowo i Władysławowo. Natomiast najmniejsze jednostki to Hel i Jastarnia – o bardzo ograniczonym potencjale demograficznym i przestrzennym.

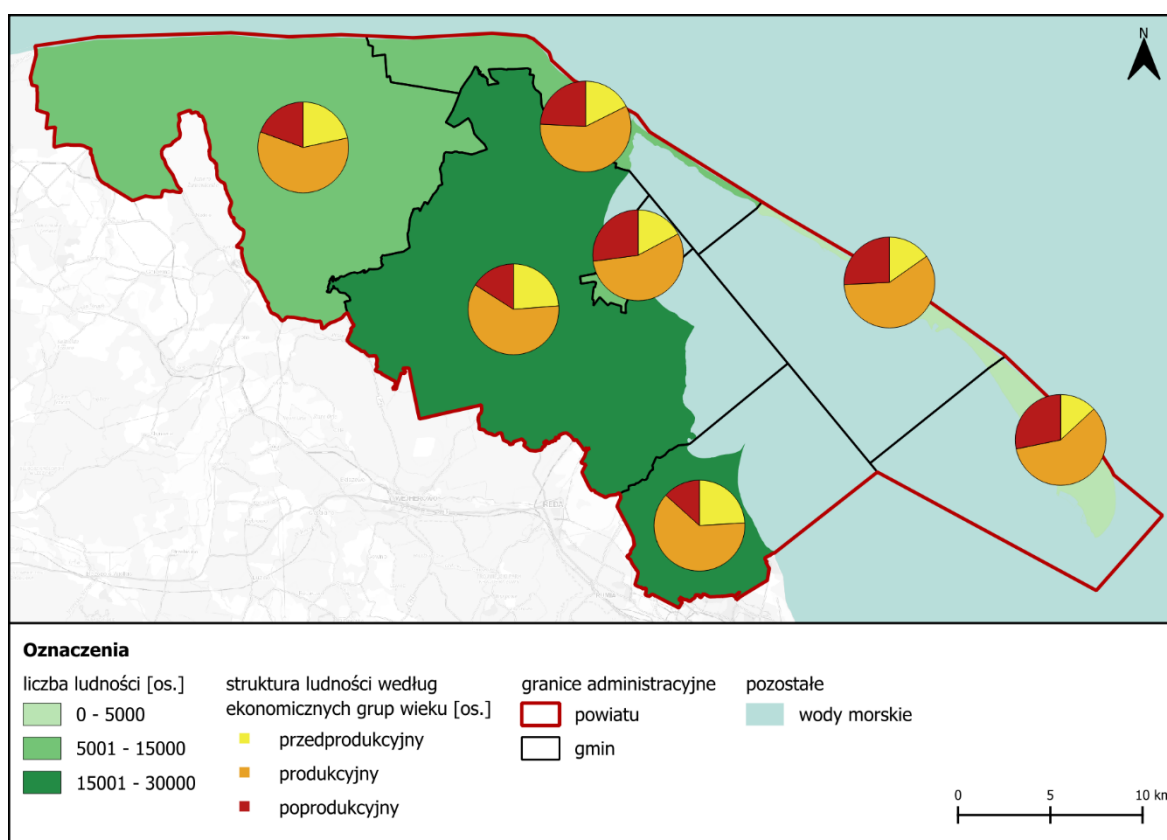

Ryc. 5. Ludność powiatu puckiego wg miejsca zamieszkania
Źródło: opracowanie własne na podstawie (GUS, 2024)

Zgodnie z klasyfikacją stopnia urbanizacji lokalnych jednostek administracyjnych (DEGURBA) z roku 2021 na terenie powiatu puckiego gminy: Pucki (miejska), Władysławowo oraz Kosakowo zaliczane są do grupy małych miast i przedmieść. Są to obszary o średniej gęstości zaludnienia, lokalne jednostki administracyjne, w których poniżej 50% ludności mieszka w „ośrodkach miejskich”, jednocześnie poniżej 50% ludności mieszka w „komórkach siatki obszarów wiejskich”. Pozostałe gminy powiatu zaliczają się do grupy obszarów wiejskich. Są to obszary słabo zaludnione, lokalne jednostki administracyjne, w których ponad 50% ludności mieszka w „komórkach siatki obszarów wiejskich”.

Struktura wieku ludności powiatu puckiego wskazuje na relatywnie korzystną sytuację demograficzną, choć widoczne są procesy starzenia się. W 2024 roku ludność w wieku

przedprodukcyjnym stanowiła 21,3% ludności powiatu, w wieku produkcyjnym 59,8%, w wieku poprodukcyjnym 18,9%. Dominacja grupy w wieku produkcyjnym sprzyja rozwojowi gospodarczemu. Jednocześnie udział ludności starszej systematycznie rośnie, co wpisuje się w ogólnokrajowe trendy demograficzne. Stosunkowo wysoki udział dzieci i młodzieży widać w gminie Kosakowo oraz gminie wiejskiej Puck, natomiast starzenie się ludności następuje głównie w gminach turystycznych (Hel, Jastarnia). W 2024 roku powiat pucki uplasował się na 2 miejscu wśród powiatów województwa pomorskiego (za powiatem gdańskim) pod względem najwyższego dodatniego salda migracji wewnętrznych i zagranicznych, które wyniosło 8,9 (w przeliczeniu na 1000 ludności). Ryc. 6. przedstawia strukturę ludności w poszczególnych gminach powiatu.

Ryc. 6. Struktura ludności powiatu puckiego wg. ekonomicznych grup wieku
Źródło: opracowanie własne na podstawie (GUS, 2024)

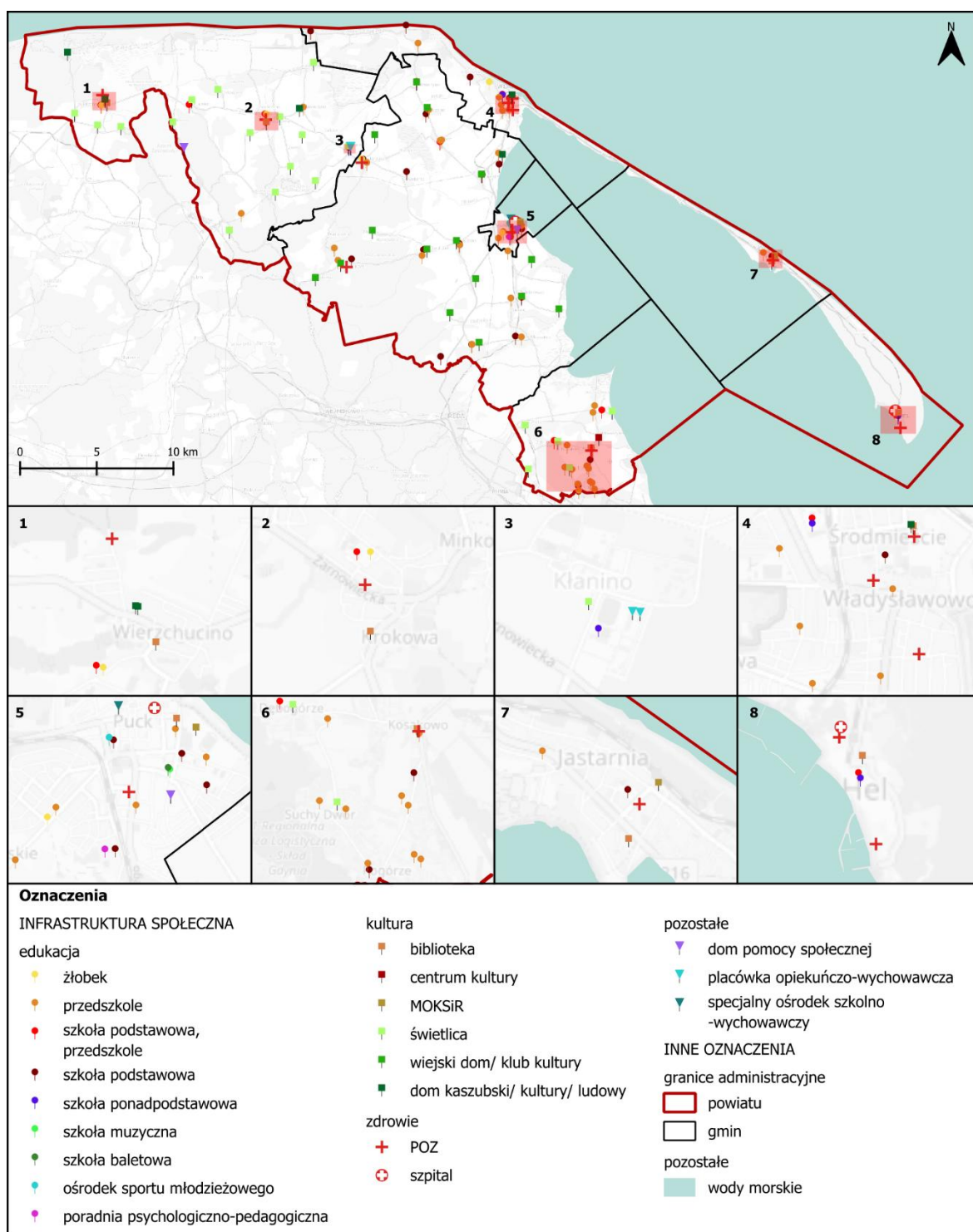
Struktura płci w powiecie puckim jest typowa dla większości regionów Polski – występuje niewielka przewaga kobiet. W 2024 roku powiat pucki zamieszkiwało ponad 46,8 tys. kobiet i ponad 45,5 tys. mężczyzn. W starszych grupach wiekowych przewaga kobiet wzrasta, co wynika z dłuższego trwania życia.

Można zaobserwować wyraźne zróżnicowanie demograficzne gmin powiatu puckiego. Gmina Kosakowo charakteryzuje się dynamicznym napływem ludności co jest efektem pełnienia przez nią

funkcji mieszkaniowej wobec Trójmiasta. W gminie tej zaobserwować można dodatnie saldo migracji oraz rozwój budownictwa mieszkaniowego. Gmina wiejska Puck odnotowuje stabilny wzrost liczby mieszkańców, prawdopodobnie również w wyniku bliskości jej części południowej do Trójmiasta. Gmina Krokowa, o charakterze rolniczym, odnotowuje niewielkie zmiany liczby mieszkańców i charakteryzuje się dość tradycyjną strukturą ludności. Do gmin regresywnych zaliczyć można Hel i Jastarnię – spadek i stagnacja liczby ludności wynikają z dominacji sezonowej funkcji turystycznej i braku pozasezonowych miejsc pracy – jest to istotne wyzwanie rozwojowe dla powiatu. Gminy Władysławowo i Puck (miejska) charakteryzują się lekkim spadkiem liczby ludności, co może być efektem presji rynku nieruchomości (wzrost cen wywołany inwestycjami związanymi z turystyką). Gminy turystyczne (Hel, Jastarnia, Władysławowo) charakteryzują się także wzrostem sezonowych użytkowników co powoduje okresową presję na świadczone przez powiat usługi publiczne. Opracowana przez GUS na bazie NSP 2021 prognoza ludności wskazuje dla powiatu puckiego w roku 2035 liczbę ludności w wysokości 98 766 (dla województwa pomorskiego 2 367 685, dla Polski 36 223 944) oznacza to dalszy, choć zdecydowanie mniej dynamiczny, wzrost liczby mieszkańców.

Infrastruktura społeczna

System infrastruktury społecznej powiatu obejmuje obiekty i instytucje zaspokajające podstawowe potrzeby lokalnej społeczności w zakresie edukacji, ochrony zdrowia, kultury oraz rekreacji. Rozmieszczenie wybranych obiektów infrastruktury społecznej powiatu przedstawia Ryc. 7.

Ryc. 7. Rozmieszczenie wybranych obiektów infrastruktury społecznej w powiecie puckim

Źródło: opracowanie własne na podstawie źródeł rozproszonych

Infrastruktura oświatowa

Relatywnie młoda struktura wieku ludności powiatu puckiego oznacza konieczność dużego zaangażowania organizacyjnego i finansowego w zapewnienie odpowiednich warunków edukacyjnych mieszkańcom powiatu. Na terenie powiatu edukacja odbywa się na wszystkich poziomach poza szkolnictwem wyższym. W analizie infrastruktury edukacyjnej należy wskazać na występujące zróżnicowanie przestrzenne placówek oświatowych. O ile edukacja podstawowa charakteryzuje się silną decentralizacją (w miarę równomierne rozmieszczenie placówek na terenie całego powiatu), o tyle szkolnictwo ponadpodstawowe koncentruje się w Pucku i Władysławowie. Należy wskazać na znaczące ograniczenie dostępu do edukacji ponadpodstawowej na Półwyspie Helskim, co może dodatkowo przyczyniać się do pogłębiania odpływu ludności (szczególnie rodzin z dziećmi) z tego obszaru.

Na terenie powiatu zlokalizowane są liczne przedszkola i punkty przedszkolne (w tym gminne oraz niepubliczne). Powiat pucki jako organ prowadzący sprawuje nadzór nad funkcjonowaniem następujących placówek: I Liceum Ogólnokształcące z Oddziałami Dwujęzycznymi im. Stefana Żeromskiego w Pucku, Powiatowe Centrum Kształcenia Zawodowego i Ustawicznego w Pucku, Powiatowy Zespół Szkół im. Stanisława Staszica w Kłaninie, Specjalny Ośrodek Szkolno-Wychowawczy w Pucku, Powiatowy Ośrodek Sportu Młodzieżowego w Pucku, Poradnia Psychologiczno-Pedagogiczna w Pucku, Państwowe Ognisko Baletowe w Pucku. Można zaznaczyć, że powiat charakteryzuje się kompletnością systemu edukacyjnego i rosnącą rolą sektora niepublicznego. Dodatkowo duże znaczenie mają placówki kształcenia zawodowego i ustawicznego co w perspektywie rozwoju określonych branż gospodarki (gospodarka morska, energetyka, turystyka) oznacza możliwość istotnego powiązania usług świadczonych przez lokalne placówki edukacyjne z potrzebami lokalnego rynku pracy. W 2025 roku w powiecie puckim średni wynik egzaminu ósmoklasisty z języka polskiego wyniósł 61,52%, co plasuje powiat na 9 miejscu wśród wszystkich powiatów województwa pomorskiego, z matematyki średni wynik w powiecie wyniósł 47,56% co dało 7 miejsce w województwie (Centralna Komisja Egzaminacyjna 2025). Egzamin maturalny z języka polskiego (w formule 2023) w powiecie puckim w 2025 roku zdawało na poziomie podstawowym 367 uczniów, średni wynik wyniósł 57,23% co plasuje powiat na 11 miejscu w województwie. W przypadku egzaminu maturalnego z matematyki (formuła 2023, poziom podstawowy) średni wynik to 56,13% co plasuje powiat na 6 miejscu w województwie.

Infrastruktura zdrowotna

Kluczowym elementem infrastruktury zdrowotnej powiatu jest Szpital Pucki Sp. z o.o., który świadczy opiekę szpitalną jak również prowadzi opiekę specjalistyczną w ramach licznych poradni.

Szpital świadczy również nocną i świąteczną opiekę zdrowotną. Placówki POZ są rozmieszczone w miarę równomiernie na terenie powiatu, choć koncentrują się w głównych ośrodkach miejskich. System opieki zdrowotnej powiatu zapewnia podstawowe bezpieczeństwo, jednak w zakresie usług zaawansowanych opiera się on na zewnętrznych ośrodkach (zależność od Trójmiasta). Istotnym problemem systemu opieki zdrowotnej powiatu jest brak dostępu do oddziałów wysokospecjalistycznych, w tym onkologicznych. Dodatkowo system ulega znacznemu obciążeniu w sezonie turystycznym. Modernizacja Szpitala Puckiego stwarza szansę na poprawę tej sytuacji w niedalekiej przyszłości poprzez zwiększenie dostępności usług zdrowotnych (rozwój lokalnej oferty świadczeń) zarówno w wymiarze czasowym jak i przestrzennym.

Infrastruktura kulturalna, sportowa i rekreacyjna

Powiat pucki charakteryzuje się silną regionalną tożsamością kulturową i rozwiniętym dziedzictwem kulturowym (język kaszubski, tradycje rybackie, cenne obiekty sakralne i dworskie). Na terenie powiatu działają liczne domy kultury oraz biblioteki i świetlice gminne. W sezonie turystycznym na terenie powiatu odbywają się wydarzenia kulturalne związane z dziedzictwem kulturowym obszaru, które budują regionalny produkt turystyczny i integrują społeczność lokalną.

W zakresie sportu i rekreacji powiat wyróżnia się rozwiniętą i wszechstronną, choć sezonową infrastrukturą, w szczególności związaną z uprawianiem sportów wodnych. Kluczową rolę odgrywa Centralny Ośrodek Sportu Ośrodek Przygotowań Olimpijskich im. Feliksa Stamma Cetniewo we Władysławowie o znaczeniu ponadregionalnym. Ośrodek świadczy szeroki zakres usług i udostępnia infrastrukturę dla różnorodnej grupy odbiorców, w tym mieszkańców powiatu. Działalność ośrodka ma charakter całoroczny, co stanowi ważny potencjał rozwojowy. Dodatkowo na terenie powiatu funkcjonuje nowoczesny Powiatowy Ośrodek Sportu Młodzieżowego prowadzący liczne sekcje i koła. Dostęp do infrastruktury sportowej i rekreacyjnej na terenie powiatu jest zróżnicowany, z wyraźną dominacją ośrodków miejskich w Pucku i Władysławowie, szczególnie jeśli chodzi o wyspecjalizowaną aktywność sportową i rekreacyjną. Należy podkreślić, że infrastruktura sportowa i rekreacyjna, szczególnie w sezonie turystycznym jest współdzielona przez mieszkańców i turystów, co może przyczyniać się do jej przeciążenia oraz powstawania konfliktów. W powiecie puckim infrastruktura sportowa i rekreacyjna pełni ważną rolę nie tylko społeczną (jakość życia) lecz również gospodarczą (turystyka). Dla sektora turystycznego kluczowe znaczenie mają plaże i mariny (Puck, Jastarnia) oraz infrastruktura niezbędna do uprawiania kitesurfingu i windsurfingu (Rewa, Puck, Chałupy, Kuźnica, Jastarnia, Jurata).

Infrastruktura pomocy społecznej

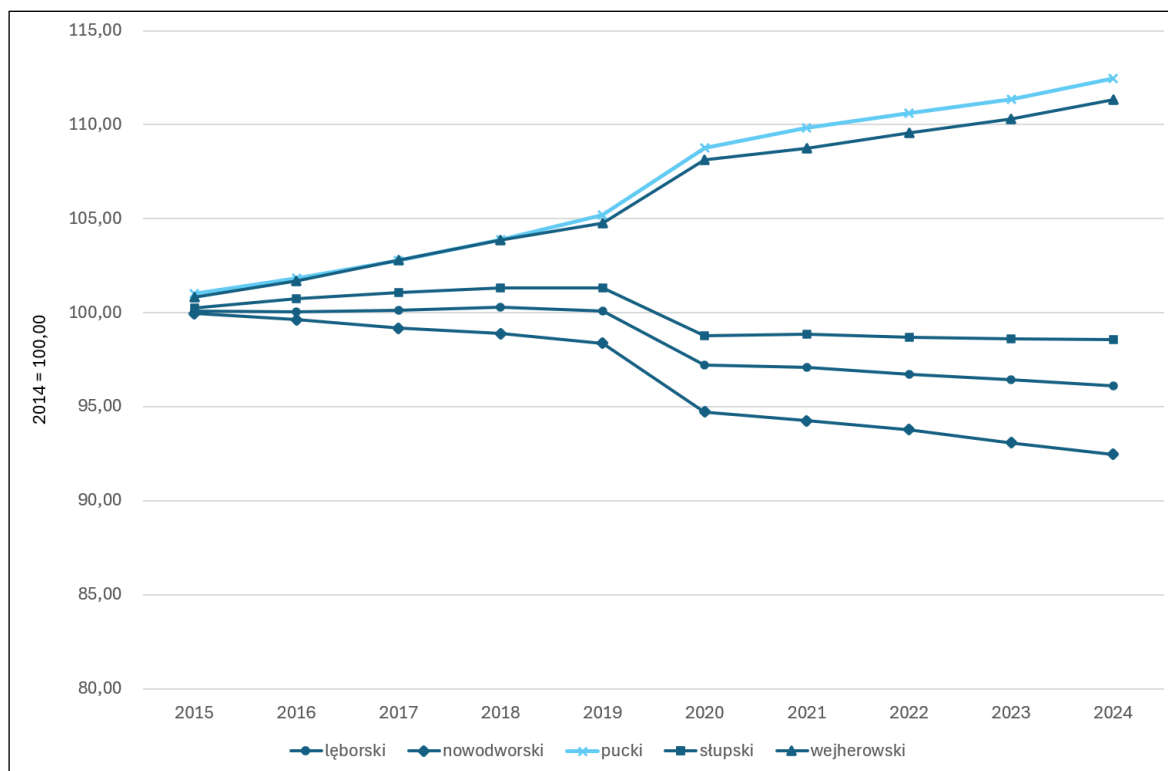
System usług społecznych funkcjonujących na terenie powiatu puckiego obejmuje 3 obszary działania - usługi dla dzieci i rodzin, usługi dla seniorów oraz usługi dla osób z niepełnosprawnościami. Kluczową rolę w realizacji zadań powiatu w zakresie polityki społecznej pełni Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie w Pucku (PCPR). Centrum realizuje programy na rzecz osób z niepełnosprawnościami (min. ze środków PFRON) zajmuje się także poradnictwem specjalistycznym i działaniami z zakresu interwencji kryzysowej. Istotnym elementem działalności tej placówki jest realizacja zadań organizatora rodzinnej pieczy zastępczej. W powiecie puckim znajduje się 186 dzieci w pieczy zastępczej (rodzinnej i instytucjonalnej), funkcjonuje 65 rodzin zastępczych, w tym 2 rodzinne domy dziecka. PCPR w Pucku aktywnie działa na rzecz pozyskiwania nowych rodzin zastępczych realizując tym samym jeden z podstawowych obszarów polityki społecznej będących w obowiązkach powiatu. Innymi jednostkami organizacyjnymi powiatu świadczącymi usługi w zakresie pomocy społecznej są Dom Pomocy Społecznej w Pucku i Dom Pomocy Społecznej w Lubkowie. Ważnymi kierunkami działania placówek świadczących pomoc społeczną na terenie powiatu są integracja społeczna oraz przeciwdziałanie wykluczeniu min. Poprzez działalność Warsztatów Terapii Zajęciowej. Placówki prowadzą liczne aktywności projektowe i sieciowe. Należy podkreślić znaczenie działań podejmowanych w powiecie na rzecz wsparcia rosnącej grupy osób w wieku 60 plus – w 2021 roku przeprowadzono modernizację budynku i przyległego terenu Dziennego Domu Pobytu w Celbowie, gdzie opiekę może otrzymać 30 osób. Liczba mieszkańców w podeszłym wieku w domach pomocy społecznej zlokalizowanych na terenie powiatu w 2025 roku wynosiła 371 osób (wzrost o 262 osób w porównaniu z rokiem 2019). Na terenie powiatu znajduje się 19 placówek wsparcia dziennego i 7 placówek stacjonarnej pomocy społecznej są to min. Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Pucku, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Pucku, Ośrodek Pomocy Społecznej we Władysławowie, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Jastarni, Miejski Ośrodek Pomocy Społecznej w Helu, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Krokowej, Gminny Ośrodek Pomocy Społecznej w Kosakowie.

Podsumowując należy wskazać, że infrastruktura powiatu puckiego zaspokaja podstawowe potrzeby ludności, ale dostęp do usług specjalistycznych (szczególnie w zakresie opieki zdrowotnej) jest ograniczony i powoduje zależność od usług świadczonych przez ośrodki miejskie Trójmiasta oraz najbliższego szpitala specjalistycznego zlokalizowanego w Wejherowie.

Podsumowanie

Południowa część powiatu, szczególnie gmina Kosakowo oraz częściowo gmina wiejska Puck, rozwija się jako strefa suburbanizacji Trójmiasta, charakteryzująca się napływem ludności, młodszą strukturą wieku oraz rosnącym zapotrzebowaniem na usługi społeczne (szczególnie w zakresie oświaty). **Centralna część powiatu**, obejmująca m.in. Puck i Krokową, pełni funkcje usługowo-administracyjne i edukacyjne, zachowując względnie stabilną sytuację demograficzną. Natomiast **północna i nadmorska część powiatu** (Hel, Jastarnia, częściowo Władysławowo) cechują się nasilaniem procesów depopulacji i starzenia się ludności, silną sezonowością oraz zwiększoną presją turystyczną na infrastrukturę społeczną i usługi publiczne.

Powiat pucki dominuje na tle innych, wybranych powiatów województwa pomorskiego pod względem przyrostu ludności (Ryc. 8.). Jedynie powiat wejherowski wykazuje zbliżone wartości.

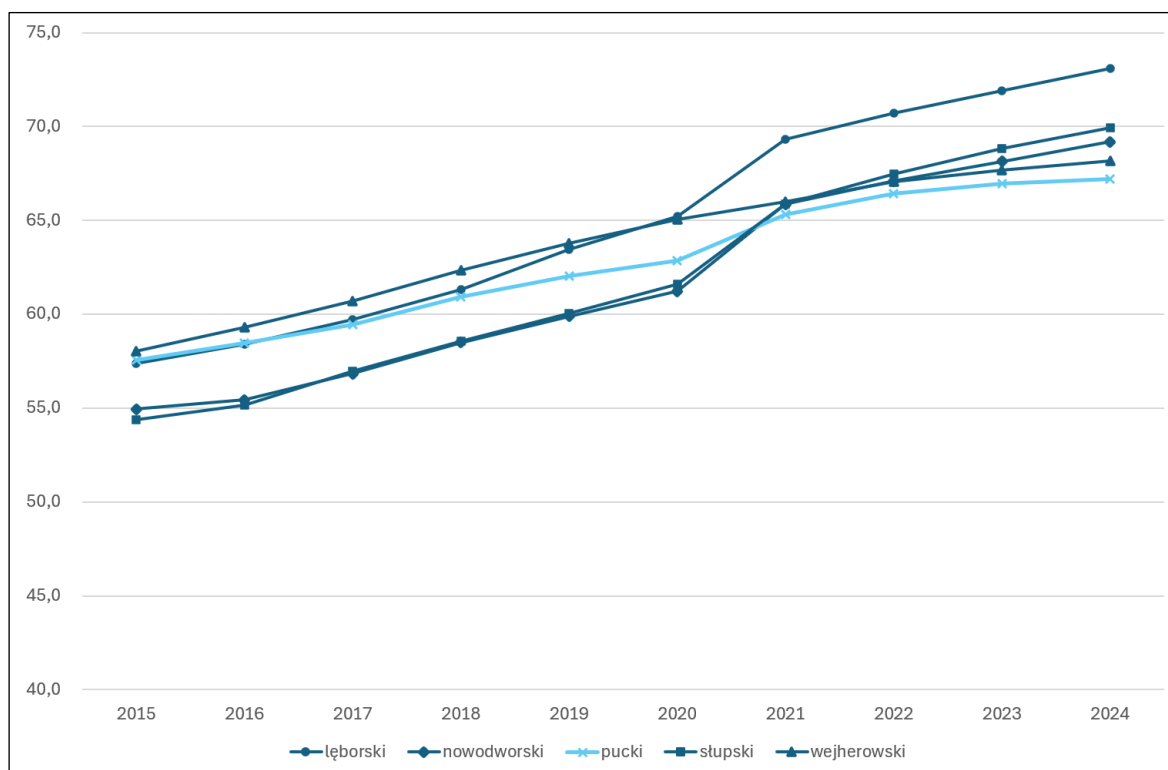

Ryc. 8. Zmiany liczby ludności w wybranych powiatach województwa pomorskiego w latach 2015-2024
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL (GUS)

Proces starzenia się społeczeństwa jest zauważalny w skali całego kraju, co obrazuje współczynnik obciążenia demograficznego¹, który dla porównywanych powiatów wykazuje stałą tendencję rosnącą.

¹ Współczynnik obciążenia demograficznego jest to stosunek liczby dzieci (0-14 lat) i osób w starszym wieku (65 i więcej lat) do liczby osób w wieku 15-64 lata (Holzer 1999).

W porównaniu z wybranymi powiatami woj. pomorskiego powiat pucki charakteryzuje się najniższym wzrostem tego współczynnika (Ryc. 9.).

Ryc. 9. Współczynnik obciążenia demograficznego w wybranych powiatach województwa pomorskiego w latach 2015-2024

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL (GUS)

Wysokie wartości tego współczynnika oznaczają dalsze intensywne obciążenie systemu opieki społecznej (rosnące zapotrzebowanie na usługi społeczne) i służby zdrowia oraz rosnące koszty pracy.

Kluczowe trendy rozwojowe powiatu puckiego w obszarze diagnozy „Społeczeństwo”

1. Postępująca suburbanizacja i koncentracja wzrostu ludności w południowej części powiatu

W kolejnych latach należy oczekiwać dalszego wzrostu znaczenia gminy Kosakowo oraz części gminy wiejskiej Puck jako zaplecza mieszkaniowego Trójmiasta (w szczególności Gdyni). Proces ten będzie związany z dodatnim saldem migracji, rozwojem budownictwa mieszkaniowego oraz napływem rodzin w wieku produkcyjnym i przedprodukcyjnym. Jednocześnie może prowadzić do zwiększonej presji na usługi publiczne, szczególnie edukację, ochronę zdrowia i transport.

2. Narastające zróżnicowanie społeczne i demograficzne między gminami rozwojowymi a turystycznymi

Widoczne będzie pogłębianie różnic pomiędzy dynamicznie rozwijającymi się gminami suburbanizacyjnymi a gminami turystycznymi Półwyspu Helskiego. Hel i Jastarnia już obecnie

charakteryzują się stagnacją lub spadkiem liczby ludności, procesami starzenia się społeczeństwa oraz ograniczoną dostępnością usług ponadpodstawowych. Trend ten może prowadzić do dalszego odpływu rodzin z dziećmi i wzrostu znaczenia sezonowych użytkowników przestrzeni.

3. Rosnące znaczenie usług społecznych związanych ze starzeniem się ludności

Pomimo relatywnie korzystnej struktury wieku, udział osób w wieku poprodukcyjnym w ogólnej liczbie ludności powiatu systematycznie rośnie. Oznacza to zwiększone zapotrzebowanie na usługi zdrowotne, opiekuńcze i społeczne, szczególnie dla osób 60+. Działania związane z opieką społeczną, placówkami wsparcia dziennego oraz infrastrukturą dla seniorów powinny być dalej rozwijane.

4. Wzrost znaczenia edukacji zawodowej i infrastruktury społecznej powiązanej z lokalnym rynkiem pracy

Rozwój gospodarki morskiej, energetyki oraz turystyki będzie wzmacniał rolę szkolnictwa zawodowego i ustawicznego. Powiat dysponuje stosunkowo kompletnym systemem edukacyjnym oraz placówkami kształcenia zawodowego, co może stanowić bazę do silniejszego dostosowania oferty edukacyjnej do potrzeb lokalnej gospodarki oraz podnoszenia kwalifikacji lub przekwalifikowania istniejącej siły roboczej (w myśl idei life long learning).

1.3 Transport i infrastruktura techniczna

Sieć transportowa powiatu

Sieć drogowa

W granicach administracyjnych powiatu puckiego nie występuje droga kategorii krajowej. Występują natomiast 4 drogi kategorii wojewódzkiej (Ryc. 10.):

- droga wojewódzka nr 213 (Słupsk-Wicko-Żelazno-Sulicice-Celbowo);
- droga wojewódzka nr 215 (Władysławowo- Sulicice);
- droga wojewódzka nr 216 (Reda-Władysławowo-Hel);
- droga wojewódzka nr 218 (Wejherowo – Krokowa) (Zarząd Dróg Wojewódzki w Gdańsku, 2026).

Długość dróg powiatowych w powiecie puckim wynosi:

- drogi powiatowe zamiejskie – 172,974 km;
- drogi powiatowe miejskie – 14,345 km;
- suma długość dróg powiatowych – 187,319 km.

Utrzymaniem oraz koordynacją prac budowlanych, remontowych na tych drogach zajmuje się bezpośrednio Zarząd Dróg Powiatowych w Pucku.

Istotny element sieci transportowej powiatu puckiego stanowi droga wojewódzka nr 216, która łączy się w Redzie z drogą wojewódzką nr 468. Droga wojewódzka nr 216 charakteryzuje się sezonowym zróżnicowaniem natężenia ruchu. W sezonie natężenie ruchu jest bardzo wysokie, czego efektem są kongestie uliczne. Utrudnienia drogowe wpływają zarówno na jakość życia mieszkańców, jak i na zadowolenie turystów przebywających w powiecie puckim.

Droga wojewódzka nr 468 przebiega przez Gdynię, Sopot i Gdańsk i stanowi jedną z głównych tras w aglomeracji trójmiejskiej. Najbliższe drogi krajowe względem powiatu puckiego to droga ekspresowa S6 „Trasa Kaszubska” (Szczecin – Gdańsk) oraz droga ekspresowa S7 (Gdynia – Rabka Zdrój).

Ryc. 10. Sieć drogowa na obszarze powiatu puckiego
Źródło: Zarząd Dróg Powiatowych w Pucku

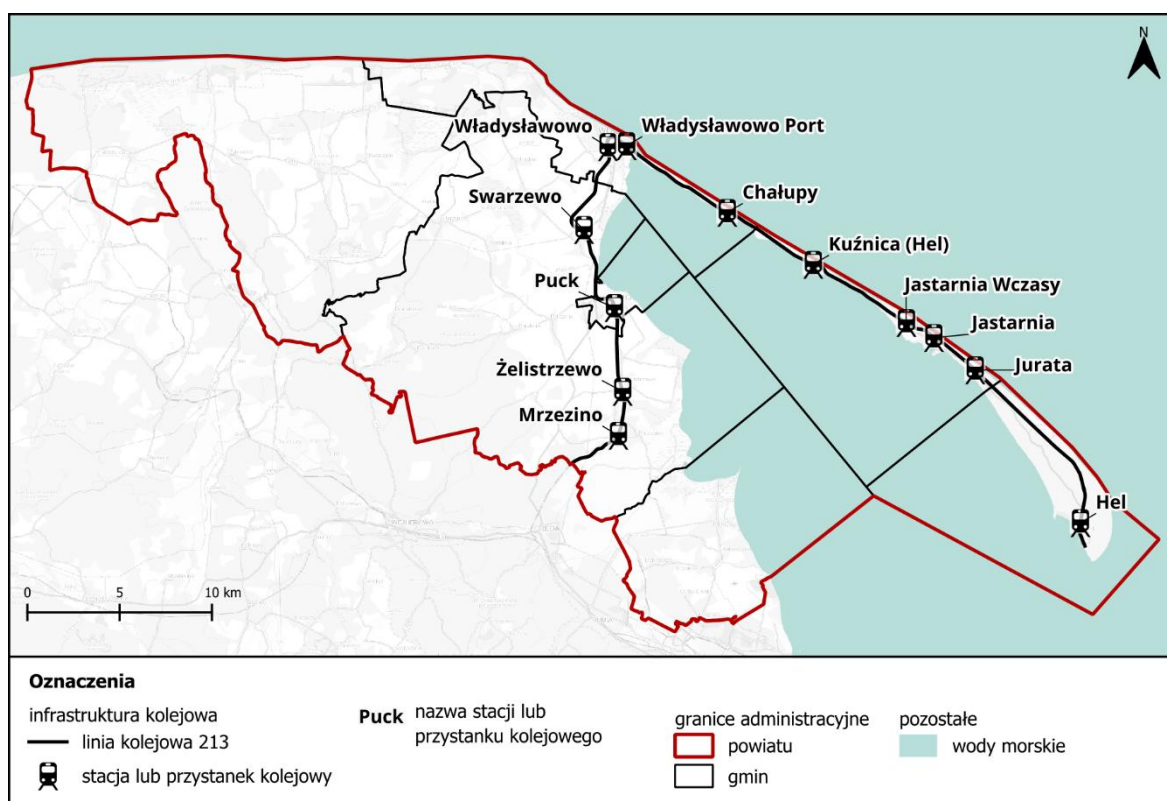
Sieć kolejowa

Zasadniczy element systemu transportowego powiatu puckiego odgrywa transport kolejowy. Transport kolejowy w przeciwieństwie do samochodowego charakteryzuje się bezkolizyjnym przejazdem, co ma istotne znaczenie szczególnie w okresie wakacyjnym. Przez powiat przebiega drugorzędna linia kolejowa nr 213 Hel – Reda, która łączy powiat pucki z powiatem wejherowskim oraz Trójmiastem (Ryc. 11.). Linia jest niezelektryfikowana i jednotorowa. W obszarze strategii występuje 12 stacji lub przystanków kolejowych, które znajdują się w mieście Pucku, gminie wiejskiej Puck, gminie Władysławowo, gminie Jastarnia oraz w gminie Hel.

Reda, stanowi stację węzłową, gdzie prócz linii kolejowej nr 213 przebiega linia kolejowa nr 202 relacji Gdańsk Główny – Stargard. Linia ta umożliwia mieszkańcom powiatu puckiego realizację podróży kolejowych do innych obszarów Polski.

Linie kolejową nr 213 charakteryzuje sezonowe obciążenie, co wynika z istotnej funkcji turystycznej Półwyspu Helskiego. Pod koniec 2025 r. Polskie Linie Kolejowe S.A. ogłosiły przetarg na przygotowanie projektu poprawy przepustowości na linii kolejowej Reda – Hel. To istotny krok ku modernizacji linii, której beneficjentami będą mieszkańcy oraz turyści dojeżdżający nad Bałtyk koleją (PKP Polskie Linie Kolejowe S.A., 2025).

Kluczowymi elementami infrastruktury dla osób dojeżdżających z peryferyjnych miejscowości, korzystających z transportu kolejowego są węzły przesiadkowe, szczególnie w systemie Park & Ride (z ang. „parkuj i jedź”). Przy przystankach lub stacjach kolejowych znajdujących się na terenie powiatu puckiego zauważalny jest brak miejsc parkingowych lub parkingi posiadające niewielką liczbę miejsc postojowych. Infrastruktura przesiadkowa na tle powiatu pozytywnie wyróżnia się w Pucku oraz Władysławowie. Odpowiednia infrastruktura przesiadkowa przy stacjach lub przystankach kolejowych przeciwdziała zjawisku nadmiernego ruchu samochodowego, odczuwalnego szczególnie podczas sezonu turystycznego.

Ryc. 11. Sieć kolejowa na obszarze powiatu puckiego

Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów rozproszonych

Przez Prusewo (gmina Krokowa) przebiega wyłączona z eksploatacji linia kolejowa nr 230 relacji Garczegorze – Wejherowo.

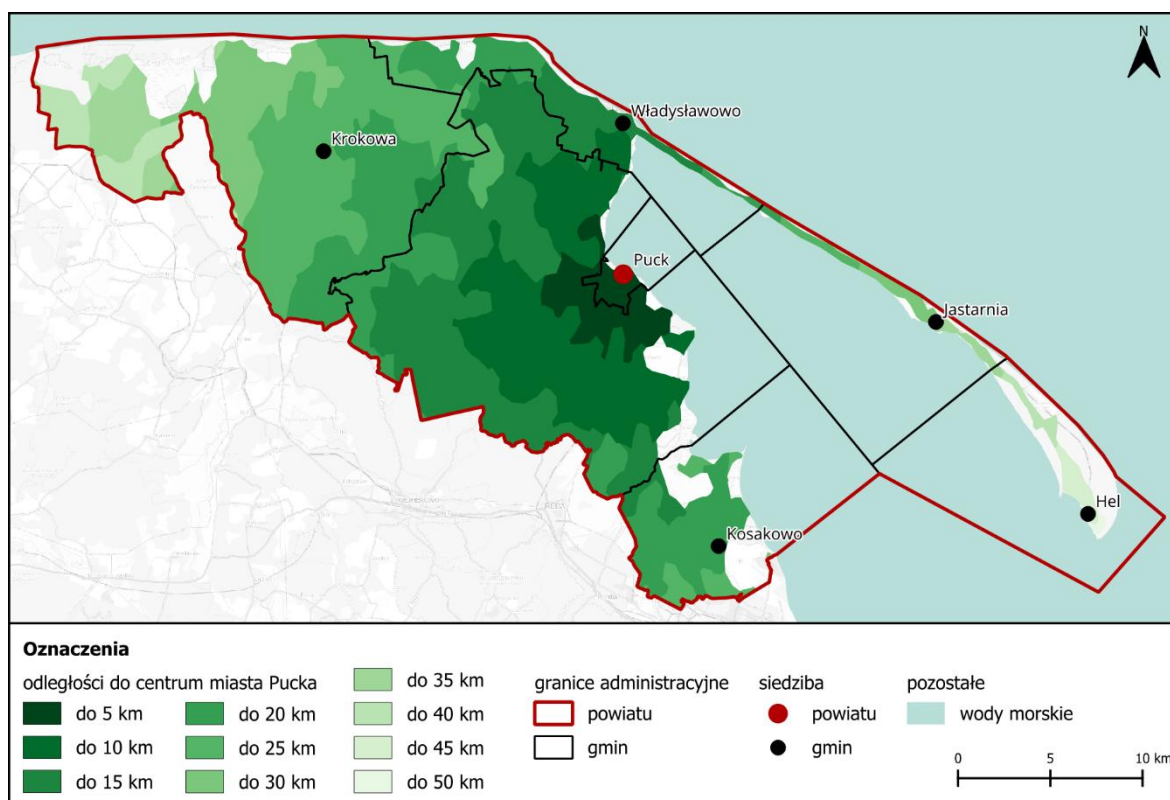
Transport lotniczy

Na terenie gminy Kosakowo znajduje się port lotniczy Gdynia-Kosakowo. Docelowo port lotniczy miał posiadać charakter portu cywilnego. Z uwagi na spory formalno-prawne z Komisją Europejską port lotniczy nie realizuje planowanych funkcji. Obecnie funkcjonuje głównie jako lotnisko wojskowe oraz prowadzona jest działalność w zakresie *General Aviation* (GA), czyli tak zwanego lotnictwa ogólnego (gdynia.pl 2020).

Dostępność transportowa

Z uwagi na zasięg terytorialny powiat pucki prezentuje zróżnicowane odległości pomiędzy poszczególnymi miejscowościami a siedzibą władz powiatu (Ryc. 12.). Biorąc pod uwagę sieć drogową, najdalej względem Pucka znajduje się Hel (po stronie wschodniej powiatu) oraz Białogóra (gmina Krokowa, po stronie zachodniej powiatu).

Czas dojazdu do siedziby władz powiatu lub innej miejscowości indywidualnym środkiem transportu przez mieszkańców zależy od długości trasy oraz sytuacji drogowej wynikającej z natężenia ruchu, które jest zróżnicowane w ciągu roku. Przykładowo pokonanie trasy w warunkach bezkolizyjnych poza godzinami szczytowymi na odcinku Hel - Puck zajmuje około 45 min, natomiast w sezonie turystycznym czas pokonania tej samej trasy może się zwiększyć dwukrotnie, a nawet trzykrotnie.

Ryc. 12. Struktura odległości na obszarze powiatu puckiego względem siedziby władz powiatu, z uwzględnieniem sieci drogowej

Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów rozproszonych

Transport publiczny samochodowy

Organizatorem publicznego transportu zbiorowego na terenie powiatu puckiego jest Związek Powiatowo-Gminny Zatoki Puckiej w powiatowo-gminnych przewozach pasażerskich (linie nie wykraczające poza teren powiatu puckiego) oraz na mocy porozumienia pomiędzy powiatami Powiat

Pucki oraz Powiat Wejherowski w powiatowych przewozach pasażerskich (linie łączące oba powiaty), a także Województwo Pomorskie w wojewódzkich przewozach pasażerskich. Operatorem publicznego transportu zbiorowego jest PKS Gdynia S.A. Oprócz tego przewoźnik PKS Gdynia wykonuje kursy na terenie powiatu na podstawie zezwoleń na wykonywanie regularnych przewozów osób wydanych przez Starostę Puckiego oraz Marszałka Województwa Pomorskiego (tzw. linie komercyjne).

W przypadku gminy Kosakowo organizatorem transportu publicznego w skali lokalnej jest Zarząd Komunikacji Miejskiej w Gdyni, na podstawie porozumienia zawartego pomiędzy Prezydentem Miasta Gdyni a Wójtem Gminy Kosakowo. ZKM oferuje sieć połączeń nie tylko wewnątrzgminnych, ale również łączące miejscowości gminy Kosakowo między innymi z Gdynią.

Miasto Puck oraz miasto Władysławowo posiadają komunikację miejską, za którą odpowiedzialny jest przewoźnik autobusowy PKS Gdynia S.A.

Transport publiczny kolejowy

Na czynnej linii kolejowej nr 213, znajdującej się w powiecie puckim, głównym przewoźnikiem oferującym pasażerskie połączenia jest firma POLREGIO S.A. Są to połączenia regionalne relacji Hel – Gdynia Główna. W dni powszednie, poza okresem wakacyjnym, przewoźnik kolejowy oferuje 11 połączeń w kierunku Helu oraz 11 w kierunku Gdyni Głównej. Biorąc pod uwagę odległości oraz czas przejazdu transportem samochodowym, połączenia kolejowe stanowią ważną ofertę transportu publicznego dla mieszkańców Półwyspu Helskiego.

Oferta przewozów kolejowych jest bardziej rozbudowana w trakcie okresu wakacyjnego. Na linii kolejowej nr 213 występują wówczas dodatkowe pasażerskie połączenia kolejowe, w tym w skali krajowej oraz międzynarodowej. W dniach od 15.06 do 30.08.2025 r. były to połączenia relacji:

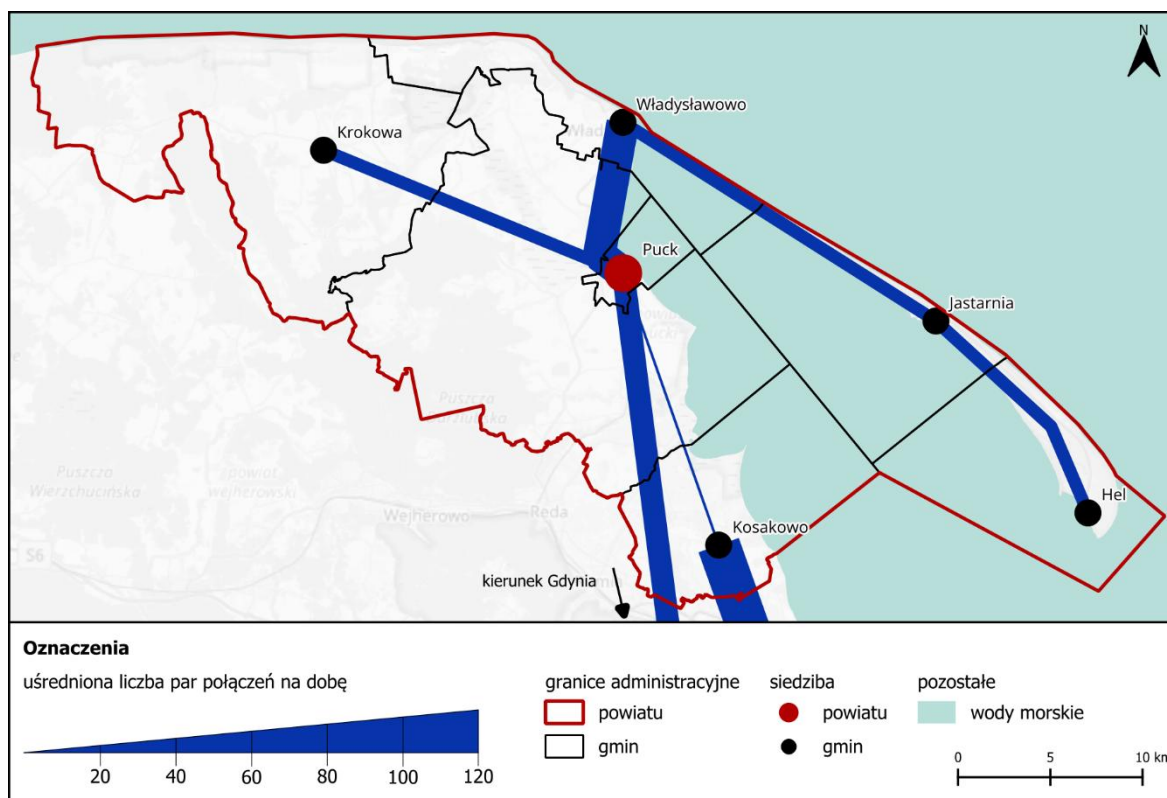
- Kraków Gł. – Hel (pociąg TLK KORSARZ);
- Przemyśl Gł. – Hel (pociąg IC ROZEWIE);
- Bohumin (Czechy) – Hel (pociąg TLK WYDMY);
- Warszawa Zach. – Hel (pociąg IC JANTAR);
- Łódź Fabr. – Hel (pociąg TLK ŻEGLARZ);
- Bielsko Biała Gł. – Hel (pociąg IC ARTUS) (intercity.pl 2025).

Dodatkowe pasażerskie połączenia kolejowe w okresie letnim stanowią dobrą alternatywę dla turystów, a także umożliwiają mieszkańcom powiatu puckiego realizację bezprzesiadkowych podróży w skali krajowej i międzynarodowej.

Dostępność do transportu publicznego oraz wykluczenie transportowe

Ofertę transportu publicznego dla powiatu puckiego zweryfikowano, biorąc pod uwagę połączenia transportowe dostępne w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej. W relacji siedziba powiatu – siedziba gminy najbardziej rozbudowaną ofertę posiada miasto Władysławowo na tle pozostałych miejscowości gminnych (Ryc. 13.). W skład oferty transportu publicznego na odcinku Puck - Władysławowo wchodzi zarówno połączenia kolejowe jak i autobusowe.

Najniższa częstotliwość połączeń w powiecie puckim w relacji miasto powiatowe – siedziba gminy występuje na odcinku Puck – Kosakowo. Warto jednak zwrócić uwagę, że miejscowość Kosakowo jako siedziba gminy posiada zdecydowanie wyższą częstotliwość połączeń transportem publicznym z Gdynią, niż miasto Puck (Ryc. 13.).

Ryc. 13. Częstotliwość oferty transportu publicznego pomiędzy siedzibami gmin a miastem powiatowym (w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej)

Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów rozproszonych

Transport publiczny jest ważnym elementem dla społeczeństwa, ponieważ zapewnia dostępność transportową między innymi do pracy, szkół, usług, a także wpływa na zadowolenie z miejsca zamieszkania. Jest to szczególnie istotne dla osób, które z różnych powodów nie posiadają własnego środka transportu.

Biorąc pod uwagę ofertę transportu publicznego autobusowego i kolejowego dotyczącą bezpośrednich połączeń w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej, najbardziej atrakcyjna oferta transportu publicznego występuje w gminie Hel, Jastarnia oraz Władysławowo. Miejscowości w obrębie wymienionych gmin posiadają bezpośrednie połączenie z siedzibą gminy oraz z miastem powiatowym. Dodatkowo część miejscowości posiada bezpośrednie połączenie transportowe autobusowe z Gdynią, a także połączenie kolejowe z Puckiem oraz Gdynią (Ryc. 14.).

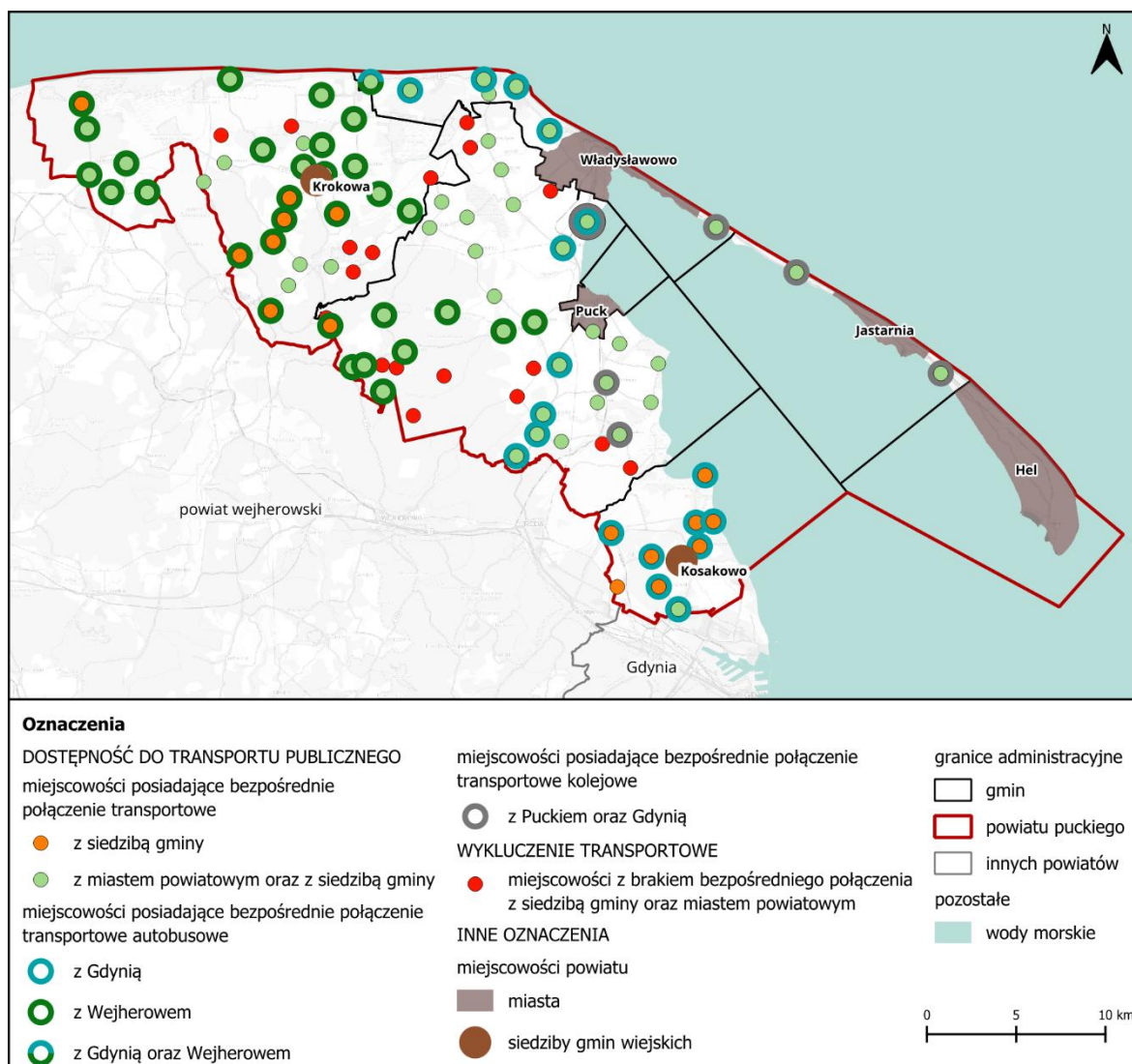
W gminie Kosakowo występuje rozbudowana oferta transportu publicznego o charakterze lokalnym. Każda z miejscowości posiada bezpośrednie połączenie z siedzibą gminy. Oferta dotycząca połączeń z siedzibą powiatu jest ograniczona i dotyczy zaledwie dwóch miejscowości, w tym Kosakowa. Miejscowości gminy Kosakowo posiadają również ofertę transportu publicznego, która umożliwia realizację podróży do Gdyni.

Najmniej atrakcyjna oferta transportu publicznego na tle powiatu występuje w gminie wiejskiej Puck oraz w gminie Krokowa. W gminie wiejskiej Puck 30 (z 42 analizowanych) miejscowości posiada bezpośrednie połączenie z miastem powiatowym. Dodatkowo część z miejscowości posiada bezpośrednie połączenie transportem publicznym z siedzibą sąsiedniego powiatu – Wejherowem oraz Gdynią. W gminie wiejskiej Puck występuje 12 miejscowości wykluczonych transportowo, z uwagi na brak bezpośredniego połączenia transportem publicznym z miastem powiatowym oraz siedzibą władz gmin.

W gminie Krokowa 21 (z 35 analizowanych miejscowości, w tym bez Krokowej) posiada bezpośrednie publiczne połączenie transportowe z siedzibą władz gminy oraz miastem powiatowym. Poza tym 8 miejscowości posiada tylko bezpośrednie połączenie z siedzibą władz gminy oraz jednocześnie nie posiada bezpośredniego połączenia z miastem powiatowym. Dodatkowo część miejscowości posiada ofertę publicznych połączeń transportowych z Wejherowem, będącym siedzibą sąsiedniego powiatu. W gminie Krokowa 6 miejscowości dotkniętych jest zjawiskiem wykluczenia transportowego, z uwagi na brak bezpośredniego połączenia transportem publicznym z miastem powiatowym oraz siedzibą władz gmin.

Oferta transportu publicznego różni się w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej w stosunku do oferty w okresie wakacyjnym. Część kursów jest zawieszana z uwagi na przerwę wakacyjną, natomiast uruchamiane są dodatkowe połączenia, szczególnie do miejscowości nadmorskich, które przede wszystkim są ukierunkowane na obsługę ruchu turystycznego. Powyższa analiza dotyczy dostępności do transportu publicznego w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej, która jest istotna w życiu codziennymi

społeczności powiatu puckiego. Brak oferty transportu publicznego skutkuje koniecznością posiadania indywidualnego środka transportu, tym samym wrasta wskaźnik motoryzacji.

Ryc. 14. Wybrane aspekty dostępności miejscowości powiatu puckiego do oferty transportu publicznego (w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej)

Źródło: opracowanie własne na podstawie materiałów rozproszonych

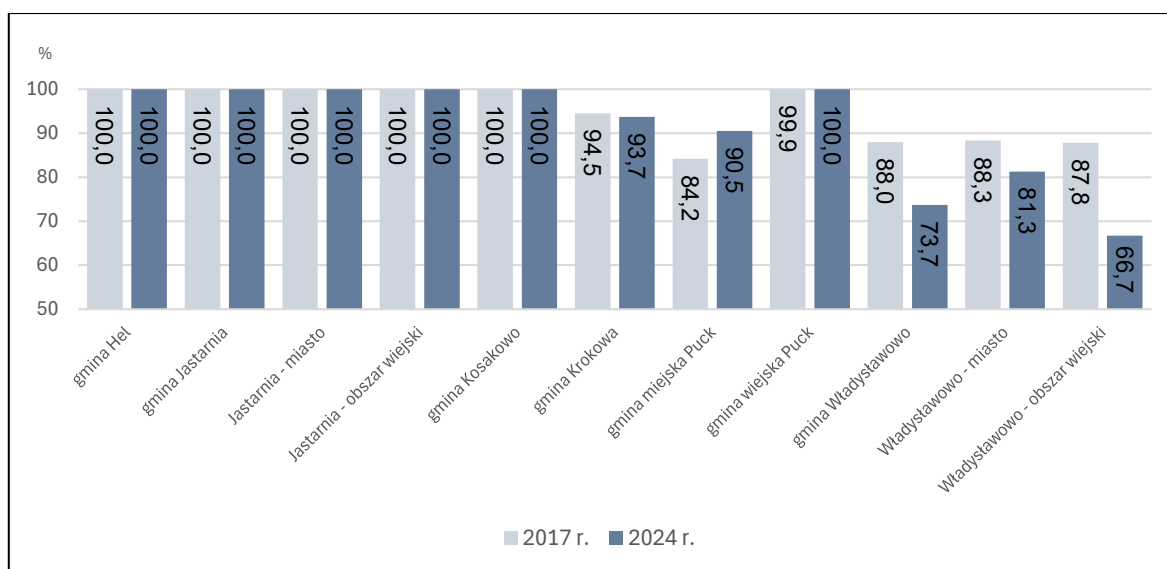
Wskaźnik motoryzacji wyraża liczbę samochodów przypadających na 1000 mieszkańców. Wskaźnik ten dla powiatu puckiego w 2015 r. wynosił 525, w 2023 r. wynosił 643, zaś w 2024 r. odnotowano 532. Zmiana wartości w latach 2023-2024 nie jest efektem spadku wskaźnika motoryzacji. Wynika to z zmian wprowadzonych w Centralnej Ewidencji Pojazdów i Kierowców (CEPiK). Z bazy danych usunięto zarejestrowane auta, które nie posiadały aktualnych obowiązkowych badań technicznych, ani aktywnej obowiązkowej polisy OC. W efekcie, w ciągu jednego dnia liczba zarejestrowanych pojazdów w Polsce spadła o ¼ (Flankowska 2025).

Dobrze rozbudowana oferta transportu publicznego wpływa korzystnie na zmniejszenie wskaźnika motoryzacji, kongestii drogowych, zanieczyszczenia środowiska oraz wzrost zadowolenia z miejsca zamieszkania.

Infrastruktura techniczna

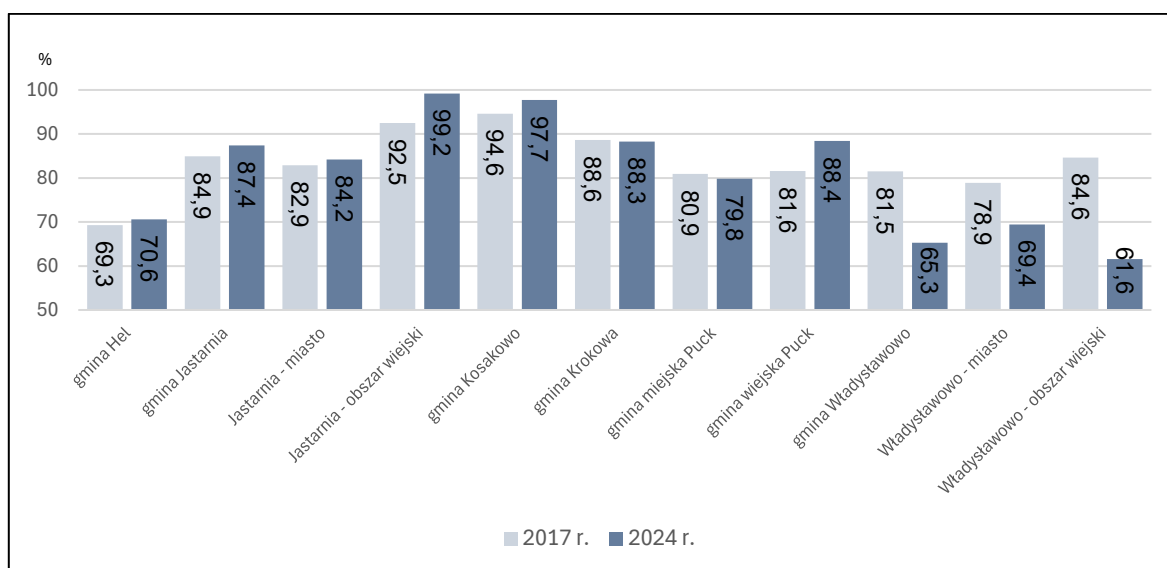
Sieci wodno-kanalizacyjne

Wszystkie budynki mieszkalne znajdujące się na terenie gminy Hel, Jastarnia, Kosakowo oraz gminy wiejskiej Puck są podłączone do infrastruktury wodociągowej, według stanu z 2024 r. Najmniej budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury wodociągowej w powiecie puckim odnotowano w gminie Władysławowo, z wynikiem 73,7%. (Ryc. 15.).

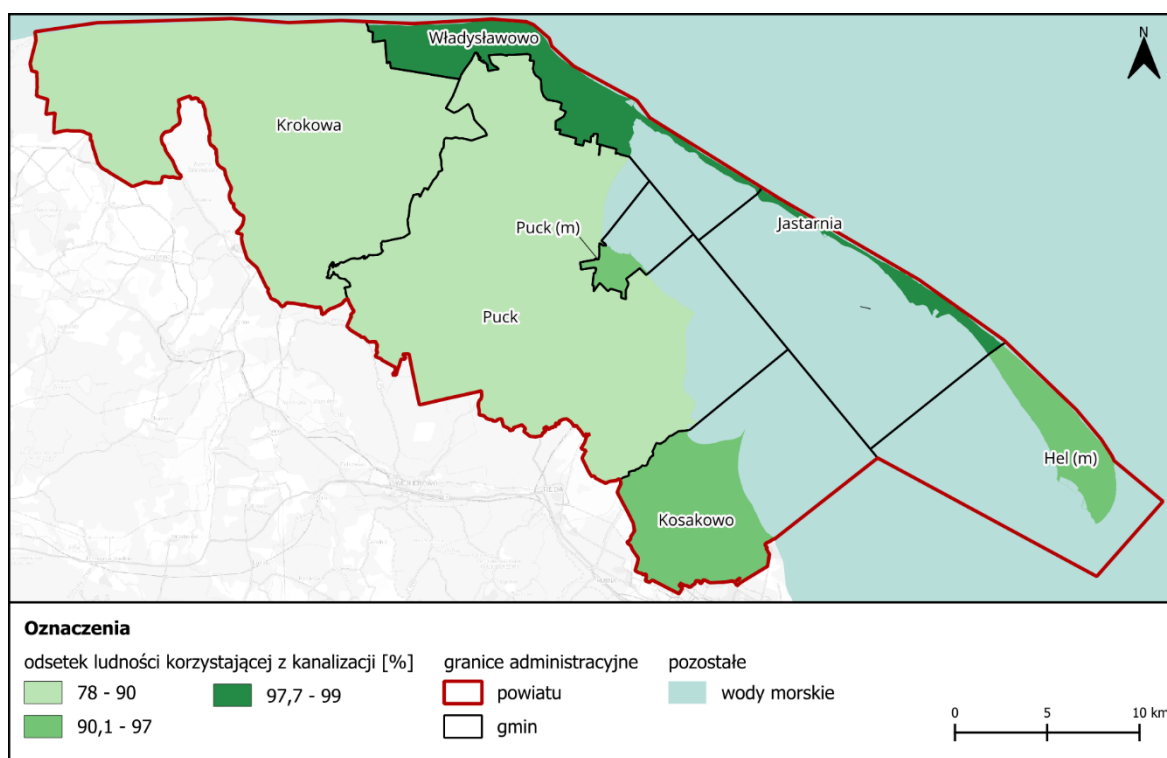
Ryc. 15. Odsetek budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury wodociągowej w 2017 oraz 2024 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL

Struktura budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury kanalizacyjnej w powiecie puckim jest zróżnicowana. Według stanu z 2024 r. najwięcej budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury kanalizacyjnej zarejestrowano w gminie Kosakowo (97,7%), natomiast najmniej w gminie Władysławowo (65,3%) (Ryc. 16.).

Ryc. 16. Odsetek budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury kanalizacyjnej w 2017 oraz 2024 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL

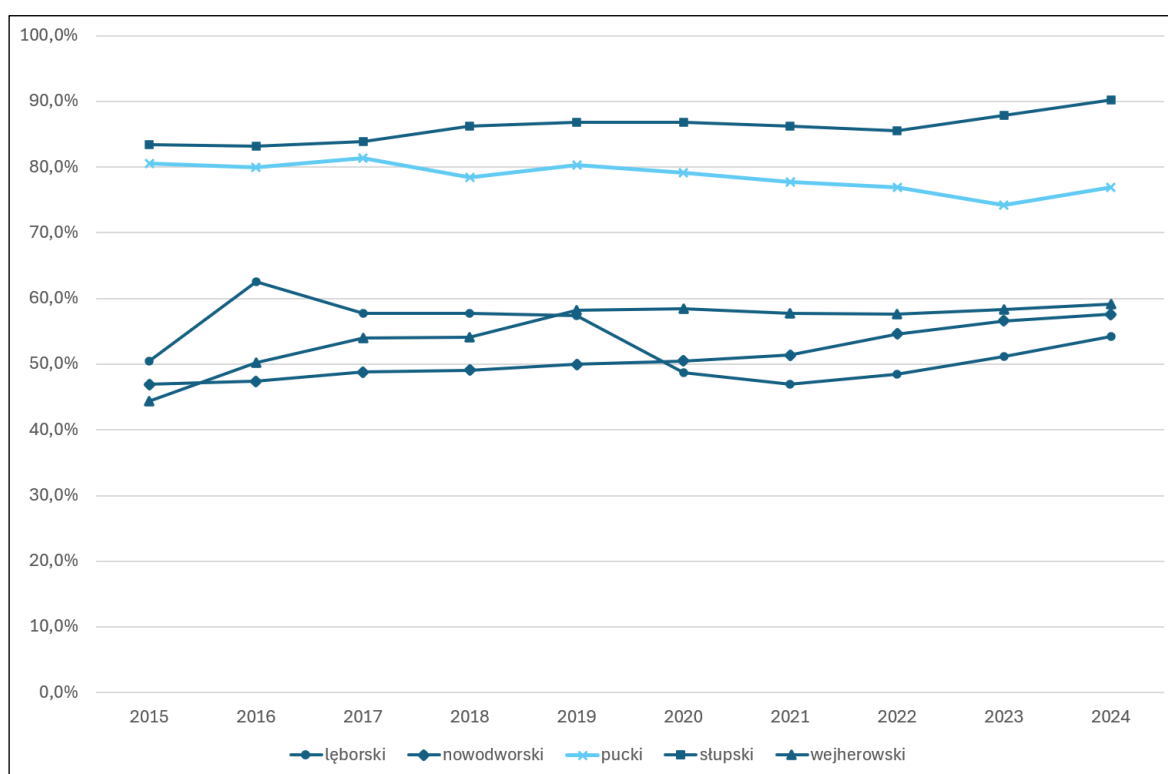
Biorąc pod uwagę odsetek ludności korzystającej z sieci kanalizacyjnej, najwyższy wynik w 2024 r. odnotowano w gminie Jastarnia, gdzie 98,2% mieszkańców korzysta z instalacji kanalizacyjnej. Najniższy wynik odnotowano w gminie wiejskiej Puck – 78,2% (Ryc. 17.).

Ryc. 17. Odsetek ludności korzystającej z infrastruktury kanalizacyjnej w ogólnej liczby ludność w 2024 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL

Największa różnica pomiędzy odsetkiem ludności korzystającej z wodociągu i z kanalizacji według stanu z 2024 r. występuje w gminie wiejskiej Puck z wynikiem 19,8%. Najmniejsza różnica, poniżej 2% występuje w mieście Pucku (1,6%), gminie Jastarnia (1,7%) oraz gminie Władysławowo (1,8%).

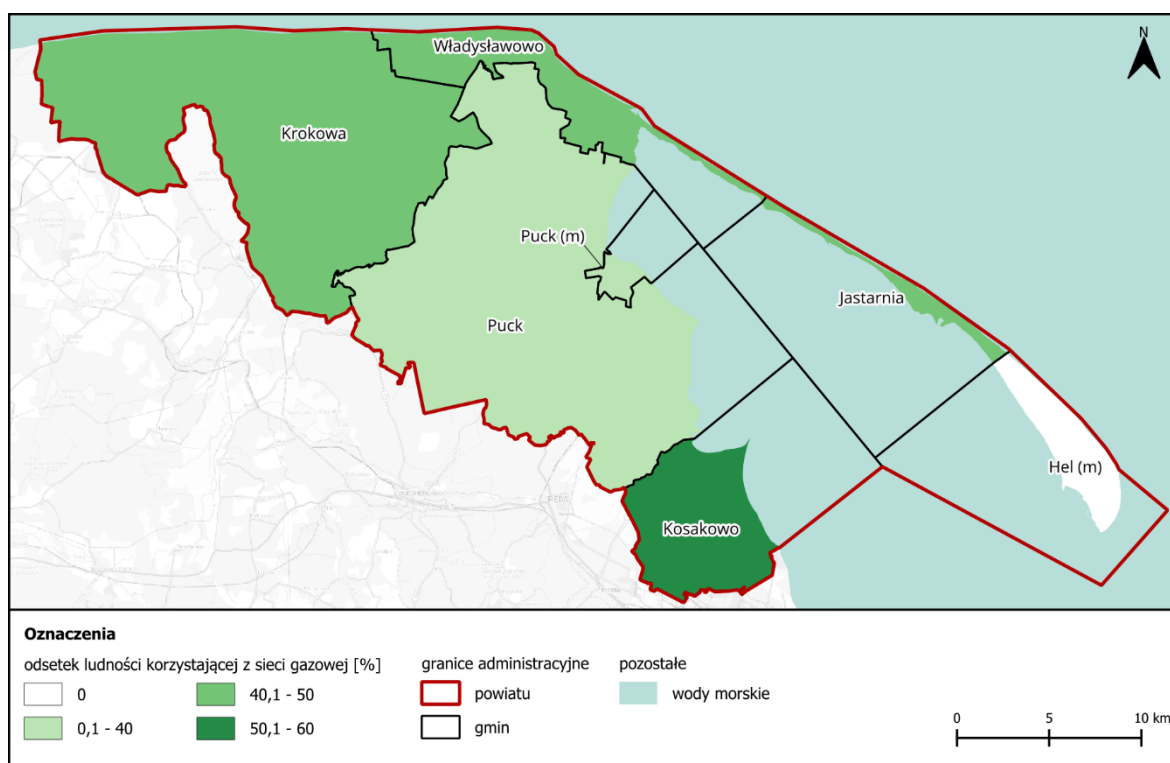
W powiecie puckim, odsetek ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków w ogólnej liczbie ludności w 2015 r. wynosił 86,8%, zaś w 2024 r. odnotowano wynik 82,1%. Skupiając się na odsetku ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków w ogólnej liczbie ludności na terenach wiejskich w 2015 r. odnotowano wynik 80,6%, natomiast w 2024 r. 76,9% (Ryc. 18.). Zmiany w przedstawionych wartościach są efektem suburbanizacji. Nowa, rozproszona zabudowa powstaje daleko od istniejącej sieci kanalizacyjnej. Rozbudowa sieci w takim układzie wiąże się z wysokimi kosztami.

Ryc. 18. Odsetek ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków w ogólnej liczby ludności na terenach wiejskich w wybranych powiatach województwa pomorskiego w latach 2015-2024
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL

Sieci gazowe

Największy odsetek mieszkańców korzystających z sieci gazowej według stanu na 2024 r. występuje w gminie Kosakowo z wynikiem 60%. Na kolejnym miejscu odnotowano gminę Władysławowo (45,1%), gminę Krokowa (44,1%) oraz gminę Jastarnia (43,3%). W Helu wynik wynosi 0% (Ryc. 19.).

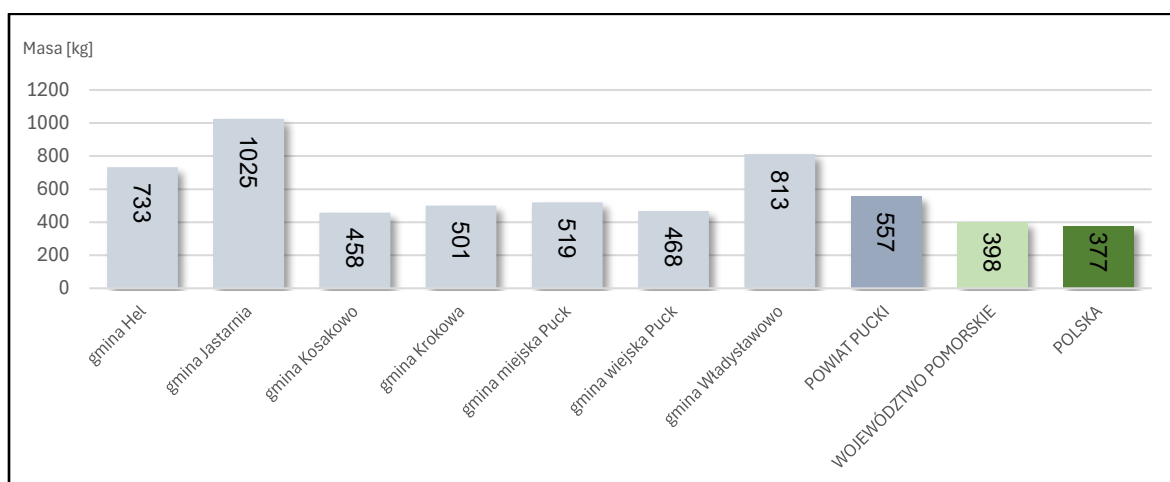

Ryc. 19. Odsetek mieszkańców korzystającej z sieci gazowej w 2024

Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL

Gospodarka odpadami

W przeliczeniu na jednego mieszkańca powiat pucki charakteryzuje się wyższymi wartościami wytwarzanych odpadów komunalnych w porównaniu do danych dla województwa pomorskiego oraz Polski (Ryc. 20.). Średnią powiatu puckiego przekraczają gminy Jastarnia, Władysławowo oraz Hel. Gmina Jastarnia w 2024 r. reprezentowała wynik blisko 3-krotnie wyższy w porównaniu do średniej krajowej. Gospodarka odpadami komunalnymi stanowi wyzwanie dla poszczególnych jednostek administracyjnych, szczególnie dla gmin nadmorskich. Ilość wytwarzanych odpadów komunalnych w przeliczeniu na jednego mieszkańca wynika przede wszystkim z pełnionej funkcji turystycznej. W sezonie turystycznym liczba osób przebywająca w gminach jest zdecydowanie wyższa od liczby stałych mieszkańców, co w efekcie przekłada się na liczbę wytwarzanych odpadów komunalnych w przeliczeniu na jednego mieszkańca.

Ryc. 20. Odpady komunalne wytworzone przez jednego mieszkańca w 2024 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie danych GUS BDL

Podsumowanie

Kluczowe trendy rozwojowe powiatu puckiego w obszarze „Transport” oraz „Infrastruktura techniczna”

1. Z uwagi na funkcję turystyczną miejscowości nadmorskich w powiecie puckim zauważalne jest przeciążenie infrastruktury drogowej podczas sezonu turystycznego, szczególnie na drodze wojewódzkiej nr 216, czego efektem są liczne kongestie uliczne.
2. Oferta transportu kolejowego jest bardziej rozbudowana podczas sezonu turystycznego. W tym czasie zauważalny jest dynamicznie rosnący popyt na transport kolejowy, co powoduje przepełnienie pociągów oraz obniża komfort podróży. Ograniczenie w rozwoju przepustowości linii kolejowej stanowi fakt, iż linia kolejowa nr 213 jest jednotorowa.
3. W południowo-zachodniej części powiatu występują miejscowości zmagające się z zjawiskiem wykluczenia transportowego. Brak oferty transportu publicznego przekłada się na konieczność posiadania indywidualnego środka transportu, tym samym wzrasta wskaźnik motoryzacji w skali powiatu.
4. Z uwagi na funkcję turystyczną miejscowości nadmorskich w okresie sezonu turystycznego wrasta liczba ludności przebywającej na obszarze powiatu puckiego, co wiąże się z zaspokojeniem ich podstawowych potrzeb. W związku z czym okresowo jest przeciążona infrastruktura techniczna, szczególnie w zakresie sieci wodno-kanalizacyjnej oraz gospodarki odpadami.

5. W latach 2015–2024 w powiecie puckim odnotowano spadek w odsetku ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków w ogólnej liczbie ludności, szczególnie na terenach wiejskich. Wynika to z suburbanizacji, rozproszenia zabudowy oraz wysokich kosztów rozbudowy sieci kanalizacyjnej.
6. Mieszkańcy powiatu oraz turyści korzystają z niewystarczającej i niepołączonej ze sobą sieci dróg rowerowych. Sieć połączeń dróg rowerowych na terenie powiatu nie jest spójna i wymaga ciągłej rozbudowy.
7. Odczuwalny jest brak infrastruktury drogowej w postaci drogi szybkiego ruchu na terenie powiatu dla połączeń komunikacyjnych w układzie północ–południe, zwłaszcza w okresie letnim, kiedy natężenie ruchu związane z obsługą ruchu turystycznego istotnie wzrasta. Brak strategicznych inwestycji, związanych z budową Drogi Czerwonej z węzłem Dolina Logistyczna oraz Trasy Via Maris skutkuje brakiem bezpośredniego i bezkolizyjnego połączenia z Aglomeracją Trójmiejską.

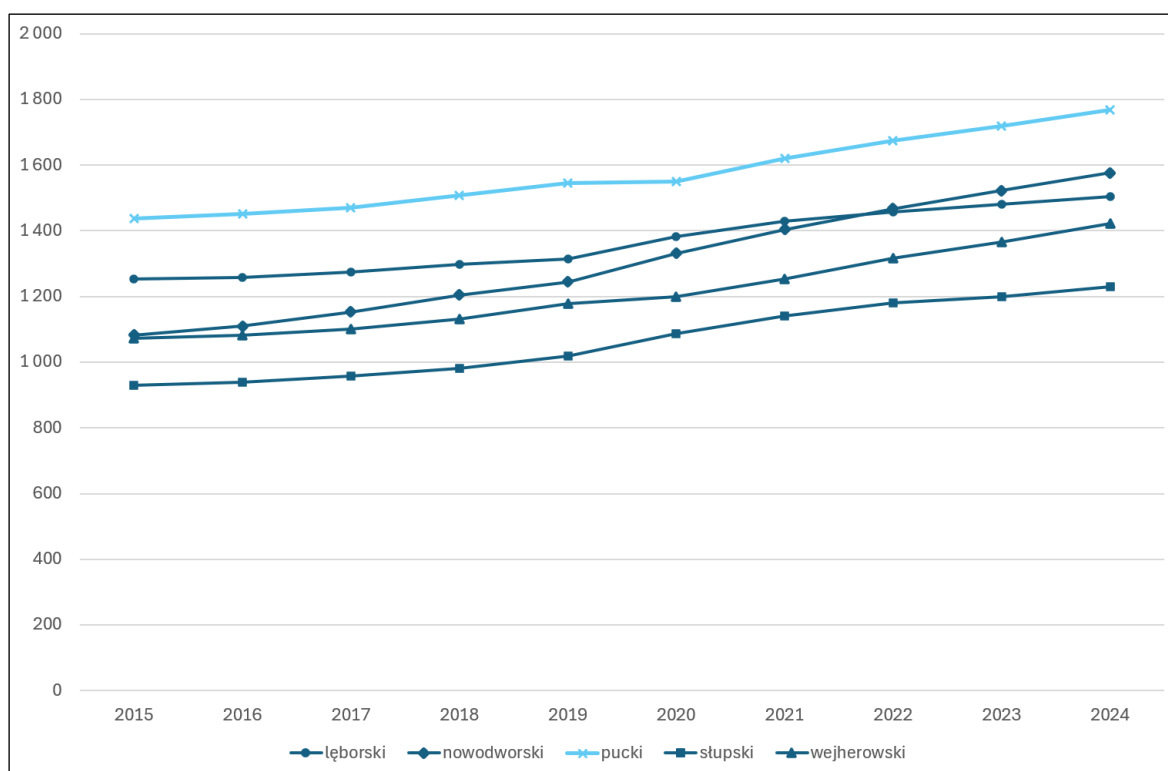
1.4 Gospodarka

Przedsiębiorczość

Liczba podmiotów wpisanych do rejestru REGON na 10 tys. ludności to podstawowa miara poziomu przedsiębiorczości. Wartość tego wskaźnika w powiecie puckim w 2024 r. wynosiła 1768². W porównaniu do pozostałych powiatów była ona wysoka. Wyższe wartości wskaźnika odnotowano jedynie w Gdańsku, Gdyni i Sopocie, co zasadniczo tłumaczyć można lepszymi warunkami dla prowadzenia działalności gospodarczej opartych o korzyści skali i aglomeracji (korzyści wspólnej lokalizacji i korzyści urbanizacji). Wśród powiatów ziemskich powiat pucki był liderem pod względem przedsiębiorczości.

W ciągu dekady (2015-2024) poziom przedsiębiorczości systematycznie rósł. Zmiana ta wpisywała się w szerszy trend, obserwowany zarówno w województwie pomorskim, jak i w skali Polski. W stosunku do 2015 r. poziom przedsiębiorczości wzrósł o 23%. Przedział w jakim kształtowała się dynamika w przypadku powiatów województwa pomorskiego zamykał się w granicach od 12 do 45%. W porównaniu do pozostałych czterech nadmorskich powiatów ziemskich województwa pomorskiego powiat pucki przez cały analizowany okres zachował wyraźnie dominującą pozycję, choć dystans, w szczególności do powiatu nowodworskiego uległ zmniejszeniu (Ryc. 21). Obserwowane zmiany to przede wszystkim rezultat znacznego spadku liczby jednostek nowo rejestrowanych w rejestrze REGON. O ile w 2015 r. na 10 tys. ludności wskaźnik nowych rejestracji w powiecie puckim wynosił 166 i był najwyższy wśród powiatów województwa pomorskiego, o tyle w 2024 r. spadł do poziomu 110, co było wartością zbliżoną do przeciętnej. Spadkowi nowych rejestracji towarzyszył spadek wykreśleń z rejestru REGON, również z wartości bardzo wysokich do przeciętnych. W okresie 2015–2024 odnotowano zatem znaczny spadek w zakresie zakładania nowych podmiotów jak i likwidacji istniejących.

² O ile nie zaznaczono inaczej w tym rozdziale wykorzystywane są dane pochodzące z Banku Danych Lokalnych Głównego Urzędu Statystycznego (Główny Urząd Statystyczny. 2026. „Bank Danych Lokalnych”. Dostęp 21.04.2026, <https://bdl.stat.gov.pl/bdl/start>)

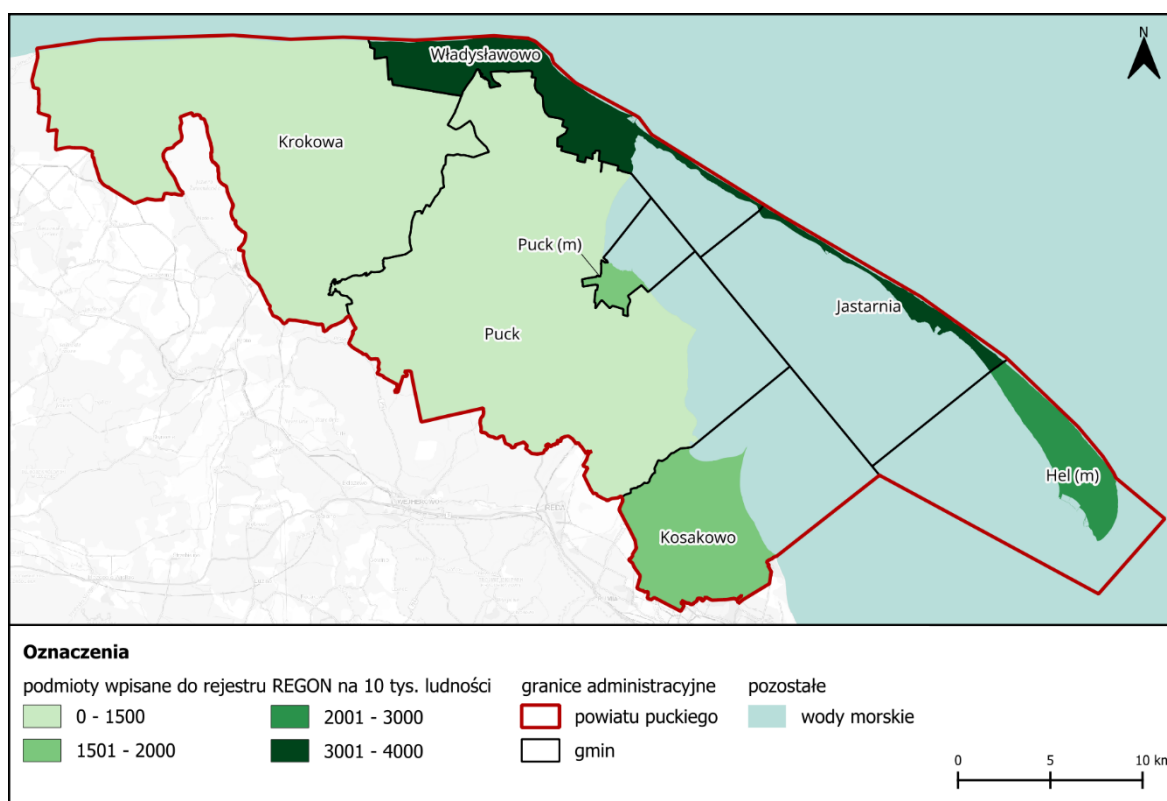

Ryc. 21. Liczba podmiotów wpisanych do rejestru REGON w powiecie puckim na tle wybranych powiatów województwa pomorskiego w latach 2015–2024

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Poziom przedsiębiorczości jest silnie zróżnicowany w układzie gmin (Ryc. 222.). Zdecydowanie wyróżniały się pod tym względem gminy położone na Półwyspie Helskim i u jego nasady – Jastarnia (3512 podmiotów wpisanych do rejestru REGON na 10 tys. ludności w 2024 r.), Władysławowo (3023) i Hel (2593). W rankingu wszystkich polskich gmin wymienione jednostki zajęły odpowiednio 6, 12 i 15 miejsce. Najniższe wartości analizowanego wskaźnika odnotowano natomiast w gminie Krokowa (1307) i gminie wiejskiej Puck (1156).

Powyższa analiza wskazuje, że powiat pucki cechuje się stabilnie wysokim poziomem przedsiębiorczości ulegającym systematycznemu wzrostowi, choć nieco wolniejszemu od przeciętnej. Jednocześnie w obrębie powiatu występują znaczne różnice w liczbie podmiotów zarejestrowanych w rejestrze REGON na 10 tys. mieszkańców. Bardzo wysokie wartości wskaźnik ten osiąga w gminach: Jastarnia, Władysławowo i Hel. Jak pokazuje dalsza analiza to przede wszystkim konsekwencja silnie rozwiniętej funkcji turystycznej oraz w drugim rzędzie gospodarki morskiej.

Ryc. 22. Poziom przedsiębiorczości w gminach powiatu puckiego w 2024 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Struktura gospodarki

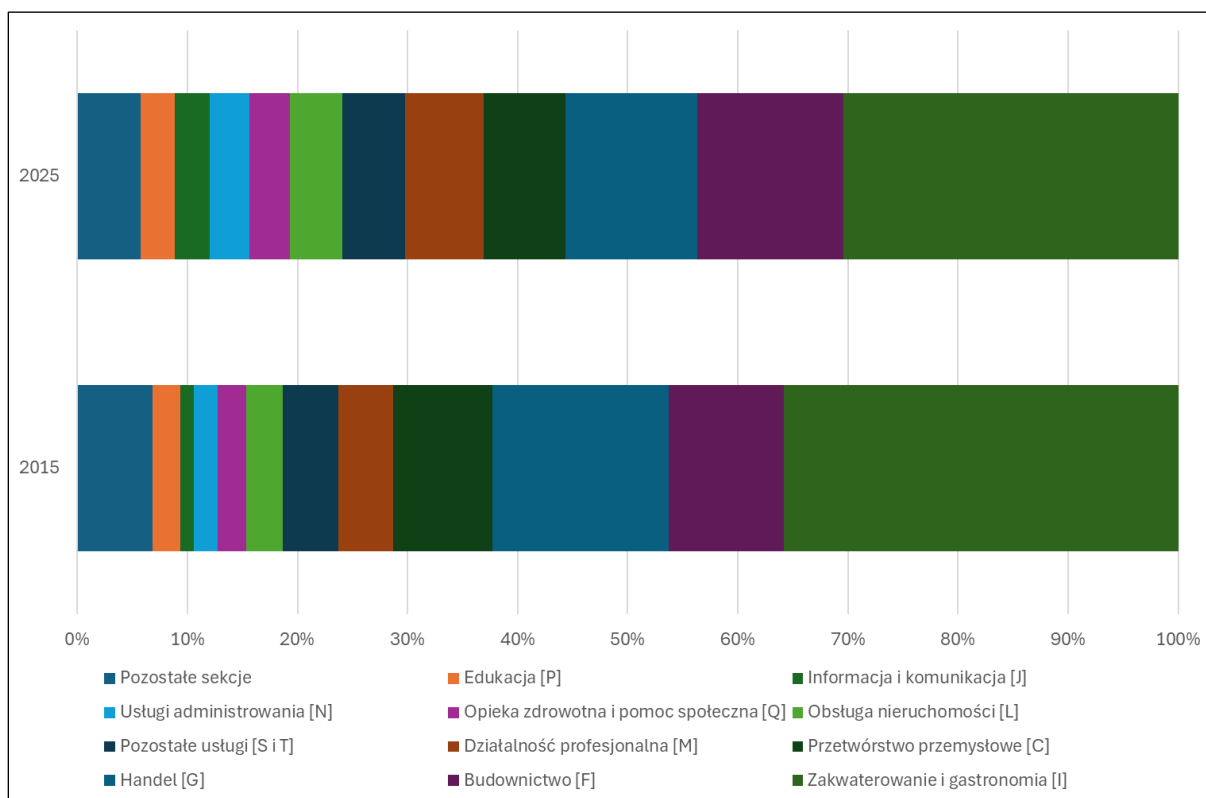
Podmioty gospodarcze według liczby pracujących

Ponad 98% podmiotów gospodarczych funkcjonujących w powiecie puckim w 2025 r. liczyło nie więcej niż dziewięciu pracujących. Taka dominacja jest typowa dla całej polskiej gospodarki. Mikroprzedsiębiorstwa odgrywają fundamentalną rolę w rozwoju lokalnym (Woźniak i in. 2019). Są one najczęściej prowadzone przez mieszkańców i zaspokajają lokalny popyt konsumpcyjny, a także wchodzą w kooperację z większymi przedsiębiorstwami. Cechuje je duża elastyczność – jak pokazała powyższa analiza ich liczba zwiększa się z roku na rok, nawet w okresie silnych kryzysów. Są one również zdolne do utrzymywania zatrudnienia, co jest szczególnie istotne dla obszarów o słabo rozwiniętym sektorze publicznym i pozbawionym dużych przedsiębiorstw. Mikroprzedsiębiorstwa mają również ograniczenia i wady. Może tak być postrzegana koncentracja na rynku lokalnym o ograniczonym popycie, powiązana z niższą innowacyjnością, ograniczonymi nakładami inwestycyjnymi, dostępem do finansowania czy gorszymi warunkami pracy (Chłoń-Domińczak i in. 2020).

W ujęciu bezwzględnym liczba mikroprzedsiębiorstw wynosiła w 2025 r. 16,7 tys. Podmiotów o liczbie pracujących 10-49 było funkcjonowało 264 a o liczbie pracujących w przedziale 50-249 – 52. Jedynie w trzech podmiotach liczba pracujących zamykała się w przedziale od 250 do 999 osób. Podmioty o większej liczbie pracujących nie występowały.

Podmioty gospodarcze według rodzaju działalności

W strukturze podmiotów gospodarczych w powiecie puckim zaznacza się dominacja trzech sekcji: zakwaterowania i gastronomii (29%), budownictwa (13%) i handlu (11%). Łączny udział tych sekcji w strukturze podmiotów 2025 r. wynosił 53% (Ryc. 233). W przypadku zakwaterowania i gastronomii zdecydowana większość podmiotów (24%) zajmowała się usługami noclegowymi. Funkcjonowanie tej branży opiera się przede wszystkim na walorach przyrodniczych dla nadmorskiej turystyki wypoczynkowej i cechuje się silną sezonowością. W budownictwie najwięcej podmiotów (9%) prowadziło roboty budowlane specjalistyczne. Zajmowały się one przygotowaniem placów pod budowę, robotami fundamentowymi, instalatorstwem, stolarką okienną, robotami wykończeniowymi zewnętrznymi i wewnętrznymi. Drugą pod względem znaczenia (3,0%) kategorię tworzyły podmioty zajmujące się wznoszeniem budynków mieszkalnych i niemieszkalnych. Funkcjonowanie budownictwa w powiecie napędzane jest trzema głównymi czynnikami: rozwojem zabudowy mieszkaniowej w wyniku suburbanizacji, popytem na prace budowlane i wykończeniowe poza powiatem – w obszarze metropolitalnym Trójmiasta oraz zapotrzebowaniem na obiekty turystyczne i infrastrukturę towarzyszącą.

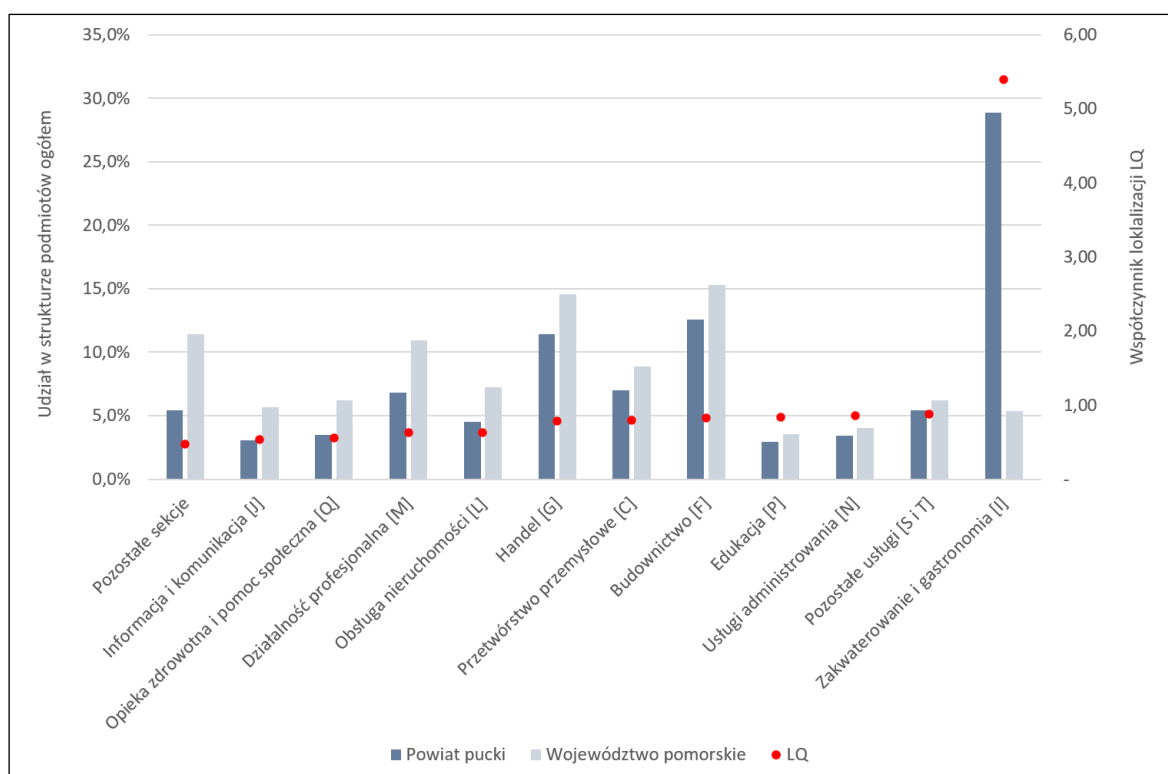
Ryc. 23. Struktura podmiotów wpisanych do rejestru REGON wg najważniejszych sekcji PKD w latach 2015 i 2025
 Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Handel hurtowy i detaliczny to trzecia najliczniej reprezentowana sekcja. Przypadało na nią 11% wszystkich podmiotów. Sekcja ta zdominowana jest przez placówki detaliczne. Ze swej istoty nastawione są one na obsługę rynku lokalnego, choć w sezonie turystycznym ich oferta skierowana jest również do turystów i odwiedzających. Znaczący udział w strukturze podmiotów gospodarczych ma również przetwórstwo przemysłowe i działalność profesjonalna (po 7%). Na przetwórstwo przemysłowe składają się podmioty wytwarzające szeroki wachlarz produktów. W powiecie puckim pod względem udziału wyróżnia się produkcja metalowych wyrobów gotowych z wyłączeniem maszyn i urządzeń, a także naprawa oraz konserwacja i instalowanie maszyn i urządzeń. W przypadku działalności profesjonalnej największy udział miały podmioty prowadzące działalność prawniczą, rachunkowo-księgową i doradztwo podatkowe oraz działalność w zakresie architektury i inżynierii, badania i analizy techniczne.

W okresie 2015–2025 nastąpiły znaczące przesunięcia w strukturze podmiotów gospodarki narodowej. Należy przy tym mieć świadomość, że przesunięcia te miały miejsce w warunkach znaczącego wzrostu poziomu przedsiębiorczości. Spadek udziału w strukturze nie oznaczał najczęściej spadku liczby podmiotów w danej sekcji, co raczej wzrost, ale wolniejszy od notowanego w innych sekcjach. Tak właśnie było w przypadku zakwaterowania i gastronomii, które odnotowały spadek udziału

o 5 pkt.%. W tym wypadku przyczyną redukcji niekoniecznie musiały być bariery rozwoju branży, co zmiany związane z jej funkcjonowaniem wywołane rozwojem internetowych platform rezerwacyjnych oraz najmu krótkoterminowego, który nie musi być prowadzony w formie działalności gospodarczej. Wyraźny spadek odnotował też handel, co wynika z obserwowanej w całym kraju koncentracji zakupów w placówkach sieci handlowych oraz w internecie. Spadek udziału miał miejsce również w przetwórstwie przemysłowym. Natomiast wzrost znaczenia odnotowano przede wszystkim w przypadku budownictwa oraz działalności profesjonalnej.

Dla potrzeb planowania strategicznego pomocne jest także ujęcie analityczne identyfikujące specjalizację strukturalną danego obszaru. Zazwyczaj w tym celu oblicza się wskaźniki lokalizacji dla poszczególnych sekcji (branż) będący ilorazem udziału danej branży w strukturze podmiotów gospodarczych powiatu i udziału tej samej branży w strukturze podmiotu wyższego rzędu – np. województwa. W tym ujęciu powiat pucki cechuje się bardzo silną specjalizacją w zakresie zakwaterowania i gastronomii. Jest ona tak silna, że pozostałe sekcje cechują się niskim poziomem wskaźnika lokalizacji (Ryc. 24).

Ryc. 24. Specjalizacja struktury podmiotów gospodarczych powiatu puckiego w 2025 r.

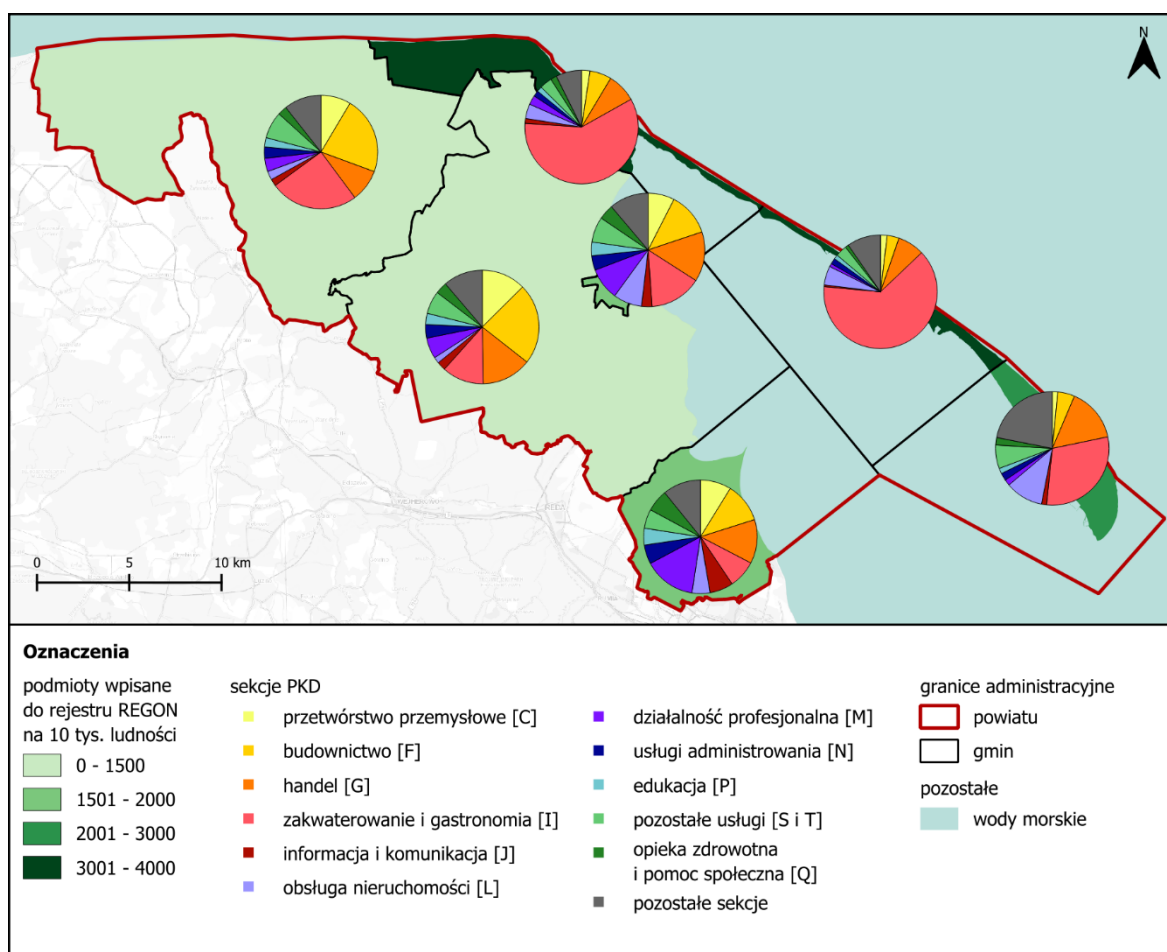
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

W tej kategorii wyróżnić można dwie podklasy. Sekcje obejmujące handel, przetwórstwo przemysłowe budownictwo, edukację, usługi administrowania oraz pozostałe usługi, cechuje

nieznacznie niższe od jedności wartości wskaźnika lokalizacji. Branże te w dużej mierze obsługują lokalny rynek albo wykorzystują lokalne czynniki produkcji. Są więc stosunkowo licznie reprezentowane, choć ich udział w strukturze podmiotów gospodarczych powiatu jest niższy niż przeciętnie w województwie. Wyraźny deficyt cechuje grupę wyspecjalizowanych usług (usług wyższego rzędu). Po części to sytuacja typowa dla powiatów pozbawionych dużych ośrodków miejskich, gdyż usługi te cechują się silną lokalizacyjną orientacją metropolitalną. Dodatkowo bliskość Trójmiasta powoduje, że terytorium powiatu puckiego, znajduje się w obszarze obsługi wyspecjalizowanych usług zlokalizowanych w Trójmieście. Oferta ta utrudnia lub wręcz uniemożliwia rozwój konkurencyjnych podmiotów poza rdzeniem obszaru metropolitalnego lub też czyni niezasadnym lokalizację wyspecjalizowanych usług publicznych.

Bardziej szczegółowy przegląd obejmujący działy PKD wykazał ponadto wyraźną, choć słabnącą specjalizację w zakresie rybactwa oraz w zakresie transportu wodnego, a także magazynowania, przechowywania i działalność usługowej wspomagającej transport. Dwa ostatnie działy cechowała stabilna pozycja w strukturze w okresie 2015–2025.

Struktura podmiotów gospodarczych jest zróżnicowana w układzie gmin (Ryc. 25.). Dominacja zakwaterowania i gastronomii była w 2025 r. szczególnie wyraźna w Jastarni i Władysławowie, gdzie udział tej sekcji w ogólnej liczbie podmiotów gospodarki narodowej osiągnął poziom ok. 60%. W drugim rzędzie znalazł się Hel i Krokowa z udziałem rzędu 25-30%. Budownictwo odgrywało największą rolę w strukturze przedsiębiorczości w gminie wiejskiej Puck i Krokowa (22-23%). Były to również gminy o znaczącym udziale przetwórstwa przemysłowego (9-13%). W tej grupie znalazło się również Kosakowo. Ta gmina wyróżniała się na tle pozostałych względnie wysokim udziałem wyspecjalizowanych usług, przede wszystkim działalności profesjonalnej ale także opieki zdrowotnej i pomocy społecznej, usług administrowania, informacji i komunikacji, edukacji oraz pozostałych usług. Taka specjalizacja jest przejawem silnych związków funkcjonalnych tej gminy z rdzeniem obszaru metropolitalnego Trójmiasta.

Ryc. 25. Struktura podmiotów wpisanych do rejestru REGON wg sekcji PKD2007 w powiecie puckim w 2025 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Najważniejsze branże

Powyższy przegląd sektorowy wskazuje na fundamentalną rolę zakwaterowania i gastronomii jako czynnika rozwoju gospodarczego. Znaczenie gospodarki morskiej wynika nie tyle z udziału w strukturze podmiotów gospodarczych, co raczej ze specjalizacji powiatu w tym zakresie, która przejawia się wysoką wartością wskaźnika lokalizacji w przypadku rybactwa, transportu wodnego, magazynowania a także naprawy oraz konserwacji i instalowania maszyn i urządzeń. Znaczącą rolę pełni również budownictwo i przetwórstwo przemysłowe. Rolnictwo ma mniejsze znaczenie dla gospodarki ale w istotny sposób kształtuje zagospodarowanie przestrzenne terenów wiejskich powiatu.

Turystyka

Walory przyrodnicze i kulturowe są fundamentem dla rozwoju turystyki. Unikatowość terenów powiatu puckiego wiąże się przede wszystkim z walorami przyrodniczymi – ukształtowaniem linii brzegowej, różnorodnością wybrzeży (klifowe, mierzejowe), dostępem do dwóch akwenów o odmiennym cechach. Atuty te uzupełniają walory kulturowe wynikające z tradycji rybołówstwa, kultury kaszubskiej, przybierające postać zabytków architektury czy związane z historią polityczną i militarną omawianego obszaru.

Według danych GUS w 2024 r. liczba turystów korzystających z bazy noclegowej wynosiła 436 tys., co plasowało powiat na 16 miejscu wśród jednostek administracyjnych tego szczebla w Polsce. W województwie pomorskim wyższą liczbę turystów przyjął jedynie Gdańsk, który z uwagi na bardziej różnorodne walory oraz obecność dużego portu lotniczego, stanowi oddzielną kategorię turystycznej atrakcyjności, przyciągającej masowo na krótkie pobyty. W okresie od 2016 r. do 2024 r. miał miejsce stały, z przerwą na okres pandemicznych ograniczeń (lata 2020-2022), wzrost liczby turystów. W 2024 r. była ona wyższa o 30%. W strukturze dominują turyści krajowi. Zagraniczni stanowili tylko około 3% korzystających z noclegów – najliczniej reprezentowani byli Niemcy i Czesi.

Ruch turystyczny w powiecie puckim koncentruje się przede wszystkim w lipcu i sierpniu oraz w dni wolne od pracy w okresie od maja do września. Na okres czerwiec – sierpień przypada około połowa ruchu turystycznego (Koźmiński i Michalska 2016). W ujęciu terytorialnym, na co zwrócono już uwagę w toku analizy struktury podmiotów gospodarczych, skupiony jest w gminach nadmorskich.

Wysokiemu i rosnącemu natężeniu ruchu turystycznego towarzyszyła rozbudowa bazy noclegowej. Liczba miejsc noclegowych ogółem, według danych GUS, wzrosła z 23,5 tys. w 2015 r. do 24,5 tys. w 2024 r. a więc o 4% (Tab. 3.). Dane te są od lat obarczone błędem wynikającym z nierejestrowania części takich działalności. Funkcjonowanie internetowych platform rezerwacyjnych i towarzyszący mu rozwój najmu krótkoterminowego dodatkowo sprzyja takiej działalności. Nie mniej w tych samych uwarunkowaniach wzrost obserwowany w województwie pomorskim sięgnął 14%. Niska dynamika nie powinna być przy tym oceniana negatywnie z uwagi na granice pojemności i chłonności turystycznej. Zdecydowanie najwyższa dynamika przyrostu miejsc noclegowych odnotowana została na Helu. W znacznej mierze to następstwo głębokiej strukturalnej zmiany tego miasta, wiążącej się z głęboką redukcją roli militarnej i możliwościami zagospodarowania terenów powojennych. Wysoka dynamika miała miejsce również w gminach o stosunkowo słabo rozwiniętej bazie noclegowej – Kosakowie i w gminie wiejskiej Puck. Obserwowany wzrost liczby miejsc noclegowych dotyczył przede

wszystkim obiektów hotelowych. W zdecydowanej większości były to miejsca całoroczne. W przypadku miejsc krótkotrwałego wypoczynku odnotowano jedynie nieznaczny przyrost.

Tab. 3. Liczba miejsc noclegowych w powiecie puckim w latach 2015–2024 w podziale na gminy

Jednostka terytorialna	Ogółem			Obiekty hotelowe			Obiekty noclegowe krótkotrwałego zakwaterowania, kempingi i pola biwakowe		
	2015	2024	2015 =100	2015	2024	2015 =100	2015	2024	2015 =100
Powiat pucki	23 521	24 514	104	3720	4439	119	19801	20075	101
Hel	683	1 535	225	128	264	206	555	1271	229
Jastarnia	-	3 384	-	-	796	-	-	2588	-
Puck – gmina miejska	442	468	106	169	266	157	273	202	74
Władysławowo	14 557	16 282	112	2086	2703	130	12471	13579	109
Kosakowo	286	440	154	104	175	168	182	265	146
Krokowa	2 010	2 057	102	101	80	79	1909	1977	104
Puck – gmina wiejska	182	348	191	94	155	165	88	193	219

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Rosnący udział miejsc całorocznych umożliwia wydłużenie sezonu turystycznego, spłaszczenie wakacyjnego spiętrzenia i osiągnięcie wyższego stopnia wykorzystania miejsc noclegowych. W okresie lat 2015-2024 ten stopień wzrósł z poziomu 40,2% do poziomu 43,4%, co było zmianą większą niż przeciętnie w województwie pomorskim. Nie oznacza to jednak braku możliwości dalszego wzrostu. Za modelowy przykład posłużyć może powiat kołobrzeski, z rozbudowaną całoroczną bazą sanatoryjną i ofertą wellness i spa, ukierunkowaną w znacznej mierze na przyjezdnych z Niemiec. W tym powiecie omawiany wskaźnik w 2024 r. osiągnął wartość 54,6%.

Rozwój funkcji turystycznej, szczególnie w miejscowościach nadmorskich, stworzył problemy znane przynajmniej od dwóch dekad. Są nimi nadmierna intensywność zagospodarowania sankcjonowana ustaleniami planistycznymi, przekształcenia brzegu morskiego oraz nadmierny ruch turystyczny, szczególnie w sezonie letnim (Kistowski, Trocha i Tupaj 2010). W 2024 r. Najwyższa Izba Kontroli przeprowadziła drugą kontrolę w zakresie skuteczności ochrony brzegów morskich przez administrację rządową i samorządową (Najwyższa Izba Kontroli 2023). Stwierdzono fakt nawożenia i nasypywania ziemi na obszarach pól kempingowych położonych na Półwyspie Helskim od strony Zatoki Puckiej. Od 2013 r. w ten sposób przybyło kolejne 6 ha lądu (w latach 1997-2013 przyrost wynosił 7 ha). Próby intensyfikacji zagospodarowania najbardziej wartościowych przyrodniczo i społecznie miejsc

zaczęły spotykać się z coraz silniejszymi protestami, czego najaktualniejszym przykładem jest konflikt o zabudowę Cypla Helskiego.

Potencjalnym czynnikiem wpływającym na funkcjonowanie i rozwój bazy noclegowej w powiecie puckim jest budowa elektrowni jądrowej w gminie Choczewo. Agencja Rozwoju Pomorza, na zlecenie Polskich Elektrowni Jądrowych, tworzy bazę zakwaterowania dla pracowników zatrudnionych przy tej inwestycji. Oferta skierowana jest do właścicieli hoteli, pensjonatów i innych obiektów noclegowych a także inwestorów z tej branży zainteresowanych stałym, długoterminowym wynajmem miejsc noclegowych. Kryteria jakie powinny spełniać obiekty, to posiadanie minimum 20 miejsc noclegowych, lokalizacja w powiecie lęborskim, puckim, wejherowskim oraz przystosowanie do działalności całorocznej. Kwatery powinny spełniać standardy przedsiębiorstwa Bechtel – konsorcjanta współodpowiedzialnego za budowę elektrowni (Agencja Rozwoju Pomorza 2026).

Gospodarka morska

Znaczenie gospodarki morskiej wynika nie tyle z udziału w strukturze podmiotów gospodarczych, co raczej ze specjalizacji powiatu wynikającej z jego położenia. Gospodarka morska obejmuje szeroki zakres działalności, który nie jest jednoznacznie zdefiniowany. Zasadniczo wyróżnić można w jej ramach branże tradycyjne, przede wszystkim rybołówstwo, transport morski i budownictwo okrętowe, wydobywanie ropy i gazu oraz turystykę morską. Do branż nowoczesnych zalicza się pozyskanie energii ze źródeł odnawialnych – przede wszystkim wiatru, rzadziej z fal i pływów – górnictwo podwodne, akwakulturę oraz biotechnologię morską.

Tradycyjnym filarem gospodarki morskiej na obszarze powiatu puckiego było rybołówstwo. Jego znaczenie istotnie spada, co pokazały również zmiany udziału podmiotów rybackich w strukturze podmiotów gospodarczych powiatu. O ile w 2015 r. udział ten wynosił 2,2%, o tyle w 2025 r. spadł do poziomu 1,4%. Przyczyny tego spadku są złożone, choć w pierwszej kolejności wynikają z kryzysu stad dorsza i śledzia wywołanych z jednej strony przełowieniem, z drugiej presją środowiskową ze strony wrażliwego ekosystemu. Odpowiedzią na ten kryzys są działania podejmowane w ramach wspólnej polityki rybackiej UE prowadzące do znacznej redukcji zdolności połowowych, przesunięciu struktury floty rybackiej w kierunku rybołówstwa przybrzeżnego. Zmiana ta wymuszana jest przede wszystkim poprzez limity i zakazy połowów (Gielo-Politiewicz 2019). Przyczyny ekonomiczne nie wydają się jednak być jedynymi. Praca na jednostkach połowowych należy do zawodów trudnych i niebezpiecznych. Wobec atrakcyjnych alternatyw, tradycja staje się dla młodych ludzi coraz mniej istotnym czynnikiem wyboru drogi zawodowej, tym bardziej że utrata ekonomicznego znaczenia całej gałęzi osłabia zasoby kapitału społecznego i kulturowego związanego z pracą na morzu.

Zasadnicza redukcja floty kutrowej oraz połowów nastąpiła już w połowie pierwszej dekady XXI w. Liczba łodzi rybackich nie uległa natomiast tak znaczącemu zmniejszeniu. W okresie 2014–2024 w dwóch z trzech najważniejszych portów rybackich obszaru – Władysławowo, Jastarnia, Hel – w dwóch pierwszych zaobserwowano redukcję potencjału połowowego floty kutrowej. W Helu nastąpił natomiast wzrost o dwie jednostki (z 8 do 10 kutrów). W analizowanym okresie nastąpił również głęboki (o jedną trzecią) spadek połowów na Bałtyku i zalewach. Połowy dorsza ograniczone zostały jedynie do przyłowu. Połów szprotów spadł o 10%, śledzi blisko o połowę, a ryb płaskich o blisko dwie trzecie (Główny Urząd Statystyczny i Urząd Statystyczny w Szczecinie 2015, 2025). W takich warunkach względnie dobra sytuacja ekonomiczna, przy zachowaniu zrównoważonego odłowu możliwa jest do utrzymania jedynie w segmencie ryb pelagicznych (śledź, szprot), choć i tak ten segment cechuje się zbyt dużymi zdolnościami połowowymi w stosunku do dostępnych kwot (Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi 2025).

Najbardziej perspektywicznym segmentem gospodarki morskiej jest obecnie morska energetyka wiatrowa. W okresie do 2030 r. założono powstanie 5,9 GW mocy. Do roku 2040 łączna moc elektrowni wiatrowych na morzu ma wzrosnąć 11,0 GW. Inwestycje lokalizowane są w obszarach trzech ławic – Słupskiej, Środkowej i Odrzanej (Ministerstwo Klimatu i Środowiska 2026). Proces inwestycyjny wymaga złożonego łańcucha wartości, w który włączają się także polskie przedsiębiorstwa. Dla rozwoju lokalnego obszarów małych portów morskich i ich otoczenia znaczenie ma lokalizacja baz operacyjno-serwisowych. Są one lokalizowane przede wszystkim w Łebie i Ustce. Port we Władysławowie może potencjalnie również pełnić takie funkcje, w szczególności w obsłudze instalacji położonych na ławicy Środkowej i wschodniej części ławicy Słupskiej. Ma w nim powstać centrum serwisowe dla farmy BC–Wind. W skład tego typu centrów wchodzi najczęściej stanowisko monitorowania i zdalnego sterowania instalacjami na morzu, magazyn części zamiennych oraz nabrzeże dla szybkich statków serwisowych. Budowa, a przede wszystkim utrzymanie (przeglądy klasowe, remonty, modernizacje) tych statków, a także zatrudnienie lokalnych pracowników mogą stanowić najważniejsze korzyści dla rozwoju lokalnego. Port we Władysławowie i jego otoczenie mogą czerpać także korzyści w fazie inwestycyjnej, jako port wspierający procesy instalacyjne.

W zakresie funkcji przeładunkowych, magazynowych i logistycznych port we Władysławowie i w Helu ma lokalne znaczenie. Perspektywy portu we Władysławowie są bardziej obiecujące ze względu na korzystne warunki nawigacyjne, powiązania infrastrukturalne z zapleczem oraz obecność funkcji przemysłowej. Jego dalszy rozwój zależy przede wszystkim od opisanych dwóch czynników – przekształceń w połowach morskich i flocie rybackiej oraz rozwoju morskiej energetyki wiatrowej.

Przemysł i budownictwo

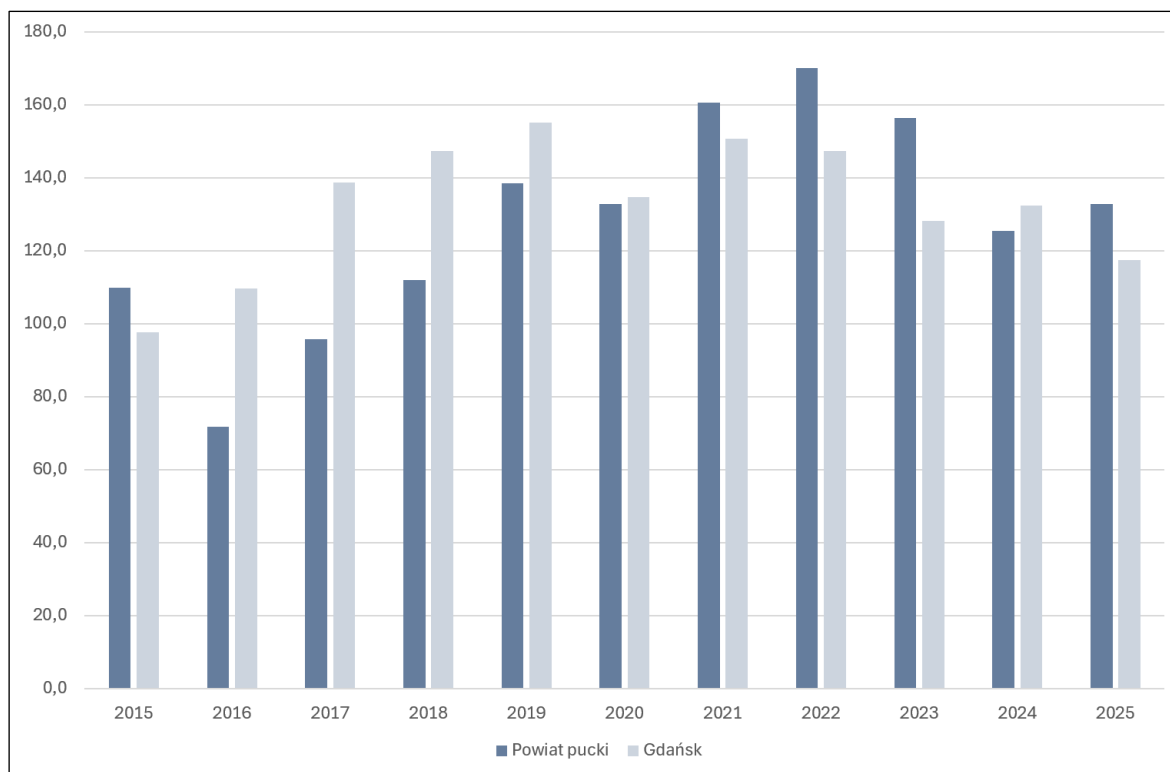
Powiat pucki, w porównaniu do pozostałych powiatów województwa pomorskiego cechuje się niskim poziomem uprzemysłowienia. Jego udział w wartości produkcji sprzedanej tego województwa wynosi około 2% (w wartościach bezwzględnych to 2436,6 mln zł w 2024 r.) i nie ulega większym fluktuacjom. Wartości te plasują powiat na 14 miejscu na 20 jednostek terytorialnych omawianego szczebla³. Przedsiębiorstwa przemysłowe odgrywają jednak o tyle istotną rolę w rozwoju powiatu, że sprzedają produkty na rynkach ponadlokalnych, dzięki czemu są w stanie generować stosunkowo wysokie przychody i tworzyć względnie liczne miejsca pracy. Do największych przedsiębiorstw przemysłowych pod względem przychodów zaliczają się Gas Storage Poland sp. z o. o. z siedzibą w Dębogórz, budujący, projektujący i eksploatujący podziemne magazyny gazu ziemnego. Drugim dużym podmiotem jest Zoeller Tech sp. z o.o. w Rekowie Górnym specjalizująca się w produkcji zabudów pojazdów komunalnych (Rzeczpospolita 2025). Ponadto istotnymi podmiotami są: Pipelife Polska S.A. (Kartoszyno) – producent systemów rur z tworzyw sztucznych, Szkuner Sp. z o.o. (Władysławowo) – zarządca portu, przedsiębiorstwo połowu i przetwórstwa ryb, remontujące także małe statki. Powiat jest istotnym ośrodkiem przetwórstwa rybnego. Oprócz wymienionego podmiotu w Pucku działa Przedsiębiorstwo Handlowe Koryb, w Helu Koga Maris Sp. z o.o. a w Kartoszyńce GRAAL S.A. Jantar Ltd sp. z o.o. w Zdradzie prowadzi handel rybami i przetworami rybnymi.

Ponadto w powiecie funkcjonują przedsiębiorstwa przetwórstwa spożywczego z których najbardziej znane to Dagoma Sp. z o.o. z Pucka oraz Dr. Oetker Polska sp. z o.o. w Łebczu. Trzon lokalnego przemysłu tworzą także: Puckie Zakłady Mechaniczne Amex sp. z o.o. w Pucku (offshore gaz i ropa, odlewy, części zamienne do silników), PPH Antha-Pol sp. z o.o. w Pucku. (urządzenia do recyklingu i transportu ładunków luzem), Teldust Polska S.A. w Pucku (maszyny rolnicze i urządzenia techniczne), Amhil Europa sp. z o.o. w Kartoszyńce (opakowania z tworzyw sztucznych), , Energobaltic sp. z o.o. we Władysławowie (produkcja i sprzedaż gazu oraz energii cieplnej), Champion Color Plus P. Lelito sp. j w Połchowiu (farby i lakiery dla budownictwa oraz motoryzacji), Ol-Trans Hewelt sp. z o.o. w Mrzeżynie (materiały i usługi budowlane) oraz Mastpol sp. z o.o. sp. k. w Kosakowie (okucia do jachtów).

Budownictwo odgrywa ważną rolę w strukturze gospodarki powiatu. Oprócz lokalnych potrzeb wzmacnianych poprzez procesy suburbanizacji, branża ta stymulowana jest rozwojem turystyki, a także aktywnością inwestycyjną na dużym rynku, jakim jest Trójmiasto. Na terytorium powiatu w latach 2022–2024, średniorocznie oddawano do użytku blisko 1374 mieszkania. To duża liczba. Wyższe wartości odnotowano jedynie w Gdańsku, powiecie wejherowskim i gdańskim. Natomiast nieco niższe w

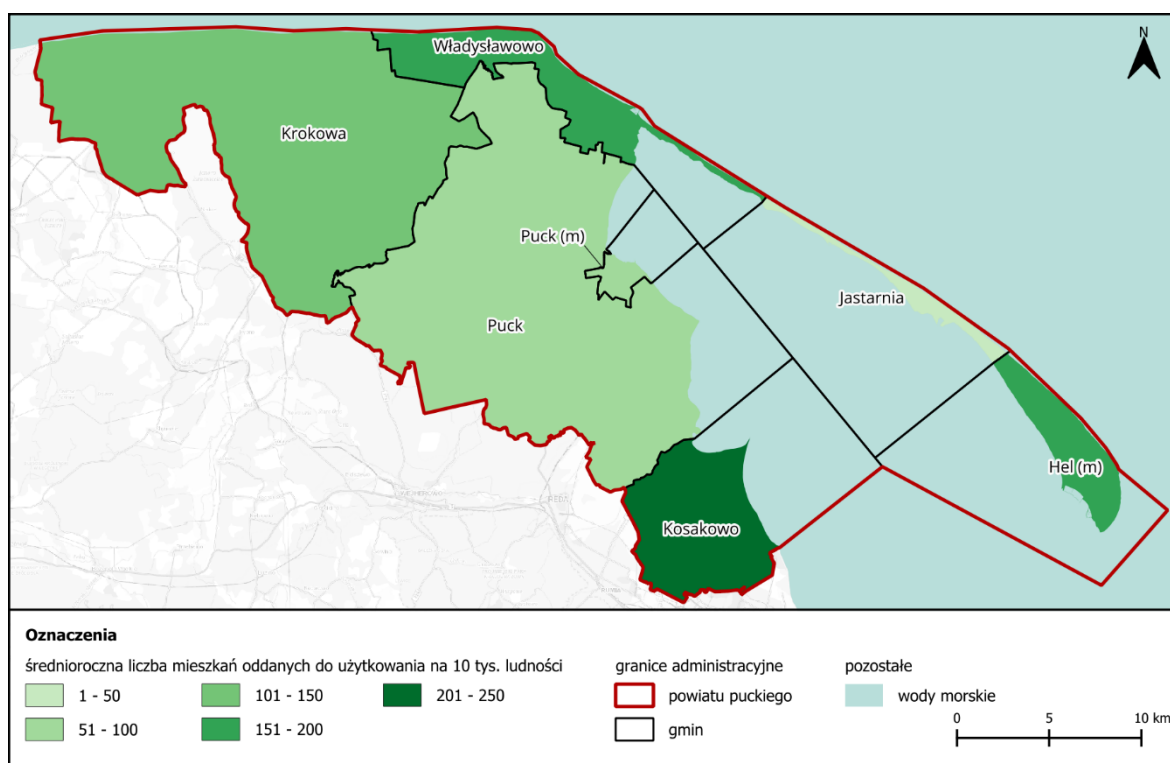
³ Dane dotyczą podmiotów o liczbie pracujących powyżej 9 osób.

kartuskim. Wysoka aktywność budowlana cechuje zatem obszary poddane intensywnej suburbanizacji. W przeliczeniu na 10 tys. mieszkańców powiat pucki plasował się w zestawieniu jeszcze wyżej – jedynie Gdańsk osiągał zbliżone wartości (Ryc. 26.).

Ryc. 26. Mieszkania oddane do użytkowania na 10 tys. ludności w powiecie puckim i w Gdańsku w latach 2015–2025.
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Dynamika budownictwa mieszkaniowego w latach 2015–2025 była zmienna. W powiecie puckim najczęściej mieszkań do użytku oddawano w latach 2021–2023 (Ryc. 26). W kolejnych odnotowano spadek. Dynamika ta kształtowana jest przez przynajmniej dwa długofalowe procesy: koncentrację ludności w regionach miejskich największych ośrodków, która jest jednak osłabiana przez procesy starzenia się i depopulacji zachodzące w całym kraju. Ponadto próby opanowania niekontrolowanej suburbanizacji również mogą skomplikować przygotowanie nowych inwestycji mieszkaniowych. Na gminę Kosakowo przypada aż 40% mieszkań oddawanych do użytku w latach 2023–2025. Mniej więcej tyle samo przypada na dwie kolejne gminy – Władysławowo (22%) i gminę wiejską Puck (19%). Najmniej powstało ich w Jastarni (0,4%) i w Helu (3%). W relacji do liczby mieszkańców funkcja mieszkaniowa rozwijała się w gminie Kosakowo, a także w Helu i Władysławowie (Ryc. 27.).

Ryc. 27. Średnioroczna liczba mieszkań oddana do użytku na 10 tys. ludności w powiecie puckim w latach 2021–2023
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

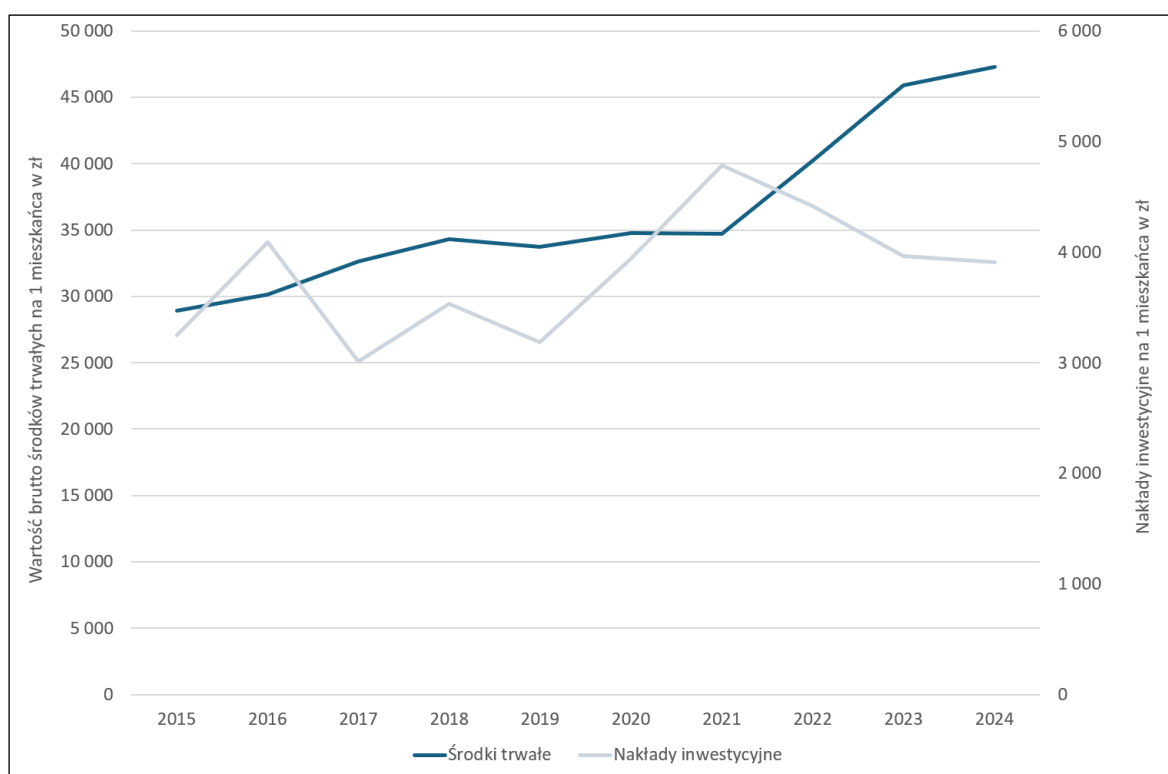
Rolnictwo

Monitoring obszarów wiejskich prowadzony regularnie przez Instytut Rozwoju Wsi i Rolnictwa (Stanny, Rosner i Komorowski 2023) na poziomie gmin pozwala na sformułowanie ogólnych ocen stanu tych obszarów jak i funkcjonowania samego rolnictwa na terenie powiatu puckiego. Po pierwsze, gminy Kosakowo i Puck (gmina wiejska) wyróżniają się, na tle gmin wiejskich w Polsce bardzo wysokim stopniem dezagrarnizacji gospodarki lokalnej. Gmina Krokowa ujęta została natomiast w klasie jednostek o wysokim poziomie dezagrarnizacji. Na taką ocenę złożył się bardzo wysoki albo wysoki odsetek podmiotów gospodarczych pozarolniczych w ogólnej liczbie podmiotów gospodarczych, wysoki wpływ z podatków CIT i PIT do budżetu gmin przypadających na 1 zł wpływu z podatku rolnego oraz bardzo niska liczba świadczeniobiorców emerytur KRUS na 100 osób w wieku produkcyjnym. Taka charakterystyka to przede wszystkim rezultat opisanych już procesów. Chodzi o suburbanizację, która nie tylko przybiera wymiar demograficzny, ale także prowadzi do zmian w strukturze gospodarczej oraz o bardzo duże znaczenie turystyki jako czynnika rozwoju lokalnego. Po drugie, charakterystyka samej funkcji rolniczej wykazała wysoką jej ocenę, w porównaniu do innych gmin wiejskich w Polsce. Gminy wiejskie powiatu cechuje bowiem stosunkowo duży średni obszar gospodarstwa wiejskiego składającego wniosek o płatności bezpośrednie, niewielkie rozdrobnienie gospodarstw, mierzone liczbą

działek na 100 ha ziemi użytkowanej rolniczo oraz ponadprzeciętnie wysoki odsetek składających wnioski o płatności bezpośrednie w wieku do 40 lat w ogólnej liczbie wnioskodawców. Ten ostatni wskaźnik był niski w przypadku gminy Krokowa. Przytoczone ustalenia wskazują, na wysoką i postępującą dezagraryzację lokalnej gospodarki powiatu. Jednocześnie istniejące nadal gospodarstwa cechują się względnie korzystnymi warunkami dla produkcji rolnej.

Majątek przedsiębiorstw i inwestycje

Wartość brutto środków trwałych w przedsiębiorstwach powiatu puckiego wynosiła w 2024 r. 4370,8 mln zł. Stanowiło to 2,5% wartości środków w województwie pomorskim. Na mieszkańca wartość ta wynosiła 47311 zł (Ryc. 2828.). W omawianym zakresie powiat pucki wypadł przeciętnie na tle innych powiatów ziemskich województwa. Ponad 66% wartości brutto środków trwałych ulokowane było w przemyśle i budownictwie a kolejne 27% w handlu, transporcie i magazynowaniu oraz zakwaterowaniu i gastronomii. W latach 2015–2024 następował stały nominalny wzrost wartości brutto środków trwałych. Jego tempo było zbliżone do obserwowanego przeciętnie w województwie.

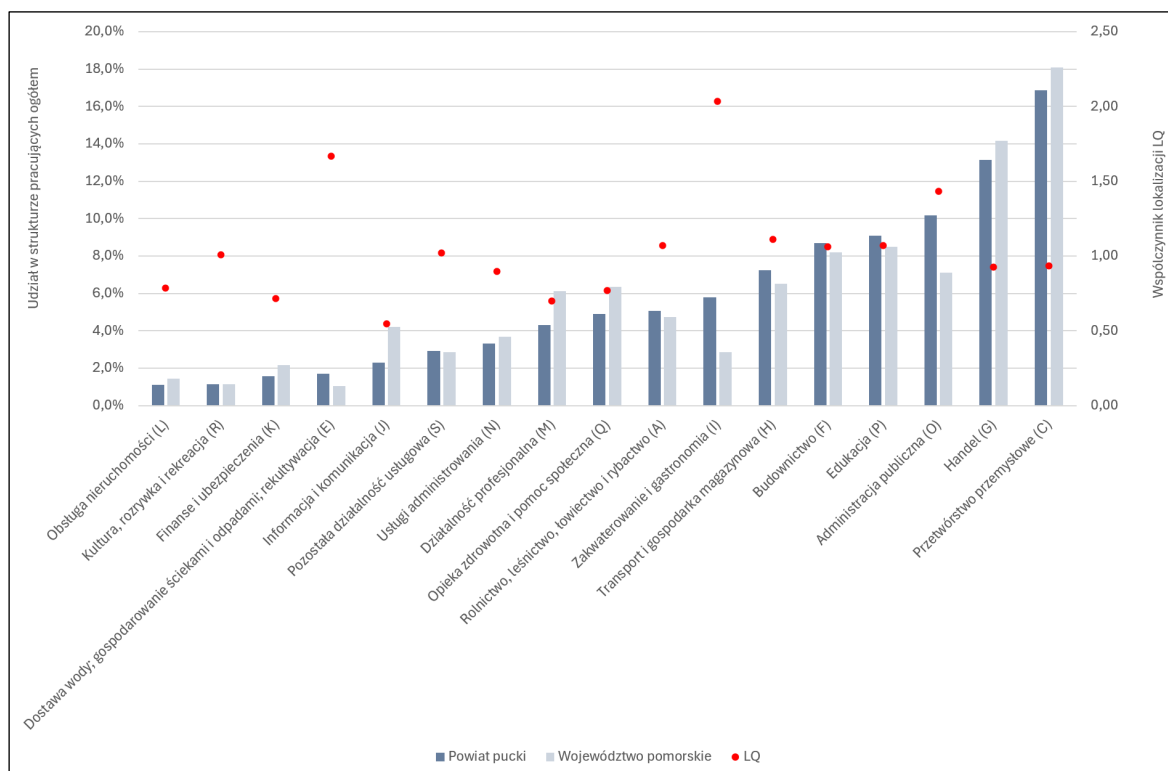
Ryc. 28. Wartość brutto środków trwałych i wartość nakładów inwestycyjnych w przedsiębiorstwach powiatu puckiego w latach 2015–2024

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Nakłady inwestycyjne w przedsiębiorstwach wyniosły w 2024 r. 360,1 mln zł. Kwota ta stanowiła 2,0% nakładów poniesionych w województwie. Na mieszkańca wynosiła 3799 zł. Wyniki te plasowały powiat w grupie przeciętnych jednostek terytorialnych tego szczebla. W latach 2025–2024 wysokość nakładów inwestycyjnych zamykała się w przedziale od 253,7 do 430,6 mln zł. W ich strukturze dominował handel, transport i magazynowanie, zakwaterowanie i gastronomia oraz przemysł i budownictwo. Wysokość nakładów nie rosła systematycznie w tym okresie. Najwyższe nakłady poniesiono w 2021 r.

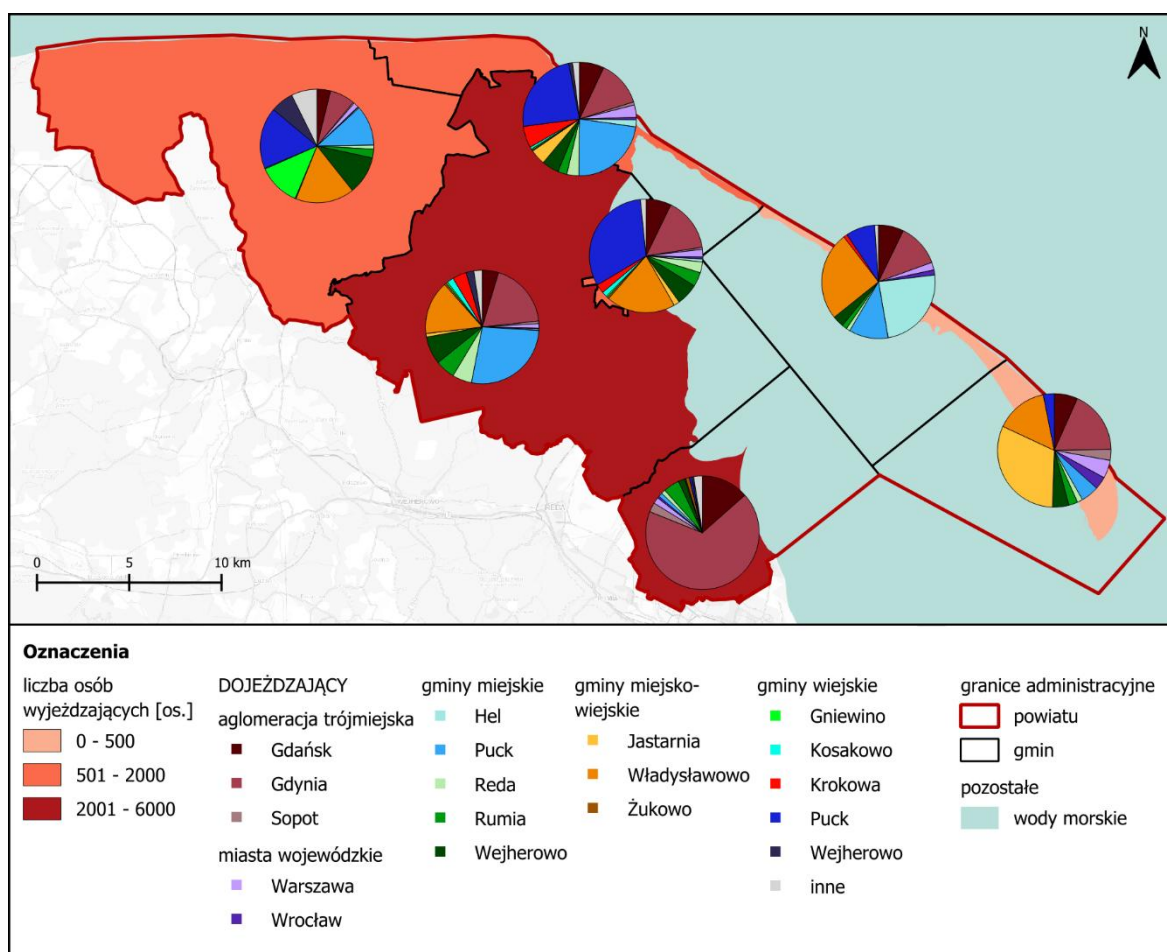
Rynek pracy

Na koniec 2024 r. liczba pracujących mieszkańców powiatu puckiego wynosiła 34,8 tys. co stanowiło 3,7% ogółu pracujących w województwie pomorskim. Wskazana liczba pracujących stanowiła 63,0% liczby ludności w wieku produkcyjnym. Była to wartość wyraźnie niższa od przeciętnej dla województwa pomorskiego (67,5%). W strukturze pracujących największe znaczenie odgrywało przetwórstwo przemysłowe; handel i naprawa pojazdów; administracja publiczna razem z obowiązkowymi zabezpieczeniami społecznymi oraz edukacja (Ryc. 2929.). Na te cztery grupy sekcji przypadało łącznie 49,3% pracujących. Niski udział cechował przede wszystkim wyspecjalizowane usługi rynkowe. Podobnie jak w przypadku struktury podmiotów gospodarczych to wpływ bliskości Trójmiasta. To w nim najczęściej lokalizowane są takie podmioty. Obsługują one również obszary położone poza granicami administracyjnymi miast. W ujęciu względnym, czyli porównaniu udziału powiatu w danej grupie sekcji do udziału województwa w tej grupie (wskaźnik lokalizacji) specjalizacją powiatu w zakresie pracujących jest zakwaterowanie i gastronomia oraz transport i gospodarka magazynowa.

Ryc. 29. Specjalizacja struktury pracujących w powiecie puckim w 2024 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

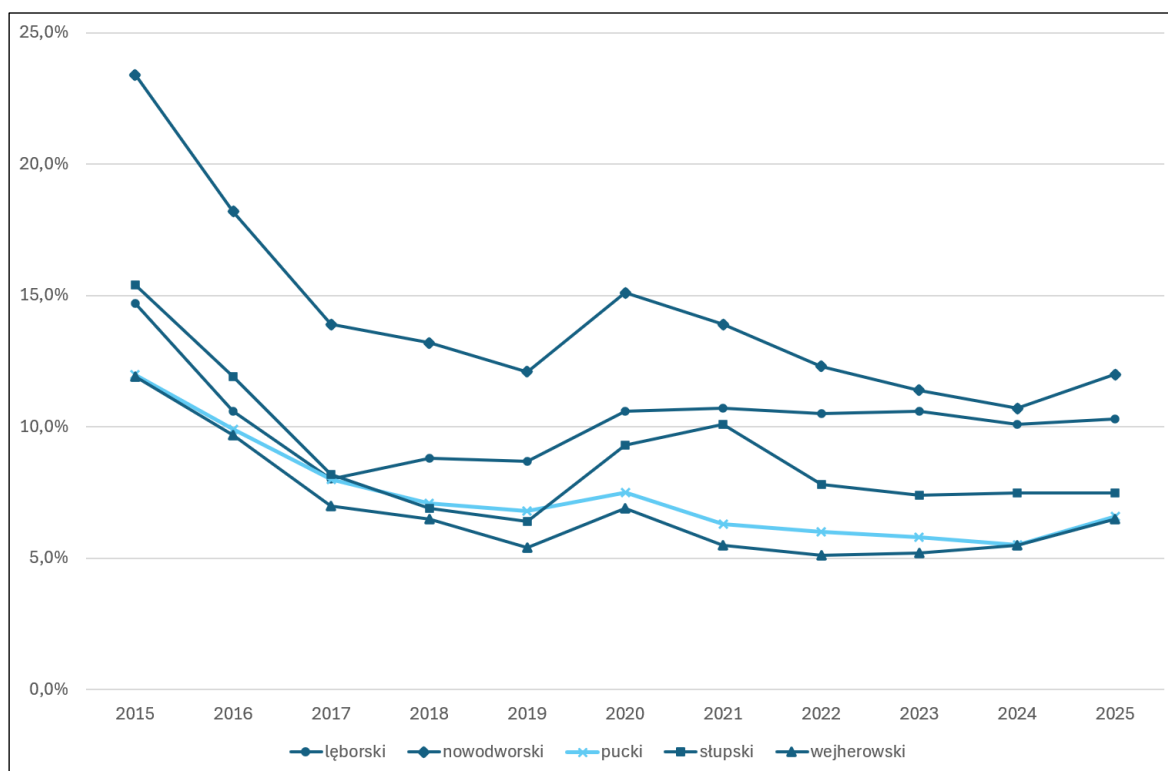
Część pracujący mieszkańcy powiatu puckiego dojeżdża do pracy poza granice powiatu lub poza granicę gminy zamieszkania. Ważnym ośrodkiem pod tym względem jest Gdynia. W 2021 r. był to wyraźnie dominujący kierunek dojazdów do pracy dla mieszkańców sąsiedniego Kosakowa (Ryc. 3030.). Dla pozostałych gmin, z wyjątkiem Krokowej, to również istotny kierunek. Dojeżdżających do Gdańska było wyraźnie mniej. To miasto było ważnym miejscem pracy jedynie dla mieszkańców wspomnianego już Kosakowa. Wewnątrz powiatu dominowały dojazdy do pracy do Pucka i Władysławowa z gmin sąsiednich, w tym także migracje między tymi miastami, a także poszczególnymi z tych miast a obszarem gminy wiejskiej Puck. Wewnątrzpowiatowe dojazdy do pracy miały niewielkie znaczenie dla gminy Kosakowo, z uwagi na jej powiązania z Gdynią i Gdańskiem. Ponadto wyniki spisu powszechnego wykazały niewielki odsetek dojeżdżających do pracy do dużych miast takich jak Warszawa i Wrocław. Migracji tych nie należy jednak rozpatrywać w kategorii codziennych dojazdów do pracy. Dotyczą one raczej osób pracujących na stałe lub hybrydowo w tych miastach, ale posiadających centrum życiowe w powiecie puckim. Dane te mogą również obejmować przedstawicieli (najczęściej handlowych czy serwisowych) przedsiębiorstw z wymienionych miast, którzy obsługują określony obszar północnej Polski.

Ryc. 30. Dojazdy do pracy z gmin powiatu puckiego w 2021 r.
Źródło: opracowanie własne na podstawie wyników NSP 2021.

Liczba zarejestrowanych bezrobotnych na koniec 2025 r. w powiecie puckim wnosila 1,9 tys. osób. Przekładała się ona na stopę bezrobocia rejestrowanego wynoszącą 6,6%, co było wartością przeciętną w skali województwa. W okresie 2015–2025 stopa bezrobocia najpierw sukcesywnie spadała z poziomu 12,0% w 2015 r. do poziomu 5,5% w 2024 r. W kolejnym odnotowano jednak wzrost. Poziom zarejestrowany na koniec 2025 r. był najwyższy od 2020 r. Obserwowane zmiany wpisują się w wahania koniunktury wpływające na rynek pracy całego kraju, w tym także powiatów województwa pomorskiego (Ryc. 31.). Wskaźnik bezrobocia rejestrowanego obciążony jest błędem, wynikającym z rejestracji osób, które faktycznie nie poszukują pracy lub pracują w szarej strefie. W takich przypadkach rejestracja najczęściej podyktowana jest potrzebą ubezpieczenia zdrowotnego. Jak pokazały wyniki spisu powszechnego, stopa bezrobocia obliczona na podstawie danych zebranych w trakcie jego trwania (metodyka BAEL, stan na koniec marca 2021 r.) wynosiła w powiecie puckim 4,1%. W tym okresie stopa bezrobocia rejestrowanego sięgnęła 7,8%. Rzeczywisty poziom bezrobocia może być zatem nawet niemal dwa razy niższy od rejestrowanego.

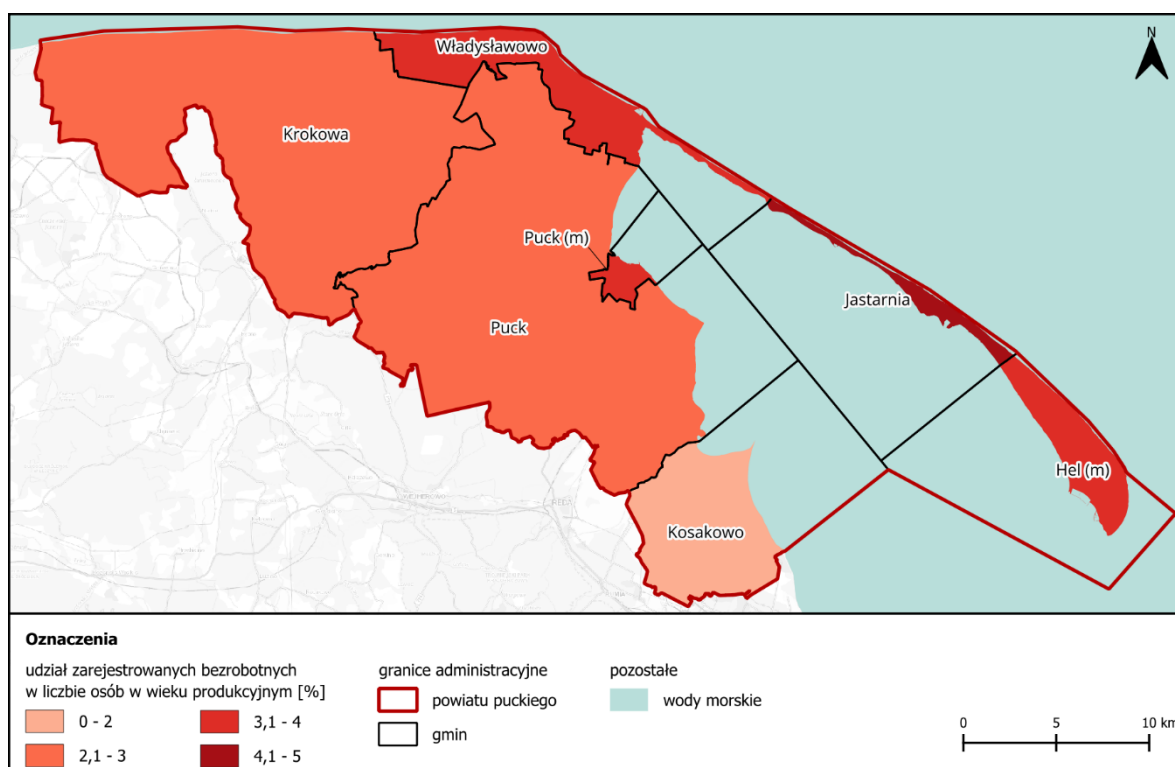
W powyższym kontekście istotną grupę stanowią bezrobotni pozostający bez pracy powyżej 12 miesięcy. W tej kategorii mieszczą się ci, którzy rejestrują się z powodów administracyjnych i albo faktycznie pracują albo też pracy nie poszukują. Tworzą ją także osoby, które z różnych przyczyn rzeczywiście pracy nie mogą znaleźć, choć są zainteresowani podjęciem zatrudnienia. To grupa wymagająca szczególnego wsparcia. Dane statystyczne obejmują obie wymienione grupy. Na koniec 2025 r. liczba bezrobotnych pozostających bez pracy powyżej 12 miesięcy wynosiła w powiecie puckim 416 osób, co stanowiło 22% ogółu zarejestrowanych bezrobotnych. Udział ten, w porównaniu do pozostałych powiatów województwa pomorskiego był niski.

Ryc. 31. Stopa bezrobocia rejestrowanego w powiecie puckim na tle wybranych powiatów województwa pomorskiego w latach 2015–2025

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Poziom bezrobocia wewnątrz powiatu jest dość wyraźnie zróżnicowany. Połowa zarejestrowanych bezrobotnych przypadała na gminę wiejską Puck oraz gminę Władysławowo. Natomiast w przeliczeniu na 100 mieszkańców w wieku produkcyjnym poziom bezrobocia był najwyższy w gminie Jastarnia (4,8 w 2024 r.). Wyraźnie najniższy cechował gminę Kosakowo (1,5) (Ryc. 3232.).

Ryc. 32. Udział zarejestrowanych bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w powiecie puckim na koniec 2024 r.

Źródło: opracowanie własne na podstawie BDL GUS.

Fakt występowania bezrobocia nie oznacza, że popyt na pracę jest w całości zaspokojonym. Niedopasowania zawodowe i przestrzenne kompetencji potencjalnych pracowników do potrzeb pracodawców skutkują istnieniem deficytu pracowników w wybranych zawodach. Według Barometru zawodów (Powiatowy Urząd Pracy w Pucku 2025) deficyt ten dotyczy przede wszystkim wykwalifikowanych pracowników w budownictwie, transporcie i magazynowaniu, przetwórstwie przemysłowym, zakwaterowaniu i gastronomii jak również w usługach publicznych – edukacji, ochronie zdrowia i opiece społecznej. Przyczyny tego deficytu są różne. Wynikają z braku kandydatów, niespełnienia przez nich wymagań pracodawców, ale także z niesatysfakcjonujących warunków pracy w oczach pracobiorców.

Podsumowanie

Kluczowe trendy rozwojowe powiatu puckiego w obszarze „Gospodarka”

1. Fundamentem gospodarki w powiecie puckim jest wysoki poziom przedsiębiorczości. Dominują mikroprzedsiębiorstwa działające przede wszystkim na rynku lokalnym bądź obsługujące rynek Trójmiasta. Przedsiębiorczość i bliskość Trójmiasta skutkują niską stopą bezrobocia. W okresie

lata 2015–2025 zaobserwowano pozytywne zmiany – wzrost przedsiębiorczości i wyraźny spadek bezrobocia.

2. Podmioty gospodarcze działające na terenie powiatu specjalizują się bardzo silnie w zakwaterowaniu i gastronomii, co jest konsekwencją walorów obszaru dla masowej turystyki wypoczynkowej. Istotne znaczenie w strukturze podmiotów odgrywa również budownictwo, handel, przetwórstwo przemysłowe oraz działalność profesjonalna. Wyraźny deficyt cechuje grupę wyspecjalizowanych usług (informacja i komunikacja, ochrona zdrowia). To konsekwencja bliskości Trójmiasta. Terytorium powiatu puckiego znajduje się w obszarze obsługi wyspecjalizowanych usług zlokalizowanych właśnie w Trójmieście.
3. Przemiany strukturalne w gospodarce powiatu polegają na słabnięciu dynamiki przedsiębiorczości w zakwaterowaniu i gastronomii, handlu i przetwórstwie przemysłowym. Jednocześnie nastąpił wzrost znaczenia budownictwa i działalności profesjonalnej. Zmiany zachodzą w ważnym dla powiatu sektorze gospodarki morskiej. Na znaczeniu sukcesywnie traci rybołówstwo. Perspektywnym rodzajem aktywności jest natomiast morska energetyka wiatrowa.
4. Powiat cechuje się znaczącym wewnętrznym zróżnicowaniem poziomu rozwoju i struktury gospodarki. Wyróżnić można: (i) strefę przymorską specjalizującą się w zakwaterowaniu i gastronomii a także gospodarce morskiej; (ii) strefę wielofunkcyjną z wyraźnym udziałem budownictwa, przetwórstwa przemysłowego i handlu (miasto i gmina Puck oraz gmina Krokowa); (iii) wielofunkcyjną strefę metropolitalną z wyraźnym udziałem działalności profesjonalnej (gmina Kosakowo).

1.5 Megatrendy i strategie ponadlokalne

Megatrendy

Wskazanie megatrendów o charakterze ponadlokalnym i globalnym pozwala na identyfikację długookresowych procesów społeczno-gospodarczych, technologicznych i środowiskowych, które mogą wpływać na funkcjonowanie powiatu w perspektywie najbliższych 10 lat. Megatrendy są uwzględniane przez liczne organizacje, które dążą do lepszego przewidywania zmian kształtujących lokalny, regionalny oraz globalny krajobraz strategiczny (Naughtin et al. 2024). Uwzględnienie megatrendów w planowaniu strategicznym umożliwia dokładniejszą ocenę przyszłych wyzwań i potencjałów rozwojowych oraz zwiększa prawdopodobieństwo dużej odporności na zmiany.

Zmiana klimatu

Zmiana klimatu w skali lokalnej nie przejawia się stopniową, linearną zmianą parametrów środowiska przyrodniczego. Oznacza rosnącą częstotliwość zjawisk określanych, z perspektywy bezpieczeństwa i stabilności życia społeczno-gospodarczego, mianem ekstremalnych. Mogą one stanowić zagrożenie dla życia i zdrowia ludzi, skutkować stratami materialnymi oraz powodować zaburzenia w funkcjonowaniu społeczeństwa i gospodarki. Zaliczają się do nich: silne porywy wiatru, intensywne burze, deszcze nawalne, fale upałów i dni gorących, fale chłódów, powodzie, podtopienia oraz susze. Powiat pucki w szczególności zagrożony jest silnymi i bardzo silnymi wiatrami, opadami o znacznej intensywności, powodzią od strony morza oraz suszą (Szkudlarek i in. 2021). Zmiana klimatu w skali globalnej może oddziaływać pośrednio na powiat pucki poprzez zwiększanie niepewności społeczno-gospodarczej oraz nasilanie deglobalizacji w wyniku coraz częstszych i intensywniejszych zjawisk ekstremalnych.

Depopulacja i starzenie się społeczeństwa

Depopulacja oznacza spadającą liczbę ludności, czyli członków lokalnej społeczności, konsumentów, pracowników i przedsiębiorców. Jest efektem zbiegu czynników instytucjonalnych, ekonomicznych, a przede wszystkim kulturowych. W przewidywalnej przyszłości będzie się raczej pogłębiać. Powiat pucki, szczególnie w południowej części pełniącej funkcje rezydencjalne względem Trójmiasta, w krótkiej i średniej perspektywie jest mniej narażony na to zjawisko z powodu napływu młodych mieszkańców. Natomiast gminy Półwyspu Helskiego, w szczególności Hel jest silnie doświadczony zjawiskiem depopulacji. Może ono zostać wyhamowane poprzez ewentualne odnowienie

funkcji militarnej w odpowiedzi na rosnącą niepewność polityczną. Ekonomiczne konsekwencje depopulacji mogą być częściowo łagodzone poprzez postępy cyfryzacji, robotyzacji i sztucznej inteligencji. Starzenie się społeczeństwa jest procesem już zachodzącym. W najbliższych latach będzie przejawiać się przede wszystkim rosnącym szybko odsetkiem osób najstarszych, o ograniczonych zdolnościach do funkcjonowania społecznego i zawodowego, wymagających jednocześnie odpowiedniej opieki. W następstwie starzenia się społeczeństwa przemianie ulega struktura zasobów pracy (słabe i mocne strony starszych pracowników), rośnie presja na wzrost wynagrodzeń, zmienia się struktura potrzeb i konsumpcji. Zmianie może również podlegać potencjał przedsiębiorczości. Zarówno pod względem liczby potencjalnych przedsiębiorców jak i postaw oraz kompetencji, które posiadają, a także wzorców funkcjonowania całych zespołów pracowniczych. Depopulacja i starzenie się społeczeństwa sprzyjają nasileniu cyfryzacji i robotyzacji.

Niepewność społeczno-gospodarcza i polityczna

„Nieprzejrzystość przyczynowa” (Taleb 2013) to konsekwencja rosnącej złożoności systemów składających się na współczesną cywilizację. Przejawia się coraz częstszymi i nakładającymi się na siebie kryzysami (polikryzys) ekologicznymi, społecznymi, gospodarczymi i politycznymi. Negatywne konsekwencje tego zjawiska mogą być szczególnie dotkliwe dla procesów inwestycyjnych i niezawodności łańcuchów dostaw. Mogą zatem utrudniać przyciąganie inwestycji do powiatu oraz zakłócać powiązania kooperacyjne w następstwie potencjalnie wysokiej ekspozycji na ryzyko oddziaływania militarnego z obszaru obwodu królewieckiego. Jednocześnie takie przeszkody mogą stymulować innowacyjną przedsiębiorczość dostrzegającą okazji w zachodzących zmianach i proponującą rozwiązania, które mogą znaleźć nieoczekiwane zastosowanie w innych dziedzinach życia i stać się czynnikiem rozwoju gospodarczego.

Cyfryzacja, robotyzacja i sztuczna inteligencja

Cyfryzacja i robotyzacja wzajemnie napędzające się trendy, które radykalnie przyspieszyły w okresie pandemii. Rosnąca dostępność cyfrowych zbiorów informacji pozwala na przenoszenie do Internetu kolejnych produktów i usług. Rozwój sztucznej inteligencji pozwala coraz wierniej naśladować standardowe zachowania ludzi i znajduje coraz szersze zastosowania w świecie realnym i wirtualnym. Rozwój omawianych technologii może mieć pozytywne skutki dla powiatu puckiego łagodząc deficyty wynikające ze starzenia się społeczeństwa oraz wzmacniając konkurencyjność gospodarki. Bardzo duże znaczenie turystyki w gospodarce powiatu o ograniczonej podatności na cyfryzację, robotyzację i

wykorzystanie sztucznej inteligencji redukuje możliwości zdyskontowania korzyści jakie niesie opisywany megatrend, ale jednocześnie ogranicza potencjalne ryzyka dla rynku pracy jakie za sobą pociąga.

Deglobalizacja

Wrażliwość globalnego systemu dostaw na czas, która ujawniła się w czasie pandemii i kolejnych kryzysów geopolitycznych (wojna w Ukrainie i regionie Zatoki Perskiej) zakłóca funkcjonowanie licznych branż przetwórstwa przemysłowego, wykorzystującego komponenty i półprodukty powstające poza Europą. Ponadto narastająca rywalizacja Stanów Zjednoczonych z Chinami oraz obawy o skutki nadmiernego uzależnienia kluczowych sektorów europejskiej gospodarki od dostaw z tego państwa prowadzi do rewizji strategii inwestycyjnych sprzyjających relokacji przemysłu do Europy. Trend ten może być wzmacniany przez postępy w transformacji energetycznej oraz rozwój cyfryzacji, robotyzacji i sztucznej inteligencji. Powiat pucki może stać się atrakcyjny dla inwestorów poszukujących stabilnych źródeł energii odnawialnej oraz korzyści urbanizacji, jakie oferuje Trójmiasto. Natomiast skrócenie łańcuchów dostaw w następstwie deglobalizacji oznaczać będzie słabnący popyt na transport morski. Może być to negatywny impuls dla branży transportu, spedycji i logistyki dotyczący bezpośrednio Trójmiasta ale pośrednio, w mniejszym stopniu, także gospodarki powiatu puckiego.

Transformacja energetyczna

Istotą transformacji energetycznej jest zastąpienie surowców nieodnawialnych odnawialnymi w roli pierwotnych źródeł energii. Zmiana ta ma doprowadzić do upowszechnienia niskoemisyjnych technologii produkcji energii. Dekarbonizacja energetyki jest procesem relatywnie zaawansowanym. Jego beneficjentem staje się również powiat pucki dzięki rozbudowie morskiej energetyki wiatrowej oraz do pewnego stopnia dzięki inwestycjom w energetykę jądrową. Coraz powszechniej stosowane są rozwiązania zmniejszające zużycie energii, takie jak termomodernizacja budynków czy systemy optymalizujące zużycie energii. Stopniowo zachodzi również elektryfikacja transportu, w dużej mierze poprzez inwestycje w transporcie publicznym. Poważnym wyzwaniem pozostaje odejście od paliw kopalnych w przemyśle oraz zmiana modelu produkcji, dystrybucji i konsumpcji energii (prosumenci, lokalne wspólnoty energetyczne). Dla powiatu puckiego procesy te w większym stopniu stanowią szansę niż zagrożenie. Gospodarka w niewielkim stopniu zależna jest od lokalnego pozyskiwania paliw kopalnych. Jest natomiast obszarem rozwoju energetyki wiatrowej, także na morzu. Wysoki poziom przedsiębiorczości potencjalnie sprzyja innowacyjności, tym bardziej że może ona korzystać z zasobów

regionalnej inteligentnej specjalizacji koncentrującej się właśnie na rozwijaniu technologii odnawialnych i efektywności energetycznej (Zarząd Województwa Pomorskiego 2024).

Turystyka zindywidualizowana, oparta na doświadczeniach i zrównoważona

Model masowej turystyki wypoczynkowej jest stopniowo zmieniany przez postępującą indywidualizację podróży, organizowanych samodzielnie, dopasowanych do potrzeb i zainteresowań, często krótkich, tematycznych i poszukujących autentycznych doświadczeń. Zmiana ta po części jest możliwa dzięki cyfryzacji części usług związanych z planowaniem podróży – poszukiwaniem adekwatnych atrakcji czy rezerwacjom noclegów – a także wykorzystaniem mediów społecznościowych w promocji turystycznej. Coraz większego znaczenia nabiera również korzystanie z usług turystycznych w sposób zrównoważony. Przejawia się to w wyborze mniej emisyjnych środków transportu, korzystaniu z oferty lokalnych przedsiębiorców oraz dbałością o środowisko przyrodnicze i dziedzictwo kulturowe. Wszystkie te zmiany wydają się nieść szanse dla turystyki w powiecie puckim, która w tej lokalizacji, w modelu masowym, sięga granic pojemności turystycznej. W sezonie letnim przekracza również granice chłonności turystycznej, czyli zdolności środowiska geograficznego do absorpcji ruchu turystycznego bez długotrwałych negatywnych skutków ekologicznych, społecznych i kulturowych.

Nowa gospodarka morska

Gałęzie bałtyckiej gospodarki morskiej o długich tradycjach przede wszystkim rybołówstwo i budownictwo okrętowe tracą na znaczeniu jako czynniki rozwoju lokalnego. Regres rybołówstwa wynika przede wszystkim z ograniczeń połowowych, kosztów działalności oraz z trudów i wymagań pracy na morzu. W rezultacie zanikają także funkcje rybackie małych portów oraz redukcji ulegają moce stoczni budujących i remontujących jednostki rybackie. Cały sektor rybacki i portowo-przemysłowy częściowo podlega dywersyfikacji w kierunku turystyki morskiej (rejsy turystyczne, obsługa turystyki jachtowej). Nowe impulsy rozwojowe pochodzą przede wszystkim z morskiej energetyki wiatrowej. W oparciu o małe porty, stocznie i inne przedsiębiorstwa gospodarki morskiej powstają wielofunkcyjne centra obsługi morskiej energetyki wiatrowej. Powiat pucki, w szczególności port we Władysławowie ma szansę być istotnym ogniwem tego rozwoju. Potencjalnie, biorąc pod uwagę warunki przyrodnicze oraz bliskość Trójmiasta z jego zapleczem badawczo-rozwojowym, czynnikiem rozwojowym może stać się akwakultura i biotechnologia morska. Rozwój nowoczesnej gospodarki morskiej w powiecie może być wspierany w ramach inteligentnej specjalizacji Pomorza skupiającej się na technologiach offshore i portowo-logistycznych (Zarząd Województwa Pomorskiego 2024).

Rosnące znaczenie regionów metropolitalnych

Regiony metropolitalne w następstwie transformacji systemowej i integracji europejskiej zyskały silne impulsy rozwojowe prowadzące do koncentracji działalności gospodarczej, szczególnie w branżach najbardziej dynamicznych oraz względnie szybkiej poprawy materialnych warunków życia. Rozwojowi gospodarczemu i towarzyszącej mu intensywnej suburbanizacji nie udało się jednak ująć w ramy instytucjonalne, które skutecznie harmonizowałyby ten rozwój i minimalizowały jego negatywne skutki dla środowiska, zagospodarowania przestrzennego i ostatecznie warunków życia mieszkańców. Powiat pucki, szczególnie jego południowa część doświadczyła w minionych trzech dekadach zarówno korzyści jak i kosztów omawianego procesu. W przyszłości bilans ten będzie zależny od skuteczności instytucji metropolitalnego współrzędzenia, szczególnie w obszarze transportu i zagospodarowania przestrzennego.

Strategie i agendy

Strategie rozwoju regionalnego i lokalnego stanowią istotny element wspomagający rozwój i funkcjonowanie gminy, powiatu czy województwa. Są zbiorem celów i zadań kluczowych dla społeczności danego obszaru i przyjętych do realizacji w określonej perspektywie (Wiatrak 2013). Ważnym punktem w procesie przygotowania strategii jednostki jaką jest powiat, jest wskazanie i odniesienie się do dokumentów strategicznych opracowanych na wyższych szczeblach administracji krajowej oraz międzynarodowej. Zapisy zawarte w tych dokumentach mogą bowiem wpływać na kierunki dalszego rozwoju powiatu. Szczególną uwagę należy zwrócić na strategie i agendy, które dotyczą: terenów wiejskich, obszarów zurbanizowanych oraz miast w kontekście założeń rozwoju zrównoważonego.

Agendy i strategie międzynarodowe

Na poziomie międzynarodowym kluczowymi dokumentami są Agenda Zrównoważonego Rozwoju do roku 2030 i Nowa Agenda Miejska - dwa globalne programy rozwojowe, przygotowane pod auspicjami Organizacji Narodów Zjednoczonych, które mają pomóc w osiągnięciu stanu zrównoważonej urbanizacji.

Agenda Zrównoważonego Rozwoju 2030 (Organizacja Narodów Zjednoczonych 2015) to globalny plan działania przyjęty przez ONZ, którego celem jest poprawa jakości życia ludzi i ochrona planety do 2030 roku. Obejmuje 17 Celów Zrównoważonego Rozwoju (SDG), które łączą wyzwania społeczne,

gospodarcze i środowiskowe. Agenda kładzie szczególny nacisk na zrównoważone wykorzystanie zasobów oraz współpracę międzynarodową.

W kontekście tego dokumentu można wskazać kilka kluczowych obszarów mogących wpływać na dalsze kierunki rozwoju powiatu puckiego:

1. Wspieranie zrównoważonego rozwoju obszarów nadmorskich i ochrony zasobów środowiska (SDG 14)

Agenda podkreśla konieczność ochrony zasobów naturalnych, ekosystemów oraz zrównoważonego użytkowania mórz i obszarów przybrzeżnych, co ma szczególne znaczenie dla nadmorskiego charakteru powiatu puckiego.

2. Rozwój odpornych i zrównoważonych społeczności lokalnych (SDG 11)

Dokument wskazuje na potrzebę tworzenia bezpiecznych, odpornych i zrównoważonych osiedli ludzkich oraz dostosowywania polityk rozwojowych do zmian demograficznych i urbanizacyjnych. Jest to istotne w kontekście suburbanizacji oraz presji turystycznej w powiecie.

3. Wspieranie odpornych systemów rolnych i zrównoważonej produkcji żywności (SDG 2)

Cel dotyczy wdrażania praktyk rolniczych, które chronią bioróżnorodność, zmniejszają degradację gleby, redukują straty i marnotrawstwo żywności, a także wspierają uprawy odporne na zmiany klimatu. Są to kierunki, które mogą być podstawą do nowoczesnego rozwoju terenów rolniczych powiatu puckiego.

4. Zapewnienie równego dostępu do edukacji i usług społecznych (SDG 4 i SDG 10)

Agenda akcentuje znaczenie dostępnej i wysokiej jakości edukacji oraz usług publicznych dla wszystkich grup społecznych, co jest szczególnie ważne wobec przestrzennych nierówności dostępu do usług w powiecie puckim.

5. Rozwijanie zrównoważonej gospodarki i rynku pracy (SDG 8)

Dokument podkreśla potrzebę wspierania trwałego wzrostu gospodarczego, zatrudnienia oraz rozwoju kompetencji zawodowych. Dla powiatu puckiego ma to znaczenie w kontekście gospodarki morskiej, energetyki i turystyki.

6. Przeciwdziałanie zmianom klimatu i wzmacnianie odporności obszarów nadmorskich (SDG 13)

Agenda wskazuje na konieczność działań adaptacyjnych wobec zmian klimatu, szczególnie na terenach przybrzeżnych zagrożonych skutkami wzrostu poziomu morza i ekstremalnych zjawisk pogodowych.

Nowa Agenda Miejska (UN-Habitat 2017) została przyjęta podczas konferencji ONZ Habitat III w 2016 roku jako globalny plan kształtowania zrównoważonego rozwoju miast i osiedli ludzkich. Jej celem jest promowanie zrównoważonej urbanizacji, równego dostępu do usług miejskich oraz poprawa jakości

życia mieszkańców. Agenda kładzie nacisk na integrację społeczno-gospodarczo-środowiskową, odporność miast na zmiany klimatu oraz partycypację społeczną w procesach decyzyjnych. Stanowi ona uzupełnienie Agendy 2030, zwłaszcza w zakresie realizacji SDG 11 – Zrównoważone miasta i społeczności. Można wskazać następujące założenia Nowej Agendy Miejskiej, które są kluczowe z uwagi na specyficzną lokalizację powiatu puckiego i jego zróżnicowanie przestrzenne:

1. Promowanie zintegrowanego i zrównoważonego planowania przestrzennego

Nowa Agenda Miejska podkreśla potrzebę prowadzenia spójnej polityki przestrzennej integrującej rozwój społeczny, gospodarczy i środowiskowy.

2. Wzmacnianie odporności miast i osiedli na presję środowiskową i społeczną

Dokument wskazuje na konieczność budowy odpornych społeczności lokalnych zdolnych do reagowania na kryzysy klimatyczne, presję turystyczną i zmiany demograficzne.

3. Zapewnienie równego dostępu do usług publicznych i infrastruktury społecznej

Szczególne znaczenie przypisuje się dostępności edukacji, ochrony zdrowia, przestrzeni publicznych i usług społecznych dla wszystkich mieszkańców, niezależnie od miejsca zamieszkania.

4. Wspieranie partycypacji społecznej i integracji lokalnych społeczności

Agenda akcentuje rolę włączania mieszkańców w procesy zarządzania i rozwoju lokalnego oraz wzmacniania spójności społecznej i tożsamości kulturowej.

5. Rozwijanie bezpiecznych, zdrowych i wysokiej jakości przestrzeni życia

Dokument wskazuje na potrzebę tworzenia przyjaznych i bezpiecznych warunków życia oraz ograniczania negatywnych skutków urbanizacji poprzez zintegrowane planowanie miejskie i terytorialne.

Europejski Zielony Ład⁴, jest strategią Unii Europejskiej, która ma przekształcić UE w nowoczesną, zasobooszczędną i konkurencyjną gospodarkę. Został ogłoszony w 2019 roku i zakłada osiągnięcie neutralności klimatycznej do 2050 roku, z celami pośrednimi redukcji emisji o co najmniej 50–55% do 2030 roku. Inicjatywa łączy transformację gospodarki, energetyki, transportu i przemysłu z troską o sprawiedliwość społeczną oraz ochronę środowiska. Strategia kładzie nacisk na innowacje, czyste technologie i zieloną infrastrukturę, aby zapewnić sprawiedliwą transformację dla wszystkich regionów i całego społeczeństwa UE. Europejski Zielony Ład zakłada w szczególności:

1. Osiągnięcie neutralności klimatycznej i redukcja emisji gazów cieplarnianych

⁴ https://commission.europa.eu/strategy-and-policy/priorities-2019-2024/european-green-deal_en

Europejski Zielony Ład zakłada ograniczanie emisji poprzez rozwój odnawialnych źródeł energii, poprawę efektywności energetycznej oraz transformację sektora energetycznego. Dla powiatu puckiego szczególne znaczenie ma rozwój energetyki offshore oraz modernizacja infrastruktury publicznej.

2. Ochrona bioróżnorodności i zasobów naturalnych

Dokument podkreśla konieczność ochrony ekosystemów, obszarów przyrodniczo cennych i zasobów wodnych. W przypadku powiatu puckiego dotyczy to przede wszystkim Zatoki Puckiej, wybrzeża Bałtyku oraz terenów chronionych Półwyspu Helskiego.

3. Rozwój gospodarki o obiegu zamkniętym

Zielony Ład promuje ograniczanie ilości odpadów, zwiększanie recyklingu oraz bardziej efektywne wykorzystanie zasobów. Na poziomie powiatu oznacza to potrzebę modernizacji gospodarki komunalnej oraz ograniczania presji turystycznej na środowisko.

4. Wspieranie zrównoważonego transportu i mobilności

Jednym z założeń dokumentu jest rozwój transportu niskoemisyjnego i bardziej zrównoważonych systemów mobilności. Dla powiatu puckiego ważne będzie ograniczanie presji transportowej w sezonie turystycznym oraz rozwój transportu publicznego i infrastruktury rowerowej.

5. Sprawiedliwa transformacja społeczno-gospodarcza

Zielony Ład zakłada, że transformacja klimatyczna powinna wspierać lokalne społeczności i tworzyć nowe miejsca pracy. W powiecie puckim oznacza to rozwój kompetencji związanych z zieloną gospodarką, energetyką i usługami środowiskowymi oraz dostosowanie edukacji zawodowej do nowych potrzeb rynku pracy.

Warto wskazać, że istnieją dodatkowe dokumenty oraz inicjatywy które mogą być brane pod uwagę przy planowaniu rozwoju powiatu z uwzględnieniem specyfiki poszczególnych jego obszarów. Są to min. Nowa Karta Lipska⁵, New European Bauhaus⁶, Strategia UE na rzecz makroregionu Morza Bałtyckiego (EUSBSR)⁷, Długoterminowa wizja rozwoju obszarów wiejskich (Rural Pact i Action Plan)⁸.

⁵ <https://www.gov.pl/attachment/a56e8572-34f8-4d40-b7bc-2d23d16f0dee>

⁶ https://new-european-bauhaus.europa.eu/about/about-initiative_en

⁷ <https://eusbsr.eu/>

⁸ https://rural-vision.europa.eu/index_en?prefLang=pl

Krajowe strategie polityki i rozwoju

Spośród obowiązujących kluczowych strategii i polityk rozwojowych na poziomie krajowym kształtujących kierunki rozwoju społeczno-gospodarczego i przestrzenno-środowiskowego można wskazać kilka o charakterze ogólnym i sektorowym.

Koncepcja Rozwoju Kraju 2050 to dokument mający umożliwić najlepsze wybory strategiczne w perspektywie najbliższych 25 lat, w ramach średniookresowych strategii i polityk publicznych wdrażanych przez rząd, samorząd terytorialny i innych interesariuszy. Koncepcja identyfikuje kluczowe megatrendy w perspektywie rozwoju kraju i określa wizję przyszłości Polski. W ramach tej koncepcji przewiduje się:

- Podmiotowe społeczeństwo (otwarte, inkluzywne, zdrowe, adaptujące się do postępu technologicznego oraz konsekwencji zmian demograficznych i klimatu)
- Gospodarkę przyszłości (innowacyjną, odpowiedzialną, odporną na szoki i kryzysy)
- Zachowane środowisko naturalne (należyta ochrona ekologicznych zasobów kraju warunkująca zdrowie ludzi i ekosystemów)
- Nowoczesną Polskę (odporną, demokratyczną, solidarną i bezpieczną w układach międzynarodowych)
- Wspólną przestrzeń (dobrze zaplanowaną i funkcjonalną)

Strategia Rozwoju Polski do 2035 r. (dokument w wersji przekazanej w dniu 10 kwietnia 2026 r. do rozpatrzenia przez Radę Ministrów) to kluczowy dokument strategiczny polskiego państwa, określający cele i kierunki rozwoju kraju w wymiarze społecznym, gospodarczym i przestrzennym. Strategia określa trzy główne cele dla polityki rozwoju państwa w najbliższej dekadzie oraz jeden cel horyzontalny. Główne cele to:

- Cel demograficzny (łagodzenie zmian demograficznych i adaptacja do nich)
- Cel gospodarczy (tworzenie warunków dla konkurencyjnej i sprawiedliwej gospodarki, z poszanowaniem dla środowiska i klimatu)
- Cel bezpieczeństwa (wzmocnienie bezpieczeństwa, odporności i sprawności państwa)

Cel horyzontalny strategii to „Zrównoważony rozwój terytorialny oparty na policentrycznej sieci osadniczej”.

Polityka Spójności UE 2021–2027 jest wdrażana poprzez **Krajowy Plan Odbudowy i Zrównoważonego Rozwoju (KPO)** oraz **Programy Regionalne** (np. **Program Fundusze Europejskie dla Pomorza 2021-2027**), skupia się na:

- Modernizacji infrastruktury
- Transformacji cyfrowej i ekologicznej
- Zwiększeniu bezpieczeństwa energetycznego
- Wsparciu dla MŚP i innowacji

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego to dokument planistyczny określający priorytety i kierunki rozwoju regionu do 2030 roku (z perspektywą do 2040), uwzględniający jego potencjały gospodarcze, społeczne i środowiskowe. Koncentruje się na innowacyjności, zrównoważonym rozwoju, spójności terytorialnej oraz wzroście konkurencyjności, m.in. poprzez rozwój portów, turystyki, energetyki wiatrowej i kapitału ludzkiego. Dokument kładzie także nacisk na współpracę międzynarodową (np. w ramach makroregionu Morza Bałtyckiego) i adaptację do zmian klimatycznych, zwłaszcza na obszarach nadmorskich i wiejskich.

W ramach tej strategii zidentyfikowano następujące kluczowe wyzwania i cele rozwoju województwa dotyczące min. powiatu puckiego.

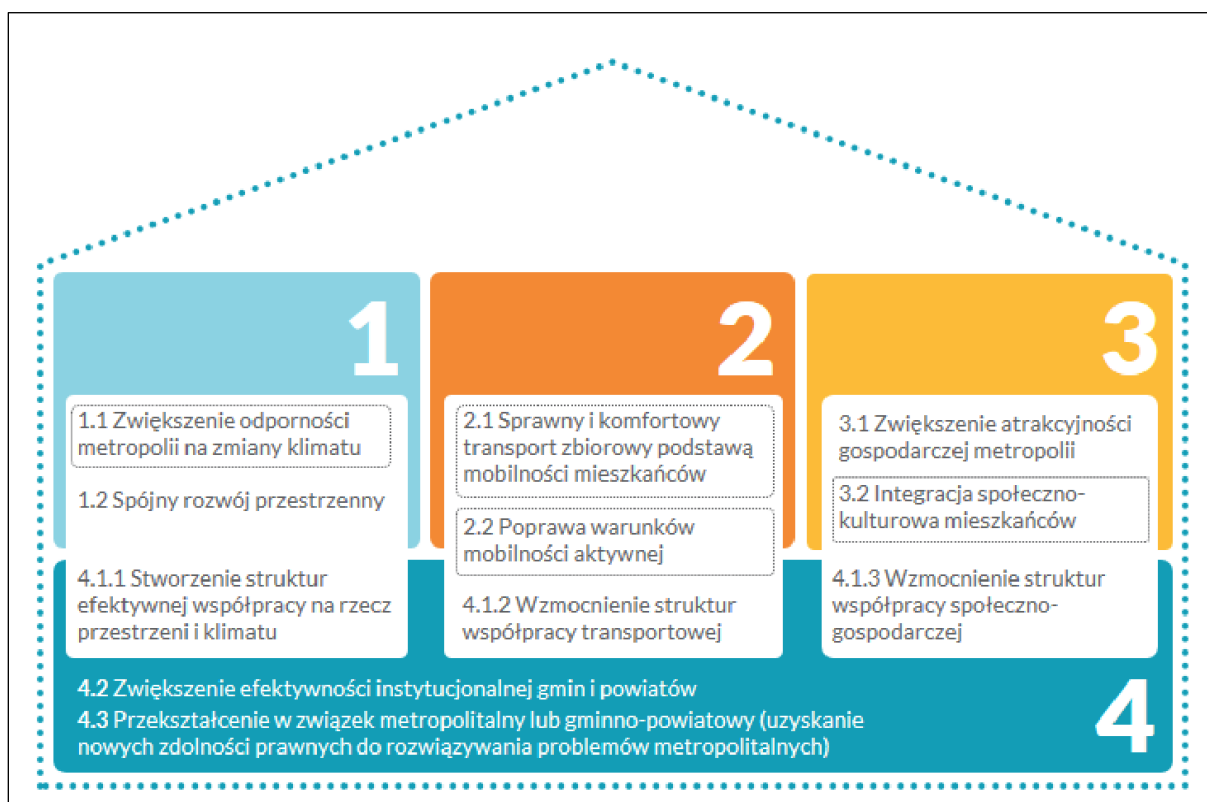
1. Niedostatecznie wykorzystany potencjał małych portów morskich, w tym Władysławowa, dla których barierę stanowią problemy infrastrukturalne (dostęp od strony lądu i od strony morza). Strategia podkreśla, że port w Władysławowie dysponuje odpowiednim zapleczem do wygenerowania masy ładunkowej. Bariery infrastrukturalne małych portów są szczególnie istotne w kontekście ich potencjału do rozwoju min. funkcji związanych z obsługą sektora offshore.
2. Szansa na powstanie w regionie hubu gazowego - inwestycji o znaczeniu krajowym. Rozwój sieci gazociągów przesyłowych, w połączeniu z budową Podziemnego Magazynu Gazu w Kosakowie oraz potencjałem tworzenia magazynów w strukturach solnych Puck-Łeba, a także korzystne położenie nad Morzem Bałtyckim, sprzyjają powstaniu punktu przeładunkowego gazu (CNG/LNG) lub drugiego polskiego gazoportu (LPG) na wodach wewnętrznych lub terytorialnych.

Strategia Rozwoju Ponadlokalnego do roku 2030 dla Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia Sopot

Jest to strategia ponadlokalna, realizowana przez 61 jednostek samorządu terytorialnego zrzeszonych w stowarzyszeniu Obszar Metropolitalny Gdańsk-Gdynia-Sopot (OMGGS) oraz partnerów z sektora administracji publicznej, biznesu, nauki i sektora społecznego. Strategia wskazuje 4 strategiczne cele OMGGS, którym przyporządkowano 11 celów operacyjnych⁹. Cele strategiczne OMGGS to:

1. Klimat i przestrzeń jako priorytet
2. Sprawny transport
3. Wykorzystanie potencjału gospodarczego i społecznego
4. Efektywna koordynacja współpracy metropolitalnej (jako cel horyzontalny spajający pozostałe cele)

W ramach tych celów wskazano odpowiednio cele operacyjne (Ryc. 33).

Ryc. 33. Cele operacyjne Strategii Rozwoju Ponadlokalnego do roku 2030 dla Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia Sopot

Źródło: Strategia Rozwoju Ponadlokalnego do roku 2030 dla Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia Sopot, s. 15.

⁹ <https://www.metropoliagdansk.pl/strategia-rozwoju-ponadlokalnego>

Cele operacyjne strategii obejmują także cele dotyczące realizacji instrumentu ZIT (Zintegrowane Inwestycje Terytorialne), które są częścią priorytetów rozwojowych OMGGs. Część działań w ramach celów operacyjnych Strategii OMGGs będzie realizowanych poprzez instrument ZIT, który dotyczy 3 wybranych obszarów: klimatu i energii (w celu operacyjnym 1.1), mobilności (w celu operacyjnym 2.1 oraz 2.2) oraz społeczeństwa (w celu operacyjnym 3.2).

Charakterystyka obszarów strategicznej interwencji zidentyfikowanych w Strategii Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030 oraz w Strategii Rozwoju Polski do 2035 r.

Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030, przyjęta uchwałą Sejmiku Województwa Pomorskiego nr 376/XXXI/21 z dnia 12 kwietnia 2021 roku określa terytorialny wymiar strategii poprzez modelową strukturę funkcjonalno-przestrzenną, która posiada charakter przestrzennych interwencji o charakterze strategicznym. Na terenie powiatu puckiego znajdują się cztery obszary, dla których wybrano najistotniejsze kierunki interwencji: System obszarów chronionych i powiązań ekologicznych, Miejski obszar funkcjonalny ośrodka wojewódzkiego, Nadwiślańsko-zatokowe pasmo rozwojowe oraz Wielofunkcyjna strefa przybrzeżna.

System obszarów chronionych i powiązań ekologicznych	Miejski obszar funkcjonalny ośrodka wojewódzkiego
obejmujący obszary chronione Nadmorskiego Obszaru Chronionego Krajobrazu oraz obszary Natura 2000 na terenie powiatu puckiego	obejmujący miasto i gminę Puck, gminę Kosakowo, Władysławowo, Jastarnię i miasto Hel oraz ośrodek lokalny Krokowa
Kluczowe kierunki interwencji – ochrona i zrównoważone wykorzystanie zasobów środowiska oraz krajobrazu; – poprawa jakości środowiska i bezpieczeństwa ekologicznego; – wzmacnianie odporności na zagrożenia oraz rozwój systemów monitorowania i zarządzania ryzykiem; – ochrona i wykorzystanie dziedzictwa kulturowego; – rozwój oferty czasu wolnego, turystyki, rekreacji, sportu i kultury; – wspieranie współpracy oraz zintegrowanego zarządzania rozwojem lokalnym i regionalnym.	Kluczowe kierunki interwencji – wzmacnianie odporności na zmiany klimatu oraz zapewnienie bezpieczeństwa środowiskowego; – ochrona i zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych oraz wspieranie transformacji w kierunku gospodarki o obiegu zamkniętym i niskoemisyjnej; – rozwój nowoczesnej infrastruktury środowiskowej, energetycznej i cyfrowej; – poprawa jakości, dostępności i efektywności usług publicznych, w szczególności w obszarze ochrony zdrowia, edukacji i opieki społecznej; – wspieranie integracji społecznej, włączenia społecznego oraz rozwoju kapitału ludzkiego; – ochrona i rozwój dziedzictwa kulturowego oraz wzmacnianie potencjału kultury jako czynnika rozwoju; – wspieranie procesów rewitalizacji oraz podnoszenie jakości przestrzeni życia; – rozwój zrównoważonego, zintegrowanego i niskoemisyjnego systemu transportowego oraz poprawa dostępności transportowej;

	– wzmacnianie potencjału innowacyjnego i gospodarczego regionu; – rozwój kompetencji mieszkańców oraz dostosowanie kapitału ludzkiego do wyzwań społecznych i gospodarczych.
Nadwiślańsko-zatokowe pasmo rozwojowe w tym pomorski hub paliwowo-energetyczny oraz transportowo-logistyczny oraz północne pasmo rozwojowe, będące obszarem rozwoju aktywności gospodarczej związanej z logistyką, przetwórstwem rolno-spożywczym oraz produkcją i serwisem urządzeń OZE, zwłaszcza morskiej energetyki wiatrowej w portach morskich, obejmujące korytarz transportowy łączący Redę z Władysławowem oraz północną i zachodnią część powiatu	Wielofunkcyjna strefa przybrzeżna na terenie powiatu puckiego obejmująca wybrzeże Zatoki Puckiej, półwysep Helski oraz wybrzeże Morza Bałtyckiego w gminie Władysławowo i Krokowa
Kluczowe kierunki interwencji – rozwój nowoczesnej, efektywnej i odpornej infrastruktury energetycznej oraz cyfrowej; – poprawa dostępności transportowej poprzez rozwój zintegrowanej infrastruktury drogowej i transportu zbiorowego; – wspieranie transformacji transportu w kierunku rozwiązań niskoemisyjnych i innowacyjnych; – wzmacnianie konkurencyjności i zdolności adaptacyjnych przedsiębiorstw oraz poprawa warunków prowadzenia działalności gospodarczej; – rozwój infrastruktury logistycznej i transportowej o znaczeniu regionalnym i międzynarodowym; – wzmacnianie powiązań transportowych i gospodarczych regionu z krajowymi oraz międzynarodowymi sieciami komunikacyjnymi i rynkami.	Kluczowe kierunki interwencji – adaptacja do zmian klimatu oraz wzmacnianie odporności na zagrożenia środowiskowe; – ochrona i zrównoważone wykorzystanie zasobów przyrodniczych, krajobrazowych i wodnych oraz wspieranie gospodarki o obiegu zamkniętym; – rozwój nowoczesnej infrastruktury środowiskowej oraz systemów monitorowania i zarządzania środowiskiem; – wspieranie transformacji energetycznej, rozwoju odnawialnych źródeł energii i poprawy jakości powietrza; – rozwój zrównoważonej infrastruktury transportowej i poprawa dostępności komunikacyjnej; – wzmacnianie konkurencyjności i odporności przedsiębiorstw na zmiany gospodarcze i technologiczne; – rozwój atrakcyjnej i dostępnej oferty turystycznej, rekreacyjnej, sportowej i kulturalnej.

Strategia Rozwoju Polski do 2035 r. – dokument w wersji przekazanej w dniu 10.04. 2026 r. do rozpatrzenia przez Radę ministrów definiuje obszary strategicznej interwencji (OSI). Dwa z nich dotyczą obszaru powiatu puckiego: OSI elektrowni jądrowej i morskiej energetyki wiatrowej oraz OSI wsparcia dla policentrycznej sieci miast i ich obszarów funkcjonalnych.

OSI elektrowni jądrowej i morskiej energetyki wiatrowej obejmuje wszystkie gminy powiatu puckiego. Interwencja ma przebiegać dwutorowo i polegać na wykorzystaniu impulsów gospodarczych wynikających z dużych nadwyżek mocy energetycznych w regionie oraz na dostosowaniu regionu do realizacji inwestycji w elektrownię jądrową i morskie farmy wiatrowe. Będzie ona prowadzona poprzez współdziałanie ministrów właściwych do spraw energii, rozwoju regionalnego i gospodarki działających we współpracy z samorządem województwa oraz z samorządami lokalnymi.

W zakresie wykorzystania impulsów gospodarczych wynikających z dużych nadwyżek mocy energetycznych istotą interwencji będzie wykorzystanie tej nadwyżki jako czynnika przyciągającego inwestycje w nowoczesne, energochłonne gałęzie przemysłu (m.in. centra danych, produkcję półprzewodników, sektor automotive, systemy bateryjne, biochemię i przemysł farmaceutyczny) oraz branże związane z energetyką, w tym offshore i LNG. Działania obejmą: rozwój specjalnych stref inwestycyjno-energetycznych i parków przemysłowych, rozbudowę infrastruktury transportowej, portowej i energetycznej, zapewnienie odpowiednio przygotowanych terenów inwestycyjnych, rozwój kadr poprzez inwestycje w edukację, wsparcie rynku pracy i polityki migracyjnej, dostosowanie infrastruktury komunalnej do wzrostu zatrudnienia oraz promocję regionu jako atrakcyjnej lokalizacji dla inwestycji.

Dostosowanie regionu do realizacji inwestycji w elektrownię jądrową i morskie farmy wiatrowe będzie polegać na wzmacnianiu odporności otoczenia tych inwestycji. Działania obejmą: dostosowanie infrastruktury drogowej, kolejowej i społecznej, rozwój zaplecza naukowo-badawczego, edukacji i systemu kształcenia kadr, wsparcie przedsiębiorstw włączających się do krajowych i międzynarodowych łańcuchów dostaw, prowadzenie działań informacyjnych i konsultacyjnych, utworzenie mechanizmów wsparcia dla przedsiębiorstw dotkniętych zmianami inwestycyjnymi, rozwój ochrony zdrowia i ochrony środowiska, wzmocnienie bezpieczeństwa infrastruktury krytycznej oraz koordynację inwestycji w infrastrukturę energetyczną.

OSI wsparcia dla policentrycznej sieci miast i ich obszarów funkcjonalnych obejmuje wszystkie gminy powiatu z wyjątkiem gminy Krokowa jako części obszaru funkcjonalnego ośrodka którego rdzeń tworzy Gdańsk, Gdynia i Sopot. Interwencja będzie miała na celu utrzymanie i wzmocnienie funkcji pełnionych przez miasta poprzez zapewnienie wysokiej jakości usług publicznych i standardu życia. Działania będą koncentrować się na wzmacnianiu bazy ekonomicznej miast, rozwoju mieszkalnictwa i ładu przestrzennego, poprawie dostępności transportowej oraz zapewnieniu dostępu do usług wyższego rzędu, tak aby podstawowa sieć miast osiągnęła co najmniej dobry poziom rozwoju w tych obszarach. Interwencja będzie opierać się na indywidualnym dostosowaniu wsparcia do potencjałów i potrzeb poszczególnych miast oraz ich obszarów funkcjonalnych. Wsparcie będzie realizowane za pomocą instrumentów regulacyjnych (ustawa dotycząca zrównoważonego rozwoju miast), finansowych i organizacyjnych, które określą zasady współpracy w obszarach funkcjonalnych, zapewnią finansowanie rozwoju oraz wprowadzą mechanizmy koordynacji między administracją krajową, regionalną i samorządami lokalnymi.

Analiza SWOT Powiatu Puckiego

Analiza SWOT jest powszechnie stosowanym narzędziem wspierającym określenie wizji i kluczowych kierunków rozwoju jednostki samorządu terytorialnego. Analiza pozwala wskazać możliwości (mocne strony i szanse) oraz ograniczenia (słabe strony, zagrożenia) ułatwiając podejmowanie decyzji związanych z rozwojem. W analizę SWOT przedstawia się mocne (Strengths) i słabe strony (Weaknesses) jednostki związane z jej potencjałem i ograniczeniami (analiza wewnętrzna) oraz szanse (Opportunities) i zagrożenia (Threats) zachodzące w otoczeniu zewnętrznym powiatu. Przedstawiona analiza SWOT jest podsumowaniem przeprowadzonej oceny i wniosków z diagnozy powiatu puckiego.

Analiza SWOT Powiatu Puckiego

Mocne strony (Strengths)	Słabe strony (Weaknesses)
- Nadmorskie położenie oraz wysokie walory środowiska przyrodniczego. - Położenie w obszarze metropolitalnym. - Wysoki poziom przedsiębiorczości, szczególnie w sektorze turystycznym, opartym na rozpoznawalnych markach turystycznych. - Silna tożsamość lokalna i regionalna związana z dziedzictwem kaszubskim i morskim. - Korzystne warunki dla rozwoju energetyki odnawialnej oraz nowych funkcji gospodarczych.	- Silna presja turystyczna oddziałująca na środowisko przyrodnicze, zwłaszcza w sezonie letnim. - Sezonowe przeciążenie infrastruktury technicznej, w tym komunikacyjnej, oraz problemy transportowe na Półwyspie Helskim i w strefie nadmorskiej. - Regres tradycyjnych sektorów gospodarki morskiej, w szczególności rybołówstwa. - Proces starzenia się społeczeństwa oraz odpływ części młodych mieszkańców do większych ośrodków miejskich.
Szanse (Opportunities)	Zagrożenia (Threats)
- Pogłębianie integracji funkcjonalnej w ramach obszaru metropolitalnego. - Rozwój transportu publicznego oraz modernizacja i rozbudowa sieci transportowej, w tym infrastruktury drogowej i kolejowej. - Rozwój sektora energetycznego zarówno w powiecie, jak i jego otoczeniu. - Rozwój nowoczesnego, zrównoważonego rolnictwa oraz lokalnego przetwórstwa żywności. - Rozwój całorocznej i zróżnicowanej oferty turystycznej, ograniczającej zjawisko sezonowości. - Wykorzystanie potencjału błękitno-zielonej gospodarki oraz gospodarki obiegu zamkniętego przy jednoczesnym zachowaniu walorów przyrodniczych regionu.	- Nasilanie konfliktów funkcjonalnych i społecznych pomiędzy turystyką, przemysłem, energetyką, mieszkalnictwem oraz ochroną przyrody. - Pogarszająca się dostępność komunikacyjna wynikająca z przeciążenia układu drogowego oraz niewystarczającej przepustowości infrastruktury. - Degradacja środowiska przyrodniczego spowodowana nadmierną presją inwestycyjną i turystyczną, a także negatywnymi skutkami zmian klimatycznych. - Pogłębianie się niekorzystnych trendów demograficznych w północnej i zachodniej części powiatu oraz wzrost cen nieruchomości ograniczający napływ nowych mieszkańców.

II. Wizja, cele i strategiczne kierunki rozwoju Powiatu Puckiego

Wizja i cele Strategii Rozwoju Powiatu Puckiego do roku 2035 zostały wypracowane w oparciu o analizę lokalnych i regionalnych uwarunkowań rozwojowych, diagnozę stanu społeczno-gospodarczego i przestrzennego powiatu, a także obserwację szerszych procesów i megatrendów kształtujących współczesny rozwój społeczny, gospodarczy i środowiskowy. Wśród najważniejszych czynników wpływających na przyszłość powiatu znajdują się m.in. rosnąca presja środowiskowa i klimatyczna, postępujące procesy metropolizacji, nasilająca się turystyfikacja przestrzeni nadmorskich, ograniczenia infrastrukturalne i transportowe, a także dynamiczny rozwój gospodarczy regionu, w tym sektora energetycznego. Istotne znaczenie mają również przemiany społeczne i demograficzne, które zmieniają potrzeby mieszkańców oraz rodzą nowe oczekiwania dotyczące jakości życia, dostępności usług publicznych i ładu przestrzennego.

Procesy te niosą ze sobą zarówno istotne wyzwania, jak i nowe możliwości rozwoju. Strategia zakłada wykorzystanie potencjałów wynikających z położenia nadmorskiego, kapitału społecznego, walorów przyrodniczych i kulturowych oraz rosnącego znaczenia regionu w strukturze gospodarczej Pomorza, przy jednoczesnym ograniczaniu ryzyk związanych z presją urbanizacyjną, degradacją środowiska, sezonowością gospodarki oraz wykluczeniem transportowym i społecznym.

Zarówno wizja, jak i cele oraz kierunki działań strategicznych są ukierunkowane na odpowiedzialne, zrównoważone i długofalowe zarządzanie rozwojem powiatu. Fundamentalnym założeniem strategii jest tworzenie warunków dla trwałej poprawy jakości życia obecnych i przyszłych mieszkańców, wzmocnienie odporności społecznej, gospodarczej i środowiskowej oraz budowanie nowoczesnego, spójnego terytorialnie i przyjaznego miejsca do życia, pracy oraz wypoczynku.

2.1 Wizja Powiatu Puckiego

Powiat pucki w 2035 roku to nowoczesny, zrównoważony i odporny obszar nadmorski, harmonijnie łączący wysoką jakość życia mieszkańców z ochroną wyjątkowych walorów przyrodniczych i kulturowych. To miejsce otwarte, dostępne i dobrze skomunikowane, wykorzystujące potencjał swojego położenia, gospodarki morskiej, turystyki, energetyki oraz lokalnej przedsiębiorczości w celu budowania stabilnego i innowacyjnego rozwoju.

Powiat pucki pozostaje przestrzenią atrakcyjną do życia, pracy i wypoczynku — dbającą o spójność społeczną, bezpieczeństwo środowiskowe i ład przestrzenny, a jednocześnie świadomie rozwijającą nowoczesne usługi publiczne, transport i infrastrukturę. Rozwój opiera się na współpracy samorządów, mieszkańców, organizacji społecznych i biznesu, wzmacniając lokalną tożsamość, wspólnotowość i odporność na wyzwania przyszłości.

W 2035 roku powiat pucki jest przykładem odpowiedzialnego rozwoju obszarów nadmorskich — miejsca, które potrafi chronić swoje dziedzictwo i krajobraz, jednocześnie aktywnie odpowiadając na zmiany społeczne, klimatyczne i gospodarcze XXI wieku.

2.2 Cele strategiczne i kierunki rozwoju Powiatu Puckiego

Przedstawione poniżej cztery **cele strategiczne** powiatu puckiego to długookresowe zamierzenia rozwojowe określające, jaki stan chce osiągnąć powiat w perspektywie do 2035 roku. Cele wyznaczają główne kierunki rozwoju powiatu w obrębie kluczowych obszarów jego funkcjonowania.

Kierunki rozwoju (kierunki działań strategicznych) stanowią rozwinięcie i uszczegółowienie celów, precyzując zakres oraz charakter interwencji, które powinny zostać podjęte w celu ich skutecznej i spójnej realizacji. Dla każdego z kierunków działań zostały wskazane praktyczne i mierzalne **rezultaty** opisujące stan osiągnięty po wdrożeniu określonych interwencji wskazanych w kierunkach rozwoju.

Cel strategiczny 1. Społeczeństwo: wysoka jakość życia, spójność społeczna i współpraca dla rozwoju

Opis celu:

Rozwój dostępnych, nowoczesnych i wysokiej jakości usług publicznych, wzmacnianie kapitału społecznego, bezpieczeństwa oraz atrakcyjnych warunków życia dla różnych grup mieszkańców, przy jednoczesnym rozwijaniu partnerskiej współpracy samorządów, mieszkańców, organizacji społecznych i sektora gospodarczego.

Cel strategiczny 2. Gospodarka: zrównoważona, nowoczesna i konkurencyjna gospodarka lokalna

Opis celu:

Wspieranie innowacyjnej i odpornej gospodarki lokalnej, opartej na potencjale nadmorskim, turystyce, energetyce, przedsiębiorczości oraz lokalnych zasobach, kompetencjach i nowych technologiach.

Cel strategiczny 3. Środowisko: Odpowiedzialne zarządzanie przestrzenią i środowiskiem

Opis celu:

Ochrona walorów przyrodniczych, krajobrazowych i kulturowych, w szczególności we wrażliwej strefie brzegowej, wzmacnianie odporności na zmiany klimatyczne oraz kształtowanie wysokiej jakości ładu przestrzennego i bezpieczeństwa środowiskowego.

Cel strategiczny 4. Dostępność: Poprawa dostępności komunikacyjnej i rozwój zrównoważonej mobilności

Opis celu:

Rozwój nowoczesnych, bezpiecznych i zintegrowanych systemów transportu, komunikacji i łączności, poprawiających dostępność wewnętrzną i zewnętrzną powiatu do centrum obszaru metropolitalnego i regionu.

2.3 Kierunki działań strategicznych i ich mierzalne rezultaty

Cel 1. Społeczeństwo: wysoka jakość życia, spójność społeczna i współpraca dla rozwoju

- **Kierunek 1.1** Zahamowanie negatywnych trendów demograficznych oraz rozwój dostępnych i wysokiej jakości usług publicznych, w szczególności w zakresie edukacji, zdrowia, opieki społecznej i kultury.
 - Rezultat 1.1.1 Wzrost liczby mieszkańców powiatu oraz zahamowanie ujemnego salda migracji.
 - Rezultat 1.1.2. Zwiększenie dostępności usług publicznych mierzone skróceniem średniego czasu dotarcia do placówek edukacyjnych, zdrowotnych i opiekuńczych.

- Rezultat 1.1.3. Poprawa jakości usług publicznych potwierdzona wzrostem poziomu satysfakcji mieszkańców oraz jakości infrastruktury społecznej.
- **Kierunek 1.2** Wzmacnianie integracji społecznej, aktywności obywatelskiej i kapitału społecznego mieszkańców, a także lokalnej tożsamości, dziedzictwa kulturowego oraz aktywności społeczno-kulturalnej.
 - Rezultat 1.2.2 Utworzenie partnerstw i sieci współpracy pomiędzy instytucjami edukacji i kultury.
 - Rezultat 1.2.3 Wzrost liczby otwartych wydarzeń kulturalnych i sportowych bazujących na tożsamości lokalnej i walorach przyrodniczych powiatu.
 - Rezultat 1.2.4 Zwiększenie działań promujących wydarzenia kulturalne i sportowe w skali ponadlokalnej.
- **Kierunek 1.3** Tworzenie przyjaznych i bezpiecznych warunków życia dla różnych grup mieszkańców, w tym seniorów, migrantów, młodzieży i rodzin.
 - Rezultat 1.3.1 Wzrost bezpieczeństwa w przestrzeni publicznej.
 - Rezultat 1.3.2 Poprawa jakości infrastruktury sprzyjającej codziennemu życiu mieszkańców.
 - Rezultat 1.3.3 Wzrost inicjatyw wspierających lokalne społeczności (młodzieży, seniorów, społeczności sąsiedzkich).
- **Kierunek 1.4** Rozwijanie współpracy między samorządami, organizacjami społecznymi, biznesem i sektorem nauki.
 - Rezultat 1.4.1 Wzrost liczby wspólnych projektów i partnerstw realizowanych w powiecie przez samorządy, organizacje społeczne, przedsiębiorców oraz instytucje naukowe.
 - Rezultat 1.4.2 Wzrost wartości pozyskanych środków zewnętrznych na przedsięwzięcia realizowane w formule partnerskiej.
 - Rezultat 1.4.3 Wzrost liczby formalnych porozumień, sieci współpracy i inicjatyw międzysektorowych funkcjonujących na obszarze powiatu.

Cel 2. Gospodarka: zrównoważona, nowoczesna i konkurencyjna gospodarka lokalna

- **Kierunek 2.1** Wspieranie rozwoju przedsiębiorczości, innowacyjności i lokalnych kompetencji gospodarczych.
 - Rezultat 2.1.1 Utrzymanie pozycji lidera wśród powiatów ziemskich w zakresie poziomu przedsiębiorczości.
 - Rezultat 2.1.2 Wzrost udziału pozaturystycznych gałęzi gospodarki w strukturze podmiotów gospodarczych i pracujących.
 - Rezultat 2.1.3 Wzrost udziału dochodów do budżetów gmin i budżetu powiatu z tytułu udziału w podatku od osób fizycznych i prawnych w dochodach ogółem.
 - Rezultat 2.1.4 Wyższa liczba podmiotów uczestniczących w ponadlokalnych sieciach wiedzy i innowacji.

- **Kierunek 2.2** Rozwój zrównoważonej turystyki, w tym całorocznej opartej na walorach przyrodniczych i kulturowych.
 - Rezultat 2.2.1 Wzrost ruchu turystycznego poza sezonem letnim.
 - Rezultat 2.2.2 Wzrost udziału lokalnych obiektów noclegowych i gastronomicznych wykorzystujących krótkie łańcuchy dostaw.
 - Rezultat 2.2.3 Zwiększenie liczby podmiotów/atracji posiadających zielone certyfikaty.

- **Kierunek 2.3** Wykorzystanie potencjału sektora energetycznego i zielonej transformacji gospodarczej.
 - Rezultat 2.3.1 Wyższy odsetek lokalnych sieci przesyłowych i dystrybucyjnych dostosowanych do obsługi energetyki rozproszonej.
 - Rezultat 2.3.2 Wzrost zainstalowanej mocy odnawialnych źródeł energii.
 - Rezultat 2.3.3 Wzrost liczby podmiotów zrzeszonych w klastrach energii i spółdzielniach energetycznych.
 - Rezultat 2.3.4 Wzrost udziału budynków nisko- lub zeroemisyjnych w całości zabudowy.
 - Rezultat 2.3.5 Wzrost liczby lokalnych podmiotów gospodarczych prowadzących działalność na rzecz energetyki odnawialnej i termomodernizacji budynków.

- **Kierunek 2.4** Wzmacnianie lokalnych marek, produktów i krótkich łańcuchów gospodarczych.
 - Rezultat 2.4.1 Powołanie marki parasolowej dla obszaru i wzrost liczby certyfikowanych produktów lokalnych i tradycyjnych.
 - Rezultat 2.4.2 Wzrost liczby uczestników platform sprzedaży bezpośredniej (także lokalnych platform e-commerce), kooperatyw spożywczych, lokalnych targów producentów.
 - Rezultat 2.4.3 Wzrost liczby klastrów gospodarczych i ich członków

Cel 3. Środowisko: Odpowiedzialne zarządzanie przestrzenią i środowiskiem

- **Kierunek 3.1** Ochrona zasobów przyrodniczych, krajobrazowych i obszarów cennych ekologicznie, szczególnie strefy brzegowej.
 - Rezultat 3.1.1 Zmniejszenie presji turystycznej na obszary przyrodniczo cenne.
 - Rezultat 3.1.2 Wzrost działań zapobiegawczych związanych z poprawą stanu ekologicznego wód przybrzeżnych.
 - Rezultat 3.1.3 Wzrost liczby działań edukacyjnych, również w sezonie wakacyjnym, w zakresie ochrony środowiska i bioróżnorodności
- **Kierunek 3.2** Kształtowanie ładu przestrzennego oraz ograniczanie presji urbanizacyjnej i chaotycznej zabudowy.
 - Rezultat 3.2.1 Wzmocnienie koordynacji polityki przestrzennej pomiędzy gminami powiatu.
 - Rezultat 3.2.2 Zmniejszenie rozproszenia zabudowy w strefach miejskich i podmiejskich.
 - Rezultat 3.2.3 Spadek liczby nowej zabudowy sezonowej.
- **Kierunek 3.3** Rozwój błękitno-zielonej infrastruktury, rozwiązań opartych na naturze oraz wzmacnianie odporności na zmiany klimatyczne i zagrożenia środowiskowe.
 - Rezultat 3.3.1 Zwiększenie powierzchni terenów zielonych (parków), w tym obiektów poprawiających retencję (ogrody deszczowe, zielone dachy).
 - Rezultat 3.3.2 Zwiększenie odporności infrastruktury na skutki zmian klimatu.
 - Rezultat 3.3.3 Wzrost liczby nowej infrastruktury budowanej z wykorzystaniem materiałów naturalnych i pochodzących z recyklingu.

- **Kierunek 3.4** Wspieranie efektywnego gospodarowania zasobami, energią i gospodarki obiegu zamkniętego.
 - Rezultat 3.4.1 Wzrost liczby rozwiązań GOZ wdrażanych w jednostkach organizacyjnych powiatu.
 - Rezultat 3.4.2 Zwiększony odsetek budynków poddawanych termomodernizacji i wymianie źródeł ciepła na proekologiczne.
 - Rezultat 3.4.3 Wzrost liczby kampanii informacyjnych, działań edukacyjnych i wprowadzanych zachęt dla mieszkańców.

Cel 4. Dostępność: Poprawa dostępności komunikacyjnej i rozwój zrównoważonej mobilności

- **Kierunek 4.1** Ograniczanie wykluczenia transportowego i rozwój zintegrowanego i dostępnego transportu publicznego w powiązaniu z centrum metropolii, w tym kolejowego.
 - Rezultat 4.1.1 Wzrost liczby mieszkańców posiadających dostęp do transportu publicznego.
 - Rezultat 4.1.2 Wzrost liczby pasażerów korzystających z transportu publicznego.
 - Rezultat 4.1.3 Pohamowanie dynamicznego wzrostu wskaźnika motoryzacji.
 - Rezultat 4.1.4 Wzrost atrakcyjności osadniczej z punktu widzenia nowych mieszkańców mierzonej saldem migracji.
- **Kierunek 4.2** Modernizacja i poprawa jakości infrastruktury drogowej i kolejowej oraz bezpieczeństwa transportowego.
 - Rezultat 4.2.1 Wzrost długości zmodernizowanych torów kolejowych.
 - Rezultat 4.2.2 Wzrost długości zmodernizowanych dróg, w tym osiągnięcie kategorii Z – drogi zbiorcze na wszystkich drogach powiatowych oraz powstanie nowych dróg, w tym Via Maris.
 - Rezultat 4.2.3 Wzrost częstotliwości połączeń kolejowych zarówno dla mieszkańców jak i turystów.
 - Rezultat 4.2.4 Poprawa bezpieczeństwa uczestników ruchu mierzona spadkiem liczby wypadków.

- Rezultat 4.2.5 Poprawa dostępności czasowej do miejscowości poprzez rozbudowę i modernizację infrastruktury drogowej.
- **Kierunek 4.3** Rozwój infrastruktury rowerowej, pieszej i innych form mobilności niskoemisyjnej.
 - Rezultat 4.3.1 Wzrost długości wybudowanych dróg rowerowych.
 - Rezultat 4.3.2 Wzrost długości wybudowanych lub przebudowanych chodników.
 - Rezultat 4.3.3 Wzrost liczby mieszkańców korzystających z transportu aktywnego i ekologicznego.
 - Rezultat 4.3.4 Zmniejszenie emisji spalin.
- **Kierunek 4.4** Wzmacnianie dostępności cyfrowej, sieci teleinformatycznych i nowoczesnych systemów komunikacji.
 - Rezultat 4.4.1 Wzmocnienie komunikacji pomiędzy przedstawicielami samorządu terytorialnego a mieszkańcami.
 - Rezultat 4.4.2 Wzrost dostępności usług publicznych online.
 - Rezultat 4.4.3 Wzrost liczby mieszkańców korzystających z usług publicznych online.
 - Rezultat 4.4.4 Skrócenie średniego czasu obsługi spraw administracyjnych.
 - Rezultat 4.4.5 Wzrost liczby gospodarstw domowych objętych szybkim Internetem.

MODEL FUNKCYJALNO-PRZESTRZENNY POWIATU PUCKIEGO

ZASADY ROZWOJU

- ochrona przyrody i krajobrazu
- ochrona wód i zasobów naturalnych
- wysoka jakość życia mieszkańców
- zrównoważona mobilność
- zrównoważona gospodarka morską i turystyka
- nowoczesna energetyka i bezpieczeństwo energetyczne

POTENCJALNE KONFLIKTY

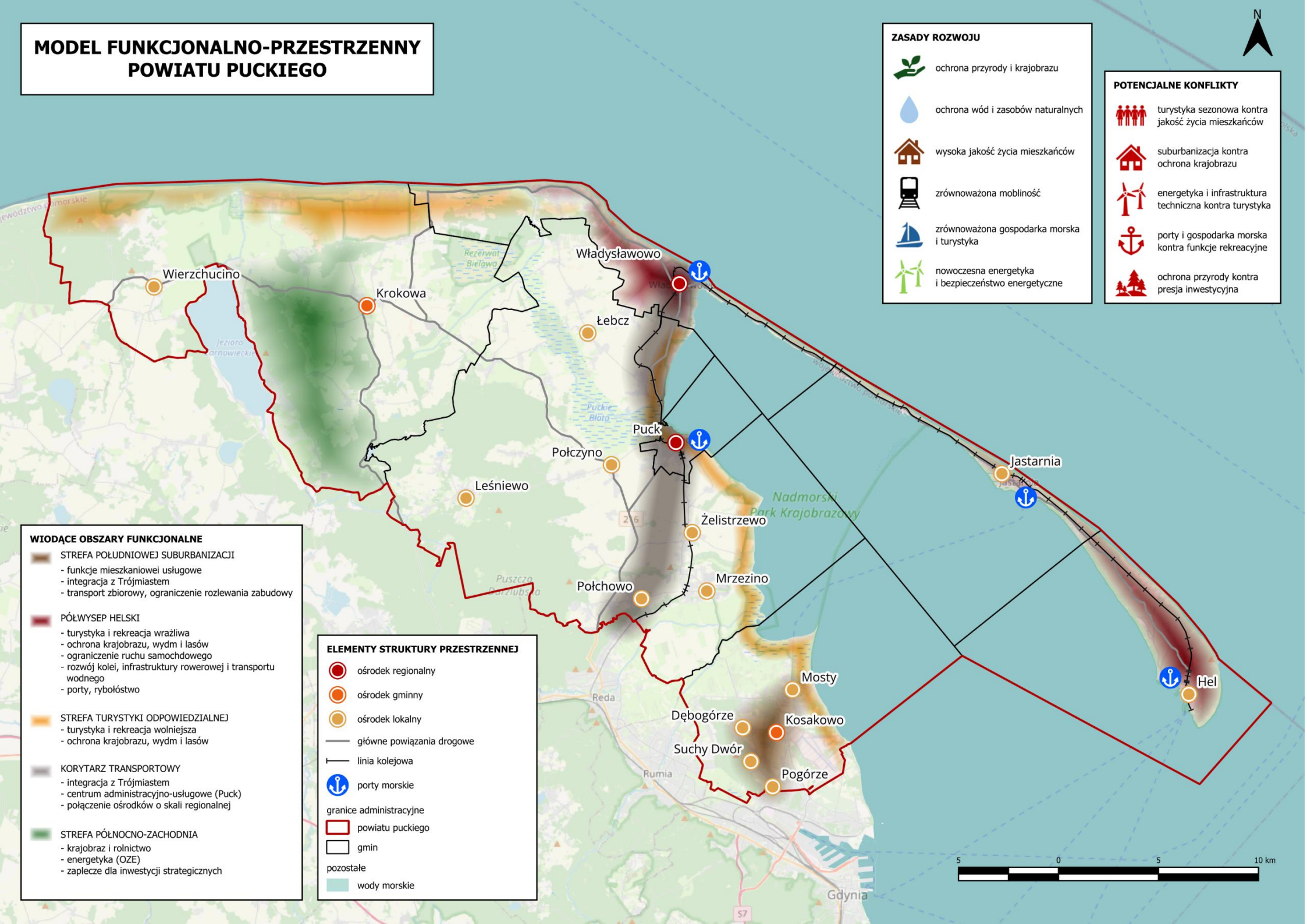
- turystyka sezonowa kontra jakość życia mieszkańców
- suburbanizacja kontra ochrona krajobrazu
- energetyka i infrastruktura techniczna kontra turystyka
- porty i gospodarka morską kontra funkcje rekreacyjne
- ochrona przyrody kontra presja inwestycyjna

WIODĄCE OBSZARY FUNKCYJALNE

- STREFA POŁUDNIOWEJ SUBURBANIZACJI
 - funkcje mieszkaniowej usługowej
 - integracja z Trójmiastem
 - transport zbiorowy, ograniczenie rozlewania zabudowy
- PÓŁWYSEP HELSKI
 - turystyka i rekreacja wrażliwa
 - ochrona krajobrazu, wydmy i lasów
 - ograniczenie ruchu samochodowego
 - rozwój kolei, infrastruktury rowerowej i transportu wodnego
 - porty, rybołówstwo
- STREFA TURYSTYKI ODPOWIEDZIALNEJ
 - turystyka i rekreacja wolniejsza
 - ochrona krajobrazu, wydmy i lasów
- KORYTARZ TRANSPORTOWY
 - integracja z Trójmiastem
 - centrum administracyjno-usługowe (Puck)
 - połączenie ośrodków o skali regionalnej
- STREFA PÓŁNOCNO-ZACHODNIA
 - krajobraz i rolnictwo
 - energetyka (OZE)
 - zaplecze dla inwestycji strategicznych

ELEMENTY STRUKTURY PRZESTRZENNEJ

- ośrodek regionalny
- ośrodek gminny
- ośrodek lokalny
- główne powiązania drogowe
- linia kolejowa
- porty morskie
- granice administracyjne
- powiatu puckiego
- gmin
- pozostałe
- wody morskie

Źródła

- Chłoń-Domińczak, Agnieszka, Anna Fiedukowicz, i Robert Olszewski. 2020. „Geographical and Economic Factors Affecting the Spatial Distribution of Micro, Small, and Medium Enterprises: An Empirical Study of The Kujawsko-Pomorskie Region in Poland”. *ISPRS International Journal of Geo-Information* 9 (7): 426. <https://doi.org/10.3390/ijgi9070426>.
- Centralna Komisja Egzaminacyjna. 2025. Wyniki, sprawozdania. Mapki z wynikami egzaminu ósmoklasisty i egzaminu maturalnego. <https://mapa.wyniki.edu.pl/MapaEgzaminow/>.
- e-mapa. b.d. System informacji przestrzennej powiatu puckiego. <https://pucki.e-mapa.net/>.
- Flankowska. 2025. „Czystka w Centralnej Ewidencji Pojazdów. 1/4 aut mniej niż sądzono”. <https://biznes.wprost.pl/finanse-i-inwestycje/12113341/polska-spada-w-rankingu-ilosci-aut-na-tysiac-mieszkancow-winne-statystyki-cepik.html>.
- Gdynia.pl. 2020. „General Aviation na lotnisku w Gdyni”. <https://www.gdynia.pl/dla-mediow/komunikaty,4100/general-aviation-na-lotnisku-w-gdyni,547892>.
- Gielo-Politewicz, Magdalena. 2019. The effects of the common fisheries policy on the theory of the availability of marine resources. *Współczesna Gospodarka* 10 (1 (32)): 21–33. <https://doi.org/10.26881/wg.2019.1.03>.
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. 2024. Ocena jakości powietrza za rok 2024. Raporty wojewódzkie. <https://www.gov.pl/web/gios/ocena-jakosci-powietrza-za-rok-2024-raporty-wojewodzkie>.
- Główny Inspektorat Ochrony Środowiska. 2025. Ocena stanu wód powierzchniowych na podstawie danych z lat 2019–2024. <https://wody.gios.gov.pl/pjwp/publication/568>.
- Główny Urząd Statystyczny (GUS). 2021a. Narodowy Spis Powszechny 2021 – wyniki ostateczne. <https://stat.gov.pl/spisy-powszechne/nsp-2021/nsp-2021-wyniki-ostateczne/>.
- Główny Urząd Statystyczny (GUS). 2021b. *Stopień urbanizacji (DEGURBA). [<https://stat.gov.pl/statystyka-regionalna/jednostki-terytorialne/unijne-typologie-terytorialne-tercet/stopien-urbanizacji-degurba/>].
- Główny Urząd Statystyczny (GUS). 2024. Bank Danych Lokalnych (BDL). Dostęp 15.03.2026, <https://bdl.stat.gov.pl/bdl/start>.
- Główny Urząd Statystyczny. 2026. Bank Danych Lokalnych. Dostęp 21.04.2026, <https://bdl.stat.gov.pl/bdl/start>.

- Główny Urząd Statystyczny i Urząd Statystyczny w Szczecinie. 2015. Rocznik Statystyczny Gospodarki Morskiej 2015. Główny Urząd Statystyczny.
- Główny Urząd Statystyczny i Urząd Statystyczny w Szczecinie. 2025. Rocznik Statystyczny Gospodarki Morskiej. Główny Urząd Statystyczny.
- Holzer, Jerzy. 1999. „Demografia”. PWE Warszawa
- Intercity.pl. 2025. Zestawienie pociągów odjeżdżających ze stacji Hel. https://www.intercity.pl/dokumenty/zestawienia%20poci%C4%85g%C3%B3w/od-15-06-2025/Hel_12_06_2025.pdf.
- Kistowski, Mariusz, Agata Trocha, i Anna Tupaj. 2010. „Kontrasty zagospodarowania i ruchu turystycznego na polskim wybrzeżu Bałtyku na przykładzie gmin Władysławowo i Tolkmicko”. *Problemy Ekologii Krajobrazu* 27: 179–87. https://scholar.google.ca/citations?view_op=view_citation&hl=th&user=IfYHJIsAAAAJ&cstart=20&pagesize=80&citation_for_view=IfYHJIsAAAAJ:P5F9QuxV20EC.
- Koźmiński, Czesław, i Bożena Michalska. 2016. „The seasonal nature of tourist flows in relation to meteorological conditions as illustrated by the case of Zachodniopomorskie Voivodeship”. *Bulletin of Geography. Socio-economic Series* 34 (34): 33–45. <https://doi.org/10.1515/bog-2016-0033>.
- Ministerstwo Klimatu i Środowiska. 2026. „Program rozwoju morskich farm wiatrowych”. Dostęp 23.04.2026, <https://www.gov.pl/web/morska-energetyka-wiatrowa/program-rozwoju-morskich-farm-wiatrowych>.
- Ministerstwo Rolnictwa i Rozwoju Wsi. 2025. *Raport roczny dotyczący działań zmierzających do osiągnięcia równowagi pomiędzy zdolnością połowową a wielkością dopuszczalnych połowów za okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 2024 r.* Warszawa.
- Najwyższa Izba Kontroli. 2023. Ochrona brzegów morskich na Półwyspie Helskim. Warszawa–Gdańsk.
- Naughtin, Claire K., Emma Schleiger, Alexandra Bratanova, Andrew Terhorst, i Stefan Hajkowicz. 2024. „Forty years in the making: A systematic review of the megatrends literature”. *Futures* 157: 103329. <https://doi.org/10.1016/j.futures.2024.103329>.
- Organizacja Narodów Zjednoczonych. 2015. Przekształcamy nasz świat: Agenda na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Rezolucja przyjęta przez Zgromadzenie Ogólne ONZ [A/RES/70/1]. https://sdg.gov.pl/o_sdg/.

- UN-Habitat. 2017. New Urban Agenda. The United Nations Conference on Housing and Sustainable Urban Development (Habitat III), Quito, Ecuador, 20 October 2016 <https://habitat3.org/the-new-urban-agenda/>.
- Państwowy Instytut Geologiczny – Państwowy Instytut Badawczy. b.d. Objasnienia do mapy geośrodowiskowej Polski. Dostęp: <https://bazadata.pgi.gov.pl/data/mgsp/txt/mgsp0006.pdf>.
- PKP Polskie Linie Kolejowe S.A. 2025. „Kolej na początek Polski – nowe perspektywy dla linii na Hel”. <https://www.plk-sa.pl/o-spolce/biuro-prasowe/informacje-prasowe/szczegoly/kolej-na-poczatek-polski-nowe-perspektywy-dla-linii-na-hel-11314>.
- Pomorskie Biuro Planowania Regionalnego. b.d. Audyt krajobrazowy województwa pomorskiego. <https://pbpr.pomorskie.pl/audyt-krajobrazowy-wojewodztwa-pomorskiego/>.
- Powiatowy Urząd Pracy w Pucku. 2025. „Barometr Zawodów. Prognoza zapotrzebowania na pracowników”. Dostęp 29.04.2026, <https://barometrzawodow.pl/modul/prognozy-na-plakatach?publication=county&province=11&county=245&year=2025&form-group%5B%5D=all>.
- Rejestr TERYT (SIMC). 2026. Miejscowości. Dostęp: https://eteryt.stat.gov.pl/eTeryt/rejestr_teryt/udostepnianie_danych/baza_teryt/uzytkownicy_i_ndywidualni/wyszukiwanie/wyszukiwanie.aspx.
- Rzeczpospolita. 2025. „Lista 2000”. Dostęp 27.04.2026, <https://rankingi.rp.pl/lista2000/2025>.
- Sejmik Województwa Pomorskiego. 2016. Plan zagospodarowania przestrzennego województwa pomorskiego 2030. Załącznik nr 1 do uchwały nr 318/XXX/16 z dnia 29 grudnia 2016 r.
- Starostwo Powiatowe w Pucku. b.d. Biuletyn Informacji Publicznej. Dostęp: <https://bip.starostwo.puck.pl/>.
- Stanny, Monika, Andrzej Rosner, i Łukasz Komorowski. 2023. Monitoring rozwoju obszarów wiejskich. Etap IV. Dekada przemian społeczno-gospodarczych (wersja pełna). Warszawa.
- Strategia Rozwoju Polski do 2035 r. Dokument w wersji przekazanej w dniu 10 kwietnia 2026 r. do rozpatrzenia przez Radę Ministrów. <https://www.gov.pl/web/fundusze-regiony/strategia-rozwoju-polski-do-2035-r->.
- Strategia Rozwoju Województwa Pomorskiego 2030. Załącznik do uchwały nr 376/XXXI/21 Sejmiku Województwa Pomorskiego z dnia 12 kwietnia 2021 roku. https://strategia2030.pomorskie.eu/wp-content/uploads/2021/06/Zalacznik-do-uchwaly_SWP_376_XXXI_21_SRWP2030_120421.pdf.
- Szkudlarek, Łukasz, i in. Diagnoza adaptacji i mitygacji do zmian klimatu Obszaru Metropolitalnego Gdańsk Gdynia Sopot. Ekovert Łukasz Szkudlarek, 2021.

- Taleb, Nicolas N. Antykruchłość. Jak żyć w świecie, którego nie rozumiemy. Wydawnictwo Zys i S-ka, 2013.
- Wiatrak, Andrzej. 2013. Strategie rozwoju regionalnego i lokalnego – pomoc czy życzenie? Roczniki Naukowe Stowarzyszenia Ekonomistów Rolnictwa i Agrobiznesu, 2013, T. 15, z. 6, s. 308-312.
- Woźniak, Maciej, Joanna Duda, Aleksandra Gasior, i Tomasz Bernat. 2019. „Relations of GDP growth and development of SMEs in Poland”. Procedia Computer Science 159: 2470–80. <https://doi.org/10.1016/J.PROCS.2019.09.422>.
- Zarząd Dróg Wojewódzkich w Gdańsku. 2026. Opis sieci dróg. <https://www.zdw-gdansk.pl/zdw/menu-glowne/opis-sieci-drog/>.
- Zarząd Województwa Pomorskiego. 2024. Uchwała nr 591/594/24 Zarządu Województwa Pomorskiego z dnia 21 maja 2024 r. w sprawie określenia Inteligentnych Specjalizacji Pomorza. Urząd Marszałkowski Województwa Pomorskiego.

Spis tabel

Tab. 1. Powierzchnia powiatu ogółem i w podziale na jednostki	8
Tab. 2. Obszary prawnie chronione w powiecie puckim	11
Tab. 3. Liczba miejsc noclegowych w powiecie puckim w latach 2015–2024 w podziale na gminy.....	51

Spis rycin

Ryc. 1. Podział administracyjny powiatu puckiego	7
Ryc. 2. Formy ochrony przyrody Natura 2000 zlokalizowane w powiecie puckim i jego sąsiedztwie	10
Ryc. 3. Udział obszarów prawnie chronionych w ogólnej powierzchni wybranych powiatów województwa pomorskiego w latach 2015-2024	14
Ryc. 4. Różnica w liczbie ludności powiatu puckiego w latach 2011-2021.....	16
Ryc. 5. Ludność powiatu puckiego wg miejsca zamieszkania	17
Ryc. 6. Struktura ludności powiatu puckiego wg. ekonomicznych grup wieku	18
Ryc. 7. Rozmieszczenie wybranych obiektów infrastruktury społecznej w powiecie puckim	20
Ryc. 8. Zmiany liczby ludności w wybranych powiatach województwa pomorskiego w latach 2015-2024.....	24
Ryc. 9. Współczynnik obciążenia demograficznego w wybranych powiatach województwa pomorskiego w latach 2015-2024	25
Ryc. 10. Sieć drogowa na obszarze powiatu puckiego	28
Ryc. 11. Sieć kolejowa na obszarze powiatu puckiego	30
Ryc. 12. Struktura odległości na obszarze powiatu puckiego względem siedziby władz powiatu, z uwzględnieniem sieci drogowej	31
Ryc. 13. Częstotliwość oferty transportu publicznego pomiędzy siedzibami gmin a miastem powiatowym (w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej)	33
Ryc. 14. Wybrane aspekty dostępności miejscowości powiatu puckiego do oferty transportu publicznego (w dni powszednie oraz dni nauki szkolnej)	35
Ryc. 15. Odsetek budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury wodociągowej w 2017 oraz 2024 r. ...	36
Ryc. 16. Odsetek budynków mieszkalnych podłączonych do infrastruktury kanalizacyjnej w 2017 oraz 2024 r. ...	37
Ryc. 17. Odsetek ludności korzystającej z infrastruktury kanalizacyjnej w ogólnej liczby ludność w 2024 r.	37
Ryc. 18. Odsetek ludności korzystającej z oczyszczalni ścieków w ogólnej liczby ludności na terenach wiejskich w wybranych powiatach województwa pomorskiego w latach 2015-2024	38
Ryc. 19. Odsetek mieszkańców korzystającej z sieci gazowej w 2024.....	39
Ryc. 20. Odpady komunalne wytworzone przez jednego mieszkańca w 2024 r.....	40
Ryc. 21. Liczba podmiotów wpisanych do rejestru REGON w powiecie puckim na tle wybranych powiatów województwa pomorskiego w latach 2015–2024	43
Ryc. 22. Poziom przedsiębiorczości w gminach powiatu puckiego w 2024 r.	44
Ryc. 23. Struktura podmiotów wpisanych do rejestru REGON wg najważniejszych sekcji PKD w latach 2015 i 2025	46
Ryc. 24. Specjalizacja struktury podmiotów gospodarczych powiatu puckiego w 2025 r.....	47
Ryc. 25. Struktura podmiotów wpisanych do rejestru REGON wg sekcji PKD2007 w powiecie puckim w 2025 r...	49

Ryc. 26. Mieszkania oddane do użytkowania na 10 tys. ludności w powiecie puckim i w Gdańsku w latach 2015–2025.....	55
Ryc. 27. Średnioroczna liczba mieszkań oddana do użytku na 10 tys. ludności w powiecie puckim w latach 2021–2023.....	56
Ryc. 28. Wartość brutto środków trwałych i wartość nakładów inwestycyjnych w przedsiębiorstwach powiatu puckiego w latach 2015–2024	57
Ryc. 29. Specjalizacja struktury pracujących w powiecie puckim w 2024 r.	59
Ryc. 30. Dojazdy do pracy z gmin powiatu puckiego w 2021 r.	60
Ryc. 31. Stopa bezrobocia rejestrowanego w powiecie puckim na tle wybranych powiatów województwa pomorskiego w latach 2015–2025	61
Ryc. 32. Udział zarejestrowanych bezrobotnych w liczbie ludności w wieku produkcyjnym w powiecie puckim na koniec 2024 r.	62
Ryc. 33. Cele operacyjne Strategii Rozwoju Ponadlokalnego do roku 2030 dla Obszaru Metropolitalnego Gdańsk-Gdynia Sopot.....	74
Ryc. 34. Model funkcjonalno-przestrzenny powiatu puckiego	88